

Lihona

**Hänen ihmeellinen
armonsansa, s. 10, 12**

Miksi seminaari? s. 20, 46, 48

**Vanhemmat, järjestäkää aikaa
jutella lastenne kanssa, s. 34**

**Lapset, jutelkaa vanhempienne
kanssa, s. 58**

MINNEAPOLISIN TAIDEINSTITUUTIN (MINNESOTA, USA) PUTNAM DANA MCMILLAN RAHASTON LUVALLA, KOPIOINTI KIELLETY

Gerrit van Honthorstin teos *Pietari kieltää Jeesuksen*

”Muuan palvelustyttö näki [Pietarin] istumassa tulen ääressä

— ja sanoi: ”Tuokin oli [Jeesuksen] seurassa.”

Pietari kielsi: ”Minäkö? Enhän edes tunne häntä.”

Vähän ajan kuluttua sanoi eräs mies hänet nähdessään: ”Sinäkin olet sitä joukkoa.”

Mutta Pietari vastasi: ”Erehdyt, en ole.”

— Vielä toinen mies väitti: ”Kyllä tuokin varmasti oli sen miehen kanssa —.”

Mutta Pietari sanoi: ”En käsitä, mistä puhut.” Siinä samassa — kukko lauloi.

[Pietari] meni ulos ja itki katkerasti.” (Luuk. 22:56–60, 62.)

SANOMAT

- 4** Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: "Hän on nousut kuolleista" – profeetan todistus
Presidentti Thomas S. Monson

- 7** Kotikäyntiopetus: Rakastakaa, huolehtikaa ja vahvistakaa

ERIKOISARTIKKELIT

- 12** Sovitus ja kuolevaisuuden taival
Vanhin David A. Bednar
Kuinka sovitusta vahvistaa meitä tekemään hyvää ja olemaan hyviä sekä palvelemaan paremmin kuin omat halumme ja kykymme edellyttävät?

- 20** Seminaarin siunaukset
Brittany Beattie
Nuoret ympäri maailmaa kertovat, kuinka seminaari auttaa heitä tulemaan Kristuksen luokse.

- 26** Tehtävä käännykselle
Helena Hannonen
Perheeni ja minun oli tehtävä monia uhrauksia, jotta pystyisin hoitamaan tehtäväni seurakunnan säestäjänä, mutta olen iloinen siitä, että teimme niin.

- 30** Seurakuntaneuvostot työssä
LaRene Gaunt
Ketkä kuuluvat seurakuntaneuvostoon ja mitä heidän on määrä saada aikaan?

OSASTOT

- 8** Huhtikuun konferenssin muistikirja: Näin saat enemmän yleiskonferenssista
Michael Barber ja David Marsh

- 10** Me puhumme Kristuksesta: Ihmeellinen armo
Kristen Nicole Cardon

- 34** Kotimme, perheemme: Järjestäkäämme aikaa puhumiseen ja kuuntelemiseen
Rosemary M. Wixom

- 38** Myöhempien aikojen pyhiin kertomaa

- 74** Kirkon uutisia

- 79** Perheitaideoita

- 80** Kunnes taas kohdataan: Toivoa sovituksista
Piispa Richard C. Edgley

KANNESSA

Edessä: Minerva Teichertin teos *Älä koske minuun*, Brigham Youngin yliopiston taidemuseon luvalla. Takana: yksityiskohta Jeff Wardin teoksesta *Katsokaa käsiäni*.

42 Kaikki tuntevat Bleckin

Adam C. Olson

Bleckin rakkaus koripalloon on ollut sekä koetus että siunaus.

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan. Vihje: valitse oikea sivu.

46 Kysymys ja vastaus

Miksi minun pitää käydä seminaaria, jos voin tutkia pyhiä kirjoituksia itseksenikin?

48 Miksi seminaari?

Seitsemän profeettaa puhuu seminaarin siunauksista.

50 Seminaari Ecuadorin viidakoissa

Joshua J. Perkey

Seminaari on täyttänyt nuoret todistuksella, tiedolla ja uskolla uudessa seurakunnassa, joka koostuu lähinnä uusista käännynnäisistä.

52 Mitä seminaarin jälkeen?

David A. Edwards

Tässä on sinulle kutsu instituuttiin.

53 Rivi rivin päälle: 2. Timoteus 3:16–17

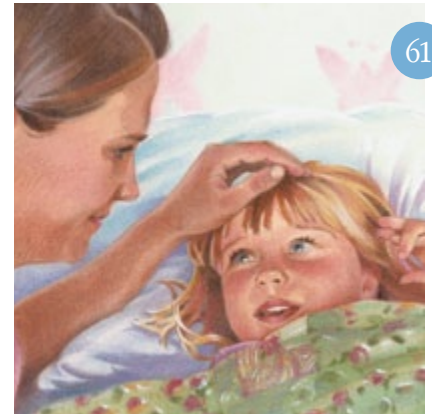
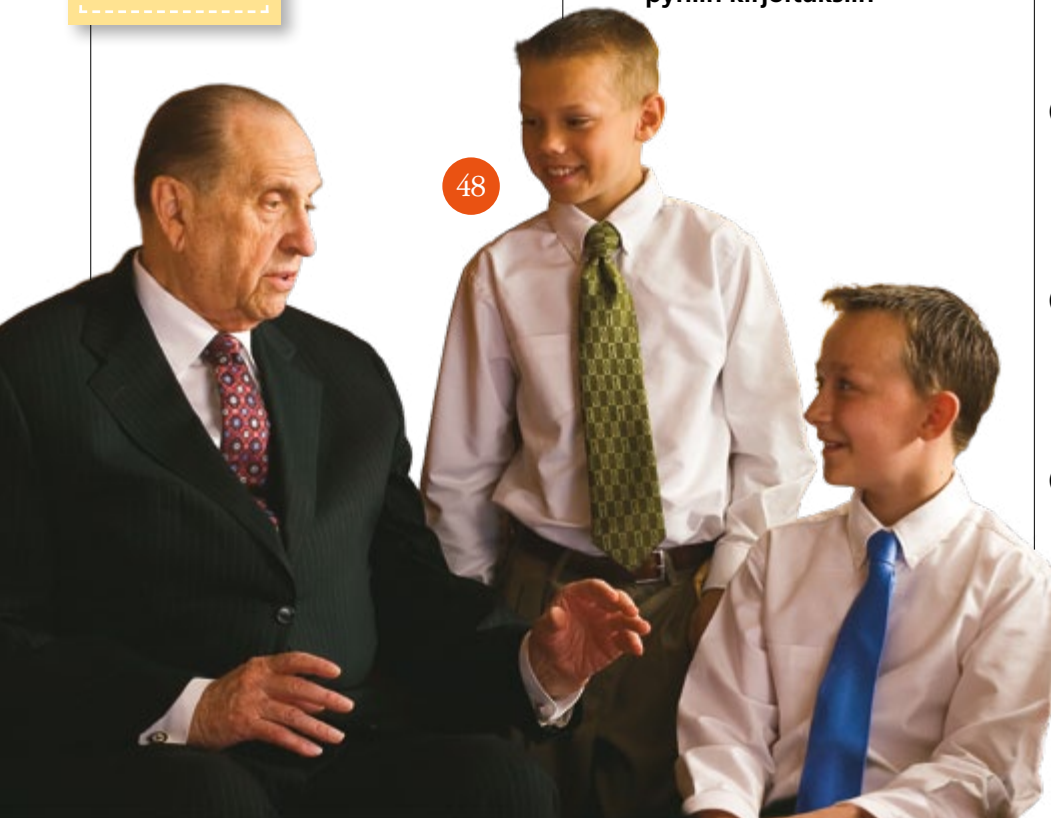
54 Älä tee maahansyöksyä

Adam C. Olson

Kun hieman huoltaa ja valmistele nyt, voi ehkäistä suuria ongelmia myöhemmin.

57 Juliste: Uppoudu pyhiin kirjoituksiin

48

58 Jutteluhetki

Hilary Watkins Lemon

Josie oli surullinen sen vuoksi, mitä koulussa oli tapahtunut, mutta siitä jutteleminen auttoi häntä tuntemaan olonsa paremmaksi.

61 Hän katkoi kahleet kuoleman

Vanhin Patrick Kearon

Vapahtaja kuoli ja nousi kuolleista, jotta me voimme elää jälleen taivaallisen Isämme ja perheemme kanssa.

62 Alkeisyhdistyksen opetuksia kotona: Jeesus Kristus opettaa minua valitsemaan oikein

64 Laulu: Kuin Jeesus mä olla tahdon

Janice Kapp Perry

66 Meitä yhdistää perhe ja kirkko

Heather Wrigley

Romanialaiset siskokset kertovat, kuinka he vahvistavat uskoaan.

68 Erityinen todistaja: Mitä minä voin tehdä noudattaakseni taivaallisen Isän minua varten laatimaa suunnitelmaa?

Vanhin Richard G. Scott

69 Evankeliumin tasovaatimukseni

70 Pienille lapsille

81 Leikekuvia Mormonin kirjan kertomuksista

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Paul B. Pieper
Neuvojat: Keith R. Edwards, Christoffel Golden jr., Per G. Malm

Toiminnanjohtaja: David L. Frischknecht
Toimituskunnan johtaja: Vincent A. Vaughn
Graafinen johtaja: Allan R. Loyborg

Päätoimittaja: R. Val Johnson
Apulaispäätoimittajat: Jenifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Toimituspäälliköt: Susan Barrett, Ryan Carr
Toimittajat: Brittany Beattie, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Lia McClanahan, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Paul VanDenBerghe, Marissa A. Widdison, Melissa Zenteno

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Scott Van Kampen

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Pääsuunnittelijat: C. Kimball Bott, Colleen Hinckley,

Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy
Suunnittelu ja tuotanto: Collette Nebeker Aune, Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick
Levikkijohtaja: Evan Larsen

Kotimaansivut:

Mirku Karumo
Keltarousku 4, 02730 ESPOO
Puhelin: (09) 592 747
Sähköposti: mirku.karumo@kolumbus.fi

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
MSR Filialen
Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaukset:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:
Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20
Sähköposti: rstockholm@ldschurch.org
Verkkotilaukset: store.lds.org
Vuosittilauhint: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa "kompassia" tai "suunnannäyttäjää") ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebuanon, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistettuun kirjoitusmerkkiin), kiribatian, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalain, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2012 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaisesti epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulisi lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2012 Vol. 64 No. 4. *Liahona* (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Lisää internetissä Liahona.lds.org

AIKUISILLE

Monet tämän numeron artikkelit opettavat ja todistavat Vapahtajasta. Opi Hänestä lisää osoitteessa JesusChrist.lds.org.

NUORILLE

Monissa tämän numeron artikkeleissa puhutaan seminaarin siunauksista (ks. s. 20–25 ja 46–53). Aiheesta on lisää osoitteessa seminary.lds.org.

LAPSILLE

Voit kuunnella laulun "Kuin Jeesus mä olla tahdon" (ks. s. 64–65) osoitteessa liahona.lds.org.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA
Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Armo, 10, 12
Innoitus, 39, 40
Instituutti, 52
Jeesus Kristus, 4, 10, 12, 61, 64, 70

Kirkon tehtävät, 26, 30
Kommunikointi, 34, 58

Kuuliaisuus, 54

Lähetystyo, 42

Mormonin kirja, 38

Musiikki, 26, 64

Neuvostot, 30

Perhe, 34, 42, 58, 66

Pyhien kirjoitusten tutkiminen, 53, 57, 68

Rukous, 41

Seminaari, 20, 46, 48, 50

Sovitus, 4, 12, 61, 62, 80

Tasovaatimukset, 69

Toivo, 80

Valmistautuminen, 54

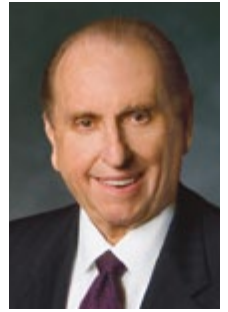
Yleiskonferenssi, 8

Ylösnousemus, 4, 61, 62, 70

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org.

Presidentti
Thomas S. Monson

”Hän on noussut kuolleista”

PROFEETAN TODISTUS

Se, että Nasaretin Jeesus on noussut kuolleista, on presidentti Thomas S. Monsonin julistuksen mukaan ”kristikunnan herätysshuuto”. ”Ylösnousemuksen todellisuus antaa kaikille rauhan, joka ylittää ymmärryksen” (ks. Fil. 4:7).¹

Seuraavissa poiminnoissa presidentti Monson esittää todistuksensa ja kiitollisuutensa Vapahtajan ylösnousemuksesta ja julistaa, että koska Poika on voittanut kuoleman, kaikki maan päälle syntyvät Isän lapset heräävät jälleen elämään.

Elämä kuolevaisuuden tuolla puolen

”Uskon, ettei yksikään meistä pysty täysin ymmärtämään sen merkitystä, mitä Kristus teki meidän puolestamme Getsemanessa, mutta jokaisena elämäni päivänä olen kiitollinen Hänen sovitusuhristaan meidän puolestamme.

Viimeisellä hetkellä Hän olisi voinut perääntyä. Mutta Hän ei tehnyt niin. Hän laskeutui kaiken alapuolelle, jotta Hän voisi pelastaa kaiken. Niin tehdessään Hän antoi meille elämän, joka ulottuu tämän kuolevaisen olemassaolon tuolle puolen. Hän pelasti meidät Aadamin lankeemuksesta.

Olen koko sieluni sopukoita myöten kiitollinen Hänelle. Hän opetti meitä elämään. Hän opetti meitä kuolemaan. Hän varmisti meidän pelastuksemme.”²

Kuoleman synkkyuden hälventäminen

”Joissakin tilanteissa, kuten suurissa kärsimyksissä ja sairauksissa, kuolema saapuu armon enkelinä. Mutta useimmiten me pidämme sitä ihmisen onnen vihollisena.

Kuoleman synkkyuden voi palautetun totuuden valkeus hälventää iäksi. ’Minä olen ylösnousemus ja elämä’, sanoi

Mestari. ’Joka uskoo minuun, saa elää, vaikka kuoleekin, eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole.’

Tämä varmuus – niin, jopa pyhä vakuutus – elämän jatkumisesta haudan tuolla puolen voi hyvinkin antaa Vapahtajan lupaaman rauhan, niin kuin Hän vakuutti opetuslapsilleen: ’Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa. Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon.’³

Ei Hän ole täällä

”Meidän Vapahtajamme eli jälleen. Ihmiskunnan historian kaikista tapahtumista loistavin, lohdullisin ja rohkaisevin oli tapahtunut – voitto kuolemasta. Getsemanen ja Golgatan tuska ja piina oli pyyhitty pois. Ihmiskunnan pelastus oli taattu. Aadamin lankeemus oli sovitettu.

Tyhjä hauta tuona ensimmäisenä pääsiäisaamuna oli vastaus Jobin kysymykseen: ’Voiko ihminen herätä eloon, kun hän on kuollut?’ Kaikille ääneni kantamilla oleville julistan, että ihminen herää eloon, kun hän on kuollut. Me tiedämme sen, sillä meillä on ilmoitetun totuuden valo. – –

Rakkaat veljeni ja sisareni, syvimmän surumme hetkenä me voimme saada syvällisen rauhan enkelin sanoista sinä ensimmäisenä pääsiäisaamuna: ’Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista.’”⁴

Kaikki heräävät eloon

”Me nauramme, me itkemme, me teemme työtä, me leikimme, me rakastamme, me elämme. Ja sitten me kuolemme. – –

Ja kuolleiksi me jäisimme ilman yhtä miestä – Nasaretin Jeesusta – ja Hänen tehtävänsä. – –

Koko sydämestäni ja sieluni hartaudella korotan ääneni todistukseen erityisenä todistajana ja julistan, että Jumala elää. Jeesus on Hänen Poikansa, Isän Ainosyntyinen lihassa. Hän on meidän Lunastajamme, Hän on meidän Välittäjäme Isän edessä. Hän kuoli ristillä sovittaakseen syntimme. Hänestä tuli ylösnousemuksen ensi hedelmä. Sen tähden että Hän kuoli, kaikki heräävät eloon.”⁵

Henkilökohtainen todistus

”Julistan henkilökohtaisena todistukseni, että kuolema on voitettu, voitto on saavutettu haudasta. Tulkoon näistä Hänen pyhittämistään ja täyttämistään sanoista todellista tietoa kaikille. Muistakaa ne. Vaalikkaa niitä. Kunnioittakaa niitä. *Hän on noussut kuolleista.*”⁶ ■

VIITTEET

1. ”Hän on noussut”, *Liahona*, huhtikuu 2003, s. 7.
2. ”Erotessamme”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 114.
3. Ks. ”Nyt on aika”, *Liahona*, tammikuu 2002, s. 68; ks. myös Joh. 11:25–26; 14:27.
4. ”Hän on noussut!”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 89–90; ks. myös Job 14:14; Matt. 28:6.
5. ”Hän elää, Vapahtajani”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 24–25.
6. Ks. ”Hän on noussut”, *Liahona*, huhtikuu 2003, s. 7.

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Kun olette lukeneet presidentti Monsonin sanomassa olevia otteita, pankaa merkille todistus, jonka hän lausuu pääsiäisen todellisesta merkityksestä. Voisit esittää perheenjäsenille seuraavat kysymykset: ”Mitä teille merkitsee se, että elävä profeetta on todistanut näistä totuuksista tänä aikana? Kuinka voitte soveltaa sitä omaan elämäänne?” Voit halutessasi lausua oman todistuksesi.

Minä näen hänet jälleen

Morgan Webecke

Isä sai jokaisen meistä lapsista tuntemaan itsensä tärkeäksi. Hän rakasti meitä ja antoi helposti anteeksi. Parhaansa mukaan hän huolehti, että jokainen meistä oli onnellinen, ja hän teki selväksi, että hän halusi parastamme. Minä rakastin häntä todella paljon.

Kun olin kuudennella luokalla, isä kuoli auto-onnettomuudessa. Perheemme ja minä olimme aivan murtuneita. Perheessämme oli iso tyhjiö. Isä oli se, johon minä tukeuduin, se, jonka luo menin, jos minulla oli ongelmia. Avun hakemisen sijaan annoin suuttumuksen ja surun jäädä. Viimein tulin siihen tulokseen, että kaikki oli Jumalan syytä. Lakkasin lukemasta pyhiä kirjoituksia ja rukoilemasta. Kävin kirkossa vain koska äiti halusi minun käyvän. Yritin pysyä kaukana taivaallisesta Isästäni.

Sitten lähdin ensimmäistä kertaa Nuorten Naisten leirille. Minusta oli mukavaa saada uusia ystäviä, mutta en vielä lukenut pyhiä kirjoituksia. Viimeisenä iltana meillä oli todistuskokous. Tunsin jotakin, mitä en ollut tuntenut pitkään aikaan: Hengen. Ihailin tyttöjä, jotka nousivat lausumaan todistuksensa, mutta pysyin istumassa, koska ajattelin, ettei minulla ole todistusta. Aivan äkkiä minusta tuntui, että minun pitää nousta. Avasin suuni miettien, mitä sanoisin. Niinpä sanoin, että olin iloinen Nuorten Naisten leiristä. Sitten huomasi sanovani, että tiesin, että Jeesus Kristus kuoli puolestani ja että taivaallinen Isäni rakastaa minua ja että kirkko on totta.

Täytyi hätkähdyttävällä rauhallisuudella. Tämän kokemuksen ansiosta voin sanoa, että tiedän, että Vapahtajan sovituksen ja ylösnousemuksen ansiosta näen isäni jälleen.

LAPSILLE

Hän elää!

Presidentti Monson opettaa, että koska Jeesus Kristus kuoli ja nousi kuolleista, me kaikki heräämme eloon. Katso alla olevia kuvia. Kirjoita jokaiseen ruutuun numero, joka osoittaa näiden tapahtumien aikajärjestyksen.

Koska Jeesus Kristus elää, perheet voivat olla yhdessä ikuisesti. Piirrä alla olevaan laatikkoon kuva perheestäsi.

Tutkikaa rukoillen tätä aineistoa ja keskustelkaa siitä sopivalla tavalla niiden sisarten kanssa, joiden luona käytte. Käyttäkää artikkelin kysymyksiä apuna vahvistaaksenne sisarianne ja tehdkäksenne Apuyhdistyksestä aktiivisen osan omaa elämääänne.

Rakastakaa, huolehtikaa ja vahvistakaa

Vapahtajan tavoin kotikäyntiopettajat palvelevat yhtä kerrallaan (ks. 3. Nefi 11:15). Me tiedämme, että olemme onnistuneet palvelemisessamme kotikäyntiopettajina, kun sisaremme voivat sanoa: 1) kotikäyntiopettajani auttaa minua kasvamaan hengellisesti, 2) tiedän, että kotikäyntiopettajani välittää minusta ja perheestäni syvästi, ja 3) jos minulla on ongelmia, tiedän, että kotikäyntiopettajani toimii pyytämättä.¹

Kuinka me kotikäyntiopettajat voimme rakastaa jotakuta sisarta, huolehtia hänestä ja vahvistaa häntä? Seuraavat 9 ehdotusta, jotka ovat julkaisun *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä* luvussa 7, auttavat kotikäyntiopettajia palvelemaan sisariaan:

- Rukoilkaa päivittäin hänen ja hänen perheensä puolesta.
- Etsikää innoitusta tunteaksenne hänet ja hänen perheensä.
- Käykää säännöllisesti hänen luonaan tietääksenne, miten hänellä menee, ja lohduttaaksenne ja vahvistaaksenne häntä.
- Pysykää säännöllisesti yhteydessä käymällä hänen luonaan, soittamalla, kirjoittamalla, lähettämällä sähköpostia ja tekstiviestejä sekä yksinkertaisin ystävällisin teoin.
- Tervehtikää häntä kirkon kokouksissa.
- Auttakaa häntä, kun hänellä on hätätilanne, sairautta tai jokin muu kiireellinen tarve.
- Opettakaa hänelle evankeliumia pyhistä kirjoituksista ja kotikäyntiopetussanomasta.

- Innoittakaa häntä näyttämällä hyvää esimerkkiä.
- Raportoikaa Apuyhdistyksen johtohenkilölle palvelutyöstänne sekä sisaren hengellisestä ja ajallisesta hyvinvoinnista.

Pyhistä kirjoituksista poimittua

Luuk. 10:38–39; 3. Nefi 11:23–26; 27:21

VIITTEET

1. Ks. Julie B. Beck, ”Mitä toivon lasteni tyttärien (ja poikien) ymmärtävän Apuyhdistyksestä”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 112–113.
2. *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 118.
3. *Tyttäriä minun valtakunnassani*, s. 127.
4. Ks. Gordon B. Hinckleyn lainaamana artikkelissa ”Usko, jolla siirtää vuoria”, *Liahona*, marraskuu 2006, s. 84.
5. Ks. *Tyttäriä minun valtakunnassani*, s. 39.

Mitä voin tehdä?

1. Mistä voin tietää, mitä sisareni tarvitsevat?
2. Mistä sisareni tietävät, että välitän heistä syvästi?

Usko, Perhe,
Auttaminen

Historiastamme poimittua

”Kotikäyntiopetuksesta on tullut myöhempien aikojen pyhiin kuuluville naisille kautta maailman keino rakastaa, hoivata ja palvella – toimia ’niiden tunteiden mukaisesti, jotka Jumala on [rintaamme] istuttanut’, kuten Joseph Smith opetti.”²

Eräs sisar, joka oli hiljattain jäänyt leskeksi, sanoi kotikäyntiopettajistaan: ”He kuuntelivat. He lohduttivat minua. He itkivät kanssani. Ja he halusivat minua. – [He] auttoivat minua nousemaan niiden ensimmäisten yksinäisyyden kuukausien syvästä epätoivosta ja masennuksesta.”³

Palvelemista on myös ajallisissa asioissa auttaminen. Lokakuun 1856 yleiskonferenssissa presidentti Brigham Young ilmoitti, että käsikärrypioneerit olivat jääneet lumen saartamiksi 270–370 mailin (450–600 km) päähän. Hän kutsui Salt Lake Cityssä olevia myöhempien aikojen pyhiä pelastamaan heidät ja huolehtimaan ”tarkasti niistä asioista, joita kutsumme ajalliseksi”.⁴

Lucy Meserve Smith merkitsi muistiin, että naiset riisuivat lämpimät alushameensa ja sukkansa heti siellä tabernaakkelissa ja pinosivat ne vankkureihin lähetettäväksi paleleville pioneereille. Sitten he kokosivat vuode- ja pitovaatteita niille, jotka vähäisine varusteineen pääsisivät viimein perille. Kun käsikärrykompaniat saapuivat, eräs rakennus kaupungissa oli ”täynnä heille tarkoitettuja tavaroita”.⁵

Huhtikuun konferenssin muistikirja

"Minkä minä, Herra, olen puhunut, sen olen puhunut –; olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama" (OL 1:38).

Näin saat enemmän yleiskonferenssista

Michael Barber ja David Marsh
opetussuunnitelmaosasto

Vaikka sanommekin yleiskonferenssin viimeisen kokouksen lopussa aamen, hengellisen juhla-aterian ei tarvitse päättyä siihen. Se voi jatkua, kun tutkimme tuon konferenssin opetuksia ja sovellamme niitä käytäntöön. Vuosien varrella profeetat ovat kannustaneet meitä tekemään juuri niin. Esimerkiksi vuonna 1946 presidentti Harold B. Lee (1899–1973) kehotti jäseniä antamaan konferenssipuheiden "olla opas tekemisilleen ja puheilleen seuraavan puolen vuoden ajan". Hän selitti: "Nämä ovat tärkeitä asioita, jotka Herra näkee sopivaksi ilmoittaa tälle kansalle tänä aikana."¹

Vuonna 1988 presidentti Ezra Taft Benson (1899–1994) toisti tuon

neuvon opettaessaan: "Seuraavan puolen vuoden ajan *Valkeuden* [nykyään *Liahona*] konferenssinumeron tulee olla pyhien kirjoitusten vierellä, ja sitä tulee tutkia usein."²

Päättyessään lokakuun 2008 yleiskonferenssia presidentti Thomas S. Monson vahvisti, kuinka tärkeää on tutkia konferenssipuheita. Hän sanoi: "Muistakaamme pitkään se, mitä olemme kuulleet tämän yleiskonferenssin aikana. Puheet ilmestyvät painettuina ensi kuun *Ensign*- ja *Liahona*-lehdissä. Kehotan teitä tutkimaan niitä ja mietiskelemään niiden opetuksia."³

Kun tutkit ja pohdit konferenssin sanomia, mitä voit tehdä,

jotta ne tulisivat merkityksellisemmiksi elämässäsi? Tässä on ehdotuksia, jotka auttavat sinua valmistautumaan innoitettuihin sanoihin sekä ottamaan ne vastaan ja toimimaan niiden mukaan:

Valmistaudu vastaanottamaan innoitusta. Kun katselet, kuuntelet tai luet konferenssi-puheita, sinun on avattava sydämesi ja mielesi jumalalliselle innoitukselle. Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista on opettanut, että riippumatta siitä, kuinka tehokkaasti puhuja saattaakin opettaa, ”sanoman sisältö ja Pyhän Hengen todistus alkavat – vaikuttaa sydämessä vain, mikäli vastaanottaja sen sallii”. Hän selitti, että innoituksen vastaanottaminen ”edellyttää hengellistä, henkistä ja fyysistä vaivannäköä eikä vain passiivista vastaanottamista”.⁴

Seuraavat ideat voivat auttaa sinua valmistautumaan saamaan opetusta Hengeltä:

1. Varaa aikaa ja luo häiriötön ympäristö, jossa voit saada Hengen johdatusta.
2. Etsi jumalallista johdatusta rukoilemalla.
3. Tee luettelo henkilökohtaisista kysymyksistä tai huolenaiheista, joihin etsit vastauksia.

Ymmärrä sanomat. Elävät profeetat ja apostolit opettavat, selittävät, kehottavat, varoittavat ja todistavat.

Kun tutustut heidän puheisiinsa tarkoin, ymmärrät heidän sanomansa täydellisemmin. Tässä on joitakin tehokkaita tutkimismenetelmiä:

- **Esitä kysymyksiä.** Esimerkiksi: Mitä Herra haluaa minun oppivan tästä sanomasta? Kuinka tämä puhe lisää ymmärrystäni jostakin evankeliumin periaatteesta tai pyhien kirjoitusten jakeesta? Mitä kertomuksia käytetään havainnollistamaan evankeliumin periaatteita, ja mitä minä opin niistä?
- **Kirjoita jäsentely.** Kiinnitä huomiota siihen, miten puhuja näyttää jäsenelleen

KIRJOITA SE MUISTIIN JA MIETI SITÄ

”Kenties kaikesta

kuulemastamme on jäänyt mieleen jokin lause tai kappale, joka erottuu muista ja vangitsee huomiomme. Jos näin käy, toivon, että kirjoitamme sen muistiin ja mietimme sitä, kunnes olemme tavoittaneet sen syvällisen merkityksen ja olemme ottaneet sen osaksi elämäämme.”

Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008), ”Vaikuttaa mieleen katuvaan”, *Liahona*, tammikuu 2001, s. 103.

sanomansa. Jaa puhe osioihin ja kirjoita tiivistelmä kunkin osion pääajatuksista.

- **Tunnista puheesta erilaisia elementtejä.** Pane merkille sellaisia asioita kuin opinkohdat, pyhien kirjoitusten kohdat, kertomukset, varoitukset, luettelot, todistukset, toimintakehotukset sekä neuvojen noudattamisesta luvatut siunaukset.
- **Tutki puhetta useammin kuin kerran.** On välttämätöntä tutkia evankeliumin totuuksia useammin kuin kerran, jotta ymmärtää niiden täyden tarkoituksen ja merkityksen. Joka kerta kun tutkit, tee muistiinpanoja saamistasi uusista oivalluksista.

Toimi oppimasi mukaan. Jos tutkit puheita rukoillen, huomaat, kuinka sanomat soveltuvat omaan elämääsi. Osaat tehdä merkittäviä muutoksia, kun esität seuraavanlaisia kysymyksiä: Mitä Herra haluaa minun tekävän sillä, mitä opin? Mitä sellaista olen oppinut, mikä auttaa minua perheessäni, työssäni tai kirkon tehtävässäni? Kirjoita vaikutelmia muistiin, jotta et unohda niitä. Kun teet niin, sinua innoitetaan elämään opetuksen mukaan ja saat luvatut siunaukset.

Yleiskonferenssi on aikaa, jolloin Herra ilmoittaa tahtonsa sinulle palvelijoidensa välityksellä. Presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) on sanonut konferenssi-puheista: ”Millään muilla teoksilla tai julkaisuilla – kirkon pyhiä kirjoja lukuun ottamatta – ei pitäisi olla niin merkittävää paikkaa henkilökohtaisen kirjastonne hyllyillä kuin niillä, ei niiden retorisen erinomaisuuden tai kaunopuheisuuden vuoksi vaan niiden opetuksen vuoksi, jotka osoittavat tien iankaikkiseen elämään.”⁵ ■

VIITTEET

1. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1946, s. 68.
2. ”Tulkaa Kristuksen tykö ja tulkaa täydellisiksi hänessä”, *Valkeus*, heinäkuu 1988, s. 76.
3. ”Kunnes kohtaamme jälleen”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 106.
4. ”Etsikää oppimista uskon kautta”, *Liahona*, syyskuu 2007, s. 17, 20.
5. ”In the World but Not of It”, *Brigham Young University Speeches of the Year*, 14. toukokuuta 1968, s. 3.

Voit lukea, katsella tai kuunnella yleiskonferenssi-puheita osoitteessa conference.lds.org.

HERRAN VOIMASSA

”Kun uskomme Herraan Jeesukseen Kristukseen ja olemme kuuliaisina Hänen evankeliumilleen edistysten askel askeleelta, anoen voimaa ja parantaen asenteitamme ja pyrkimyksiämme, me onnistumme pääsemään Hyvän Paimeen laumaan. Tämä vaatii itsekuria ja harjoittelua ja ponnistelua ja voimia. Mutta kuten apostoli Paavali sanoi: ‘Kestän kaiken hänen avullaan, joka antaa minulle voimaa’ (Fil. 4:13).”

Ks. presidentti Howard W. Hunter (1907–1995), ”Hengellisyys kehittäminen”, *Valkeus*, lokakuu 1979, s. 44.

IHMEELLINEN armo

Kristen Nicole Cardon

Luotan Jeesuksen Kristuksen armoon joka päivä.

Me puhumme harvoin armosta kirkon kokouksissamme”, sanoi uskonnonopettajani Brigham Youngin yliopistossa, ”mutta me Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenet *uskomme* armoon.”

En tosiaankaan kyennyt muistamaan yhtään Nuorten Naisten tai pyhäkoulun oppiaihetta armosta, mutta ajatukseni kulkeutuivat lukioaikaiseen kuorooni ja laulamaamme lauluun ”Amazing Grace” [On armo suuri ihmeinen].

On armo suuri ihmeinen.

Se muutti sydämen.

Mä kuuro, sokea sain ihmeen kokea.

Nyt kuulla, nähdä voin.¹

”Armo on Jeesuksen Kristuksen sovituksen tuoma Jumalan voima”, opettajani selitti. ”Jaan armon neljään voimaan: ylösnousemus, lunastus, parantaminen ja vahvistaminen.” Hän jatkoi selittämällä jokaista voimaa, mutta ajatukseni olivat jälleen palanneet muistoihini.

Kerran tuo sama lukion kuoro oli matkustamassa Kaliforniaan kilpailemaan eräille musiikkifestivaaleille. Sairastuin juuri ennen lähtöä, ja kipeän kurkkuni vuoksi en pystyisi laulamaan kuoroni kanssa festivaaleilla – tai jos yrittäisinkin, laulamiseni olisi surkeaa ja aiheuttaisi kipua. Pyysin isältäni pappouden siunausta ja koko seuraavan päivän rukoilin, että parantuisin.

En varmaankaan silloin festivaaleilla – laulaessani ”Amazing Gracea” kurkku täysin toipuneena – ymmärtänyt täysin, että lauloin siitä samasta voimasta, joka oli parantanut minut juuri päivää aiemmin. Vapahtajan sovitus oli siunannut minua tuona päivänä. Hänen armostaan minä olin parantunut.

”Ja hän kulkee kärsien kaikenlaisia kipuja ja ahdinkoja ja koetuksia, ja tämä, jotta toteutuisi sana, joka sanoo hänen ottavan päällensä kansansa kivut ja sairaudet” (Alma 7:11).

Lukion jälkeen yliopiston kurssini ja ne haasteet, joita asuminen poissa kotoa mutta samalla myös viiden huonetoverin kanssa toi mukanaan, tuntuivat minusta

– kuten monista ensimmäisen vuoden opiskelijoista – ylivoimaisilta.

Tuona aikana opin ymmärtämään Kristuksen armon vahvistavaa ja kykeneväksi tekevää voimaa. Päiväni kuluivat työssä ja opiskelussa, mutta luotin päivittäisiin rukouksiin, joissa anoin taivaalliselta Isältä kykyä saada välttämättömät tehtävät tehtyä. Kouluvuoden edetessä huomasin ilokseni, että Kristuksen sovituksen vahvistavan ja kykeneväksi tekevän voiman ansiosta pystyin toimimaan paitsi hyvin myös vaivatta.

”Kestän kaiken hänen avullaan, joka antaa minulle voimaa” (Fil. 4:13).

Vaikka en ole vielä kokenutkaan Hänen armonsä kahta muuta ulottuvuutta – ylösnousemusta ja lunastuksen täyteyttä – luotan silti päivittäin Jeesuksen Kristuksen sovitukseen. Armo, Jeesuksen Kristuksen sovituksen tuoma Jumalan voima, on parantanut minut ja vahvistanut minua. Kun pyrin noudattamaan Jumalan käskyjä ja Hänen tahtoaan, saan taivaallista apua, joka ylittää moninkertaisesti omat kykyni.

”Armosta me pelastumme kaiken sen jälkeen, mitä voimme tehdä” (2. Nefi 25:23). ■

VIITE

1. John Newton, ”Amazing Grace”, *Olney Hymns*, 1779, nro 41.

KUINKA HERRAN ARMO VAIKUTTAA ELÄMÄÄMME?

Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista auttaa vastaamaan tähän kysymykseen artikkelissa ”Sovitus ja kuolevaisuuden taival” tämän numeron sivulla 12:

- ”Herra haluaa sovituksensa kautta ja Pyhän Hengen voimalla *elää* meissä – paitsi opastaakseen meitä niin myös antaakseen meille voimaa.”
- ”Yksilöllinen tahdonvoima, henkilökohtainen päättäväisyys ja motivaatio, tehokas suunnittelu ja tavoitteiden asettaminen ovat välttämättömiä mutta viime kädessä riittämättömiä siihen, että saisimme tämän kuolevaisuuden taipaleen voitokkaaseen päätökseen. Meidän on todellakin opittava turvautumaan pyhän Messiaan ansioihin ja laupeuteen ja armoon (ks. 2. Nefi 2:8).”
- ”Sovituksen kykeneväksi tekevä voima vahvistaa meitä tekemään hyvää ja olemaan hyviä sekä palvelemaan paremmin kuin omat yksilölliset halumme ja luontaiset kykymme edellyttävät.”

Voisit kirjoittaa päiväkirjaasi ja kertoa perheellesi hetkistä, jolloin olet tuntenut Herran armon parantavan, auttavan tai vahvistavan itseäsi.

Vanhin
David A. Bednar
kahdentoista apostolin
koorumista

Presidentti David O. McKay (1873–1970) tiivistä ytimekkäästi Vapahtajan evankeliumin päätavoitteen: ”Evankeliumin tarkoitus on – – tehdä pahoista ihmisistä hyviä ja hyvistä ihmisistä parempia ja muuttaa ihmisluontoa.”¹ Siten kuolevaisuuden taival on sitä varten, että edistymme pahasta hyvään ja edelleen parempaan ja koemme voimallisen sydämenmuutoksen – niin että langennut luontomme muuttuu (ks. Moosia 5:2).

Sovitus

JA KUOLEVAISUUDEN TAIVAL

Sovituksen kykeneväksi tekevä voima vahvistaa meitä tekemään hyvää ja olemaan hyviä sekä palvelemaan paremmin kuin omat yksilölliset halumme ja luontaiset kykymme edellyttävät.

Mormonin kirja on ohjekirjamme kulkiessamme tietä pahasta hyvään ja edelleen parempaan ja pyrkiessämme saamaan aikaan muutoksen sydämessämme. Kuningas Benjamin puhuu kuolevaisuuden taipaleesta ja siitä, mikä on sovituksen rooli kulkiessamme menestyksekkäästi tuota taivalta: ”Sillä luonnollinen ihminen on Jumalan vihollinen ja on ollut Aadamin lankeemuksesta asti ja on oleva aina ja ikuisesti, ellei hän taivu Pyhän Hengen kutsuun *ja riisu päältäään luonnollista ihmistä ja tule pyhäksi* Kristuksen, Herran sovituksen kautta” (Moosia 3:19, kursivointi lisätty).

Kiinnitän huomionne kahteen tiettyyn ilmaukseen. Ensiksi – ”riisu päältäään luonnollista ihmistä”. Taival pahasta hyvään on prosessi, jossa me kukin riisumme päältäämme luonnollisen ihmisen. Kuolevaisuudessa me kaikki olemme alltiita lihan houkutuksille. Ne peruselementit, joista ruumiimme luotiin, ovat luonteeltaan langenneita ja aina alltiita synnin, rappeutumisen ja kuoleman riuhtaisuille. Mutta me voimme lisätä kykyämme voittaa lihan halut ja houkutukset ”Kristuksen, Herran sovituksen kautta”. Kun teemme virheitä, kun rikomme ja teemme syntiä, me voimme tehdä parannuksen ja tulla puhtaiksi

Jeesuksen Kristuksen sovituksen lunastavan voiman avulla.

Toiseksi – ”tule pyhäksi”. Tämä ilmaus kuvaa elämän taipaleen jatkoa ja toista vaihetta, jonka tarkoituksena on tehdä ”hyvistä ihmisistä parempia” eli toisin sanoen tulla enemmän pyhän kaltaiseksi. Tämä taipaleen toinen osa, tämä hyvästä paremmaksi tulemisen prosessi, on aihe, jota emme tutki tai opeta tarpeeksi usein emmekä ymmärrä riittävästi.

Luulenpa, että monet kirkon jäsenet tuntevat paljon paremmin, millaista on luonteeltaan sovituksen lunastava ja puhdistava voima, kuin he tuntevat, millaista on sen vahvistava ja kykeneväksi tekevä voima. On tärkeää tietää, että Jeesus Kristus tuli maan päälle *kuolemaan* puolestamme – se on olennainen osa Kristuksen oppia. Mutta meidän pitää arvostaa myös sitä, että Herra haluaa sovituksensa kautta ja Pyhän Hengen voimalla *elää* meissä – paitsi opastaakseen meitä niin myös antaakseen meille voimaa.

Useimmat meistä tietävät, että kun me teemme väärin, me tarvitsemme apua voittaaksemme synnin vaikutukset elämässämme. Vapahtaja on maksanut hinnan ja mahdollistanut sen, että meistä voi tulla puhtaita Hänen lunastavan voimansa avulla. Useimmat meistä ymmärtävät selkeästi, että sovitus on syntisiä varten. En ole kuitenkaan yhtä varma siitä, että me tiedämme ja ymmärrämme sovituksen olevan myös pyhiä varten – niitä hyviä ihmisiä varten, jotka ovat kuuliaisimpia, kelvollisimpia ja tunnollisimpia ja jotka pyrkivät tulemaan paremmiksi ja palvelemaan uskollisemmin. Saatamme erheellisesti uskoa, että meidän on kuljettava taival hyvästä paremmaksi ja tultava pyhäksi aivan itse pelkällä sisulla, tahdonvoimalla ja itsekurilla sekä ilmeisen rajallisilla kyvyillämme.

Vapahtajan evankeliumi ei ole pelkästään sitä, että vältämme elämässämme pahaa. Siinä on pohjimmiltaan kyse myös siitä, että teemme hyvää ja tulemme hyviksi. Sovitus tarjoaa meille apua pahan voittamisessa ja välttämässä sekä hyvän tekemisessä ja hyväksi tulemisessa. Tämä

Vapahtajan suoma apu on tarjolla kuolevaisuuden koko taipaleelle – pahasta hyvään ja edelleen parempaan sekä oman luontomme muuttamiseen.

En esitä, että sovituksen lunastava voima ja kykeneväksi tekevä voima ovat erillisiä ja toisistaan irrallaan. Pikemminkin nämä sovituksen kaksi ulottuvuutta ovat yhteydessä toisiinsa ja täydentävät toisiaan. Niiden kummankin on oltava toiminnassa elämäntaipaleen kaikissa vaiheissa. Ja meidän kaikkien on iankaikkisen tärkeää ymmärtää, että *kumpikin* näistä kuolevaisuuden taipaleen välttämättömistä osatekijöistä – sekä luonnollisen ihmisen riisuminen että pyhäksi tuleminen, sekä pahan voittaminen että hyväksi tuleminen – saavutetaan sovituksen voiman avulla. Yksilöllinen tahdonvoima, henkilökohtainen päättäväisyys ja motivaatio, tehokas suunnittelu ja tavoitteiden asettaminen ovat välttämättömiä mutta viime kädessä riittämättömiä siihen, että saisimme tämän kuolevaisen taipaleen voitokkaaseen päätökseen. Meidän on todellakin opittava turvautumaan pyhän Messiaan ansioihin ja laupeuteen ja armoon (ks. 2. Nefi 2:8).

Armo ja sovituksen kykeneväksi tekevä voima

[Englanninkielisen] Raamatun sanastossa kerrotaan, että sanaa *armo* käytetään pyhissä kirjoituksissa usein tarkoittamaan kykeneväksi tekevää voimaa:

”[*Armo* on] sana, joka esiintyy usein Uudessa testamentissa, etenkin Paavalin kirjoituksissa. Sanan päämerkitys on *jumalallinen apu tai voima*, jota annetaan Jeesuksen Kristuksen anteliaan laupeuden ja rakkauden kautta.

Herran Jeesuksen armosta, jonka Hänen sovitusuhrinsa on tehnyt mahdolliseksi, ihmiskunta herätetään kuolemattomuuteen ja jokainen ihminen saa ruumiinsa haudasta ja voi elää ikuisesti. *Samoin Herran armosta*, uskomalla Jeesuksen Kristuksen sovitukseen ja tekemällä parannuksen synneistään *ihmiset saavat voimaa ja apua tehdä hyviä tekoja, joihin he eivät muutoin omin neuvoin kykenisi. Tämä armo on se kykeneväksi tekevä voima*, jonka ansiosta ihmiset voivat voittaa

omakseen iankaikkisen elämän ja korotuksen sen jälkeen kun he ovat itse tehneet parhaansa.”²

Armo on jumalallista eli taivaallista apua, jota jokainen meistä kipeästi tarvitsee tullaakseen kelvolliseksi selestiseen valtakuntaan. Siten sovituksen kykeneväksi tekevä voima vahvistaa meitä tekemään hyvää ja olemaan hyviä sekä palvelemaan paremmin

Nefi ei rukoillut, että hänen olosuhteensa muuttuisivat. Sen sijaan hän rukoili voimaa muuttaa olosuhteitaan.

kuin omat yksilölliset halumme ja luontaiset kykymme edellyttävät.

Kun tutkin pyhiä kirjoituksia ja kun eteeni tulee sana *armo*, lisään sinne usein ilmauksen ”kykeneväksi tekevä voima”. Miettikää esimerkiksi tätä jaetta, joka on tuttu meille kaikille: ”Me tiedämme, että armosta me pelastumme kaiken sen jälkeen, mitä voimme tehdä” (2. Nefi 25:23). Uskon, että voimme oppia paljon tästä sovituksen tärkeästä ulottuvuudesta, jos lisäämme sanat ”kykeneväksi tekevä ja vahvistava voima” joka kerta kun löydämme pyhistä kirjoituksista sanan *armo*.

Esimerkkejä ja päätelmiä

Kuolevaisuuden taival on sitä varten, että etenemme pahasta hyvään ja edelleen parempaan ja saamme luontomme muuttumaan. Mormonin kirja on täynnä esimerkkejä opetuslapsista ja profeetoista, jotka tuota taivalta kulkiessaan tunsivat ja ymmärsivät sovituksen kykeneväksi tekevän voiman ja jotka tuo voima muutti. Kun opimme ymmär-

tämään paremmin tätä pyhää voimaa, evankeliumin mukainen näkökulmamme laajenee ja rikastuu suuresti. Sellainen näkökulma muuttaa meitä merkittävin tavoin.

Nefi on esimerkki henkilöstä, joka tunsu ja ymmärsi Vapahtajan antaman kykeneväksi tekevän voiman ja turvautui siihen. Muistatte, että Lehin pojat olivat palanneet Jerusalemiin värväämään mukaansa matkalle Ismaelin ja hänen huonekuntansa. Laman ja muut, jotka matkasivat Nefin kanssa Jerusalemiin takaisin erämaahan, kapinoivat, ja Nefi kehotti veljiään uskomaan Herraan. Tuossa vaiheessa heidän matkaansa Nefin veljet sitoivat hänet köysillä ja suunnittelivat

hänen surmaamisestaan. Pankaapa merkille Nefin rukous: ”Oi Herra, uskoni mukaan, joka minulla on sinuun, pelasta minut veljeni käsistä; niin, *anna minulle voimaa katkoakseni nämä siteet*, joilla minut on sidottu” (1. Nefi 7:17, kursivointi lisätty).

Tiedättekö, mitä minä olisin luultavasti rukoillut, jos veljeni olisivat sitoneet minut? ”Päästäthän minut tästä pinteestä NYT!” Minusta on erityisen kiinnostavaa, ettei Nefi rukoillut, että hänen olosuhteensa muuttuisivat. Sen sijaan hän rukoili voimaa muuttaa olosuhteitaan. Ja minä uskon, että hän rukoili tällä tavalla nimenomaan siksi, että hänellä oli

tietoa, ymmärrystä ja kokemusta sovituksen kykeneväksi tekevästä voimasta.

En usko, että siteet, joilla Nefi oli sidottu, irtosivat noin vain taianomaisesti hänen käsistään ja ranteistaan. Pikemminkin luulen, että häntä siunattiin sekä sisukkuudella että henkilökohtaisella voimalla, joka ylitti hänen luonnolliset kykynsä, niin että hän sitten ”Herran voimassa” (Moosia 9:17) toimien väänteli ja nyki köysiä ja viimein kirjaimellisesti kykeni katkaisemaan siteet.

Tämän tapauksen meitä jokaista koskeva päätelmä on selkeä. Kun te ja minä opimme ymmärtämään sovituksen kykeneväksi tekevän voiman omassa elämässämme ja käyttämään sitä, me rukoilemme ja tavoittelemme voimaa omien olosuhteidemme muuttamiseksi emmekä rukoile, että olosuhteemme muutettaisiin. Meistä tulee aloitteellisia toimijoita eikä toiminnan kohteita (ks. 2. Nefi 2:14).

Miettikää Mormonin kirjan esimerkkiä, jossa Amulon vainoaa Almaa ja tämän kansaa. Herran ääni tuli näille hyville ihmisille heidän ahdingossaan ja ilmoitti:

”Minä myös kevennän ne kuormat, jotka on pantu teidän harteillenne, niin että te ette voi edes tuntea niitä selässänne – –.

Ja nyt tapahtui, että Alman ja hänen veljiensä kannettavaksi pannut kuormat kevenivät, eli *Herra vahvisti heitä* niin, että he saattoivat kantaa kuormansa helposti, ja he alistuivat iloiten ja kärsivällisesti kaikkeen Herran tahtoon.” (Moosia 24:14–15, kursivointi lisätty.)

Mikä tässä tilanteessa muuttui? Kuorma ei muuttunut, kansalta ei otettu heti pois vainon aiheuttamia haasteita ja vaikeuksia. Mutta Almaa ja hänen seuraajiaan vahvistettiin, ja heidän lisääntyneet kykynsä ja voimansa tekivät heidän kantamistaan kuormista keveämpiä.

Nämä hyvät ihmiset saivat sovituksesta voimaa *toimia* ja *vaikuttaa* olosuhteisiinsa. Ja ”Herran voimassa” Alma ja hänen kansansa sitten johdatettiin turvaan Sarahemlan maahan.

Saatatte oikeutetusti miettiä: ”Millä tavalla Alman ja hänen kansansa tapaus on esimerkki sovituksen kykeneväksi tekevästä voimasta?” Vastaus löytyy, kun vertaamme kohtia Moosia 3:19 ja Moosia 24:15.

”Ellei hän – – riisu päältään luonnollista ihmistä ja tule pyhäksi Kristuksen, Herran sovituksen kautta ja *tule lapsen kaltaiseksi, alistuvaksi, sävyisäksi, nöyräksi, kärsivälliseksi, sellaiseksi, joka on täynnä rakkautta ja halukas alistumaan kaikkeen, mitä Herra näkee hyväksi* panna hänen kannettavakseen, niin kuin lapsi alistuu isänsä tahtoon” (Moosia 3:19, kursivointi lisätty).

Kun me edistymme kuolevaisuuden taipaleella pahasta hyvään ja edelleen parempaan, kun me riisumme päältäämme meissä jokaisessa olevan luonnollisen ihmisen ja kun me pyrimme tulemaan pyhiksi ja saamaan

Herran ääni tuli Almalle ja hänen kansalleen heidän ahdingossaan ja ilmoitti: ”Minä myös kevennän ne kuormat, jotka on pantu teidän harteillenne, niin että te ette voi edes tuntea niitä selässänne.”

luontomme muuttumaan, silloin tässä jakeessa esitelyjen ominaisuuksien tulee yhä enenevässä määrin kuvata sitä, millaisia ihmisiä teistä ja minusta on tulossa. Meistä tulee enemmän lapsen kaltaisia, alistuvampia, kärsivällisempiä ja halukkaampia alistumaan.

Verratkaamme nyt näitä kohdan Moosia 3:19 ominaisuuksia niihin, joilla kuvataan Almaa ja hänen kansaansa: ”Ja he *alistuivat* iloiten ja *kärsivällisesti kaikkeen Herran tahtoon*” (Moosia 24:15, kursivointi lisätty).

Näissä jakeissa kuvattujen ominaisuuksien samankaltaisuus on mielestäni hätkähdyttävää ja osoitus siitä, että Alman hyvästä kansasta oli tulossa parempi kansa Herran Kristuksen sovituksen kykeneväksi tekevän voiman avulla.

Muistelkaa kertomusta Almasta ja Amulekista luvussa Alma 14. Tässä tilanteessa monet uskolliset pyhät olivat joutuneet kokemaan polttokuoleman, ja nämä kaksi Herran palvelijaa oli pantu vankilaan ja heitä oli lyöty. Mieltikää tätä Alman esittämää pyyntöä hänen rukoillessaan vankilassa: ”Oi Herra, *anna meille voimaa* uskomme mukaisesti, joka meillä on Kristukseen, niin että vapaudumme” (Alma 14:26, kursivointi lisätty).

Näemme jälleen tämän Alman pyynnön kuvastavan sitä, että hänellä oli ymmärrys sovituksen kykeneväksi tekevästä voimasta ja että hän luotti siihen. Ja pankaa merkille, mitä tästä rukouksesta seurasi:

”Ja he [Alma ja Amulek] katkaisivat köydet, joilla heidät oli sidottu; ja kun ihmiset näkivät tämän, he alkoivat paeta, sillä tuhon pelko oli vallannut heidät. – –

Ja Alma ja Amulek tulivat ulos vankilasta, eivätkä he olleet vahingoittuneet, sillä *Herra oli suonut heille voiman* heidän uskonsa mukaisesti, joka heillä oli Kristukseen.” (Alma 14:26, 28, kursivointi lisätty.)

Kykeneväksi tekevä voima on jälleen kerran nähtävissä, kun hyvät ihmiset kamppailevat pahaa vastaan ja yrittävät tulla paremmiksi ja palvella tehokkaammin ”Herran voimassa”.

Eräs toinen esimerkki Mormonin kirjasta on opettavainen. Luvussa Alma 31 Alma johtaa

lähetystyötä tuodakseen takaisin luopuneet soralaiset, jotka Rameumptomin rakennettuaan pitävät aina samanlaisen, ylpeän rukouksen.

Pankaa merkille, miten Alma pyytää omassa rukouksessaan voimaa: ”Oi Herra, *suo minulle voimaa*, jotta voin kärsivällisesti kestää nämä ahdingot, jotka tulevat osakseni tämän kansan pahuuden tähden” (Alma 31:31, kursivointi lisätty).

Alma rukoilee myös, että hänen lähetystyötoverinsa saisivat samanlaisen siunauksen: ”*Suo heille voimaa*, jotta he voivat kestää ahdinkonsa, jotka tulevat heidän osakseen tämän kansan pahuuden tähden” (Alma 31:33, kursivointi lisätty).

Alma ei rukoillut, että hänen ahdinkonsa poistettaisiin. Hän tiesi olevansa Herran edustaja ja rukoili voimaa toimia ja vaikuttaa tilanteeseensa.

Tämän esimerkin tärkein kohta sisältyy luvun Alma 31 viimeiseen jakeeseen: ”[Herra] antoi heille – – voimaa, niin ettei heidän tarvinnut kärsiä minkäänlaisia ahdinkoja, *joita ilo Kristuksessa ei olisi voittanut*. Nyt tämä oli Alman rukouksen mukaista; ja tämä, koska hän rukoili uskossa.” (Jae 38, kursivointi lisätty.)

Ahdinkoja ei otettu pois. Mutta Almaa ja hänen tovereitaan vahvistettiin ja siunattiin sovituksen kykeneväksi tekevän voiman avulla niin, ”ettei heidän tarvinnut kärsiä minkäänlaisia ahdinkoja, joita ilo Kristuksessa ei olisi voittanut”. Miten ihmeellinen siunaus. Ja mikä opetus meille jokaiselle mieleen painettavaksi.

Esimerkkejä kykeneväksi tekevästä voimasta löytyy muualtakin kuin pyhistä kirjoituksista. Daniel W. Jones syntyi vuonna 1830 Missourissa ja liittyi kirkkoon vuonna 1851 Kaliforniassa. Vuonna 1856 hän osallistui käsikärrykomppanioiden pelastamiseen niiden jäätyä ankarien lumimyrskyjen vangeiksi Wyomingissa. Kun pelastuspartio oli löytänyt kärsivät pyhät, antanut sitä välitöntä lohtua, johon kykeni, ja järjestänyt sairaiden ja heikkojen kuljetuksen Salt Lake Cityyn, Daniel ja useat muut nuoret miehet tarjoutuivat jäämään vartioimaan komppanian omaisuutta. Danielille ja hänen tovereilleen jätettyjä ruokavaroja ja tarvikkeita oli vähän, ja ne oli nopeasti käytetty. Seuraava lainaus

Daniel Jonesin henkilökohtaisesta päiväkirjasta kuvailee, mitä sen jälkeen tapahtui.

”Riistaa oli pian niin niukasti, ettemme saaneet tapetuksi mitään. Söimme kaiken vähäisen lihan; sitä syödessä tuli nälkäiseksi. Viimein se kaikki loppui, eikä jäljellä ollut enää muuta kuin nahkoja. Kokeilimme niiden syömistä. Jonkin verran niitä keitettiin ja syötiin ilman mitään mausteita, ja se teki koko komppanian sairaaksi. – –

Tilanne näytti synkältä, sillä jäljellä ei ollut mitään muuta kuin nälkään menehtyneen karjan surkeita käsittelemättömiä nahkoja. Pyysimme Herralta opastusta siihen, mitä tekisimme. Veljet eivät nurisseet vaan halusivat turvautua Jumalaan. – – Sain viimein johdatusta, kuinka käsitellä nahkoja, ja annoin komppanialle neuvoja kertoen heille, kuinka ne piti keittää, kuinka poltaa ja kaapia karvat pois. Tämä yleensä häivytti ja puhdisti sen pahan hajun, joka tuli kaltaamisesta. Kaapimisen jälkeen niitä keitettiin tunti runsaassa vedessä, sitten heitettiin pois vesi, joka oli poistunut kaiken liiman, sitten nahka pestiin ja kaavittiin perusteellisesti, pestiin kylmässä vedessä, sitten keitettiin hyytelöksi ja annettiin jäähtyä, ja sitten se syötiin niin, että pintaan oli siroteltu vähän soke-ria. Se oli melkoisen vaivalloista, mutta tehtävissä ei ollut paljon muutakaan, ja oli se parempaa kuin nääntyä nälkään.

Pyysimme Herraa siunaamaan vatsojamme ja *sopeuttamaan ne tähän ruokaan*. – – Nyt syödessämme kaikki tuntuivat nauttivan ateristiasta. Olimme olleet kolme päivää syömättä ennen kuin ryhdyimme tähän toiseen yritykseen. Nautimme tätä ruhtinaallista ruokaa noin kuuden viikon ajan.”³

Minä olisin luultavasti noissa olosuhteissa rukoillut jotakin muuta syötävää: ”Taivaallinen Isä, lähetäthän minulle viiriäisen tai biisonin.” Mieleeni ei todennäköisesti olisi juolahtanut rukoilla, että vatsaani vahvistettaisiin ja että se sopeutuisi ruokaan, jota meillä oli. Mitä Daniel W. Jones tiesi? Hän tiesi, että Jeesuksen Kristuksen sovituksessa on kykeneväksi tekevää voimaa. Hän ei rukoillut, että hänen olosuhteensa muuttuisivat. Hän rukoili,

että häntä vahvistettaisiin selviytymään olosuhteissaan. Aivan kuten Almaa ja hänen kansaansa sekä Amulekia ja Nefiä vahvistettiin, Daniel W. Jonesilla oli hengellistä ymmärrystä tietää, mitä pyytää siinä rukouksessa.

Kristuksen sovituksen kykeneväksi tekevä voima vahvistaa meitä tekemään sellaista, mihin emme ikinä pystyisi omin voiminemme. Joskus mietin, opimmeko me tässä myöhempien aikojen helpossa elämässämme – mikroaaltouunien ja matkapuhelinten ja ilmastoitujen autojen ja mukavien kotien maailmassamme – koskaan tunnustamaan päivittäisen riippuvuutemme sovituksen kykeneväksi tekevästä voimasta.

Sisar Bednar on merkittävän uskollinen ja kyvykäs nainen, ja hänen hiljainen esimerkkinsä on opettanut minulle tärkeitä asioita tästä vahvistavasta voimasta. Olen seurannut, kuinka sinnikkäästi hän kesti voimakasta ja jatkuvaa aamupahoinvointia – jota jatkui kirjaimellisesti koko päivän joka päivä kahdeksan kuukauden ajan – kaikkien kolmen raskautensa ajan. Yhdessä me rukoilimme, että häntä siunattaisiin, mutta tuota haastetta ei koskaan otettu pois. Sen sijaan hänet tehtiin fyysisesti kykeneväksi tekemään sitä, mihin hän ei omin voimin olisi pystynyt. Vuosien varrella olen myös seurannut, kuinka häntä on vahvistettu kestäämään sitä pilkkaa ja ivaa, jota maallinen yhteiskunta kohdistaa myöhempien aikojen pyhiin kuuluvaan naiseen, joka noudattaa profeetan neuvoa ja asettaa perheen ja lasten hoivaamisen elämässään etusijalle. Kiitän ja kunnioitan Susania siitä, että hän on auttanut minua oppimaan näitä korvaamattomia asioita.

Vapahtaja tietää ja ymmärtää

Alman luvussa 7 kerrotaan, kuinka ja miksi Vapahtaja pystyy antamaan kykeneväksi tekevää voimaa:

”Hän kulkee kärsien kaikenlaisia *kipuja ja ahdinkoja ja koetuksia*, ja tämä, jotta toteutuisi sana, joka sanoo hänen ottavan päällensä kansansa *kivut ja sairaudet*.

Ja hän ottaa päällensä kuoleman päästääkseen kuoleman siteet, jotka sitovat hänen kansaansa; ja hän ottaa päällensä heidän heikkoutensa, jotta hänen sydämensä täyttyisi armolla, lihan mukaisesti, jotta hän osaisi lihan mukaisesti auttaa kansaansa sen heikkouksien mukaisesti.” (Alma 7:11–12, kursivointi lisätty.)

Vapahtaja on kärsinyt paitsi meidän heikkouksiemme vuoksi niin myös sen

Ja koska Hän maksoi äärimmäisen hinnan ja kantoi tuon kuorman, Hänellä on täydellistä myötätuntoa ja Hän voi ojentaa meille armon käsivartensa niin monissa elämämme vaiheissa. Hän voi kurkottaa puoleemme, koskettaa elämäämme, auttaa – kirjaimellisesti juosta luoksemme – ja vahvistaa meitä olemaan enemmän kuin koskaan voisimme olla ja auttaa meitä tekemään sellaista,

mihin emme ikinä pystyisi luottaessamme vain omaan voimaamme.

”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.

Ottakaa minun ikeeni haritteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon.

Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt.” (Matt. 11:28–30.)

Julistan todistukseni ja kiittolisuuteni Herran Jeesuksen Kristuksen äärettömästä ja iankaikkisesta uhrista. Tiedän, että Vapahtaja elää. Olen kokenut sekä Hänen lunastavaa voimaansa että Hänen kykeneväksi

tekevää voimaansa, ja todistan, että nämä voimat ovat todellisia ja meidän jokaisen ulottuvilla. ”Herran voimassa” me voimme todellakin tehdä ja voittaa kaiken, kun ponnistelemme eteenpäin kuolevaisuuden taipaleellamme. ■

Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 23. lokakuuta 2001 pidetystä puheesta. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa speeches.byu.edu.

VIITTEET

1. Ks. Franklin D. Richards, julkaisussa Conference Report, lokakuu 1965, s. 136–137; ks. myös David O. McKay, julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1954, s. 26.
2. Bible Dictionary, hakusana ”Grace”, kursivointi lisätty.
3. Daniel W. Jones, *Forty Years among the Indians*, painovuosi puuttuu, s. 57–58.

Te tai minä emme koskaan kuolevaisuuden taipaleellamme tule kokemaan mitään fyysistä kipua, mitään sielun tuskaa, mitään hengen kärsimystä, mitään vaivaa tai heikkoutta, jota Vapahtaja ei olisi ensin kokenut.

eriarvoisuuden, epäoikeudenmukaisuuden, niiden kipujen, tuskan ja emotionaalisten ongelmien vuoksi, jotka niin usein meitä vaivaavat. Te tai minä emme koskaan kuolevaisuuden taipaleellamme tule kokemaan mitään fyysistä kipua, mitään sielun tuskaa, mitään hengen kärsimystä, mitään vaivaa tai heikkoutta, jota Vapahtaja ei olisi ensin kokenut. Me saatamme hetken heikkouksessa huudahtaa: ”Kukaan ei ymmärrä. Kukaan ei tiedä.” Kukaan ihminen ei kenties tiedäkään. Mutta Jumalan Poika tietää ja ymmärtää täysin, koska Hän tunsu ja kantoi kuormamme paljon ennen meitä.

*Kautta maailman seminaari tuo
sinun kaltaisiasi nuoria lähemmäksi
Jeesusta Kristusta.*

MÉXICO

SEMINAARIN siunaukset

Brittany Beattie

kirkon lehdet

Et ole yksin päätöksessäsi osallistua seminaariin. Kautta maailman sadattuhannet nuoret ottavat seminaarin osaksi elämäänsä ja menevät luokkiinsa bussilla, kanootilla, pyörällä ja monella muulla tapaa. Toiset nuoret heräävät varhain ja kulkevat pitkiä matkoja ehtiäkseen paikalle ajoissa, toiset menevät seminaariin iltaisin ja on niitäkin, jotka opiskelevat seminaaria kotona useana päivänä viikossa.

Seminaarissa käyminen edellyttää uhrauksia, mutta nuoret ympäri maailman ovat huo- manneet, että seminaariin osallistuminen on jokaisen ponnistuksen arvoista. Ja niillä, jotka osallistuvat, on jotakin yhteistä: heidän seminaarikokemuksensa tuo heitä lähemmäksi Vapahtajaa ja taivaallista Isäämme.

Saamme luvattuja siunauksia

Miksi seminaari on sinulle niin tärkeä? Joitakin syitä ovat nämä myöhempien aikojen profeettojen ja apostolien lupaukset:

- Siitä ”tulee taivaan lahja nykyajan Israelin pelastukseksi mitä haastavimmalla hetkellä”¹.
- Se auttaa ”teitä esittämään palautetun evankeliumin sanoman niille, jotka teillä on tilaisuus tavata”².
- Se auttaa teitä saamaan ”elintärkeää ymmärrystä totuudesta”³.
- Seminaari ”tarjoaa suurenmoisia tilaisuuksia oppia ne opit, jotka tekevät teidät

onnellisiksi. Se tarjoaa suurenmoisia tilaisuuksia kanssakäymiseen muiden itsenne kaltaisten kanssa.”⁴

- ”Evankeliumin tuntemuksenne lisääntyy ja uskonne vahvistuu ja – – luotte hyviä toveruus- ja ystävyyssuhteita kaltaistenne kanssa.”⁵
- Se tuo ”[hengellistä rikastumista], antaa moraalista voimaa vastustaa ympärillämme olevaa pahaa ja lisää suuresti evankeliumin opin tuntemusta”⁶.
- Se on ”parhaita keinoja valmistautua lähetystyöhön”⁷.

Löydämme keinoja osallistua

Seminaarissa käyminen tarkoittaa usein sitä, että on luovuttava jostakin mieluisasta tekemisestä, jotta on aikaa osallistua. Mutta se uhraus kannattaa tehdä. Elijah Bugayong Filippiineiltä teki tuon päätöksen viimeisenä lukiovuotenaan. Koko yläaste- ja lukioajan hän oli ollut aina luokkansa toiseksi paras. Hän oli päättänyt olla paras viimeisenä vuotenaan ja oli jopa harkinnut jättävänsä seminaarin, jota hän oli käynyt aiempina vuosina, jotta hän saavuttaisi tavoitteensa.

Sitten eräänä päivänä hänen ajatuksensa muuttuivat. ”[Katsoin] kirjoituspöytäni”, hän sanoo. ”Näin pinon kirjoja ja lähellä sitä pyhät kirjoitukseni, seminaarin muistivihkoni ja seminaarikirjan. Syvällä sisimmässäni kysyin itseltäni: ’Millä on eniten merkitystä?’”

Elijah löysi vastauksensa kohdasta Matt.

SIUNAUS, JOLLA ON ELINIKÄISIÄ VAIKUTUKSIA

”Vuosia sitten minulla oli etuoikeus opettaa aamuseminaaria. Luokka pidettiin joka kouluaamuna klo 6.30–7.30. Kahden vuoden ajan seurasin, miten uneliaat oppilaat kompastelivat luokkahuoneeseen antaen opettajalleen haasteen saada heidät hereille. Kun rukous oli pidetty ja innoittava ajatus lausuttu, huomasin, miten virkeät mielet heräsivät lisäämään pyhien kirjoitusten tuntemustaan. Vaikein hetki luokan aikana oli se, kun keskustelu piti lopettaa ajoissa, jotta oppilaat ehtisivät tavallisille koulutunneilleen. Kouluvuoden edetessä seurasin, miten jokaisen oppilaan luottamus kasvoi ja miten jokainen sai enemmän ystäviä ja kasvavan todistuksen evankeliumista.

Muutama vuosi sitten olin läheisen kaupungin eräässä kaupassa, kun kuulin jonkun kutsuvan minua nimeltä. Käännysin, ja minua tervehti kaksi entistä seminaarioppilastani. He olivat nyt naimisissa ja esittelivät minulle neljä kaunista lastaan. Vaihtaessamme kuulumisiamme minua ihmetytti se, miten moniin entisiin seminaariystäviinsä he olivat yhä yhteydessä kaikkien näiden vuosien jälkeenkin. Se oli todisteena siitä erityisestä siteestä, joka solmittiin siinä hyvin varhaisessa aamuseminaariluokassa.”

Vanhin L. Tom Perry kahdentoista apostolin koorumista, ”Vastaanottaa totuus”, *Valkeus*, tammikuu 1998, s. 63.

6:33: ”Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskasta tahtoaan, niin teille annetaan kaikki tämäkin.” Hän päätti osallistua uskollisesti seminaariin ja etsiä muita keinoja saada aikansa tasapainoon, jotta hän voi tehdä työtä kouluarvosanojensa eteen. Vuoden loppuun mennessä hän oli koulunsa priimus ja sai jopa stipendin yliopistoon.

Spencer Douglas Alabamasta Yhdysvalloista päätti luopua joistakin iltamenoista, jotta voisi parhaiten hyödyntää seminaarin. Kahtena ensimmäisenä seminaarivuonna hän heräsi aamuneljältä ehtiäkseen seminaariin ja kahtena viimeisenä vuonna hän heräsi aamuvuodeltä. Hän sanoo: ”En voinut osallistua moniinkaan myöhäisillan toimintoihin ystävieni kanssa, koska minun piti mennä ajoissa nukkumaan. Muuten en olisi pystynyt seuraavana aamuna osallistumaan ja oppimaan kunnolla.” Spencerin kohdalla kyse ei ollut vain luokkaan ilmaantumisesta vaan myös hereillä pysymisestä ja oppimaan valmistautumisesta.

Vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista on opettanut: ”Vaikka jokin asia on hyvä, se ei yksin ole riittävä syy sen tekemiseksi. Niiden hyvien asioiden määrä, joita voimme tehdä, ylittää reilusti niihin käytettävissä olevan ajan. Jotkin asiat ovat parempia kuin hyviä, ja ne ovat niitä, jotka tulisi asettaa ensimmäiseksi elämässämme.”⁸ Se on tärkeä neuvo muistaa, kun päätät, kuinka tärkeälle sijalle asetat seminaarin aikataulussasi.

Valmistaudumme lähetystyöhön

Seminaari palvelee myös erinomaisena valmistautumisena lähetystyöhön, jota tulet tekemään – jäsenlähettyssaarnaajana nyt ja myös, jos palvellet kokoaikaisena lähettyssaarnaajana tulevaisuudessa. Franco Huamán Curinuqui Perusta tietää, että hänen pyhien kirjoitusten tutkimisensa seminaarissa on auttanut häntä valmistautumaan lähetystyöhön.

Hänen mielestään tämä valmistautuminen on sen arvoista, että kannattaa herätä seminaariin neljältä aamulla, kulkea kanootilla tulvakuukausien aikana ja rämpiä sitten mudassa päästäkseen luokkaan. Hän sanoo: ”Haluan suorittaa seminaarin ja aloittaa instituuttikurssit, jotta olen valmistautunut lähetystyöhön. Aion kasvaa edelleen kirkossa.” Seminaari on hänelle tärkeä, koska hän saa tietoa pyhistä kirjoituksista ja opettelee ulkoa tärkeitä jakeita, jotka auttavat häntä olemaan parempi lähettyssaarnaaja.

Siunauksia elämän kaikilla osa-alueilla

Kun nuoret ympäri maailman pyrkivät käymään seminaarissa, he saavat voimaa paljon muustakin kuin pelkästään pyhien kirjoitusten tutkimisesta. Cameron Lisney Englannista huomasi, että häntä siunattiin hänen elämänsä kaikilla osa-alueilla. ”Seminaari auttaa asioiden hengellisessä puolessa ja sen lisäksi se auttaa myös koulussa ja opiskelussa”, Cameron sanoo.

Hän sanoo, että ”varhainen alku päivälle saa aivot käyntiin. Jotkut

ystävistäni sanovat, ettei heillä ole aikaa osallistua – no, tuskinpa kukaan on kuudelta aamulla kertaamassa matematiikkaa, vai mitä?” Kun opiskelee, ”Herra auttaa kokeissa, ja jos käy seminaaria, Hän auttaa vielä enemmän”, Cameron sanoo.

Tietenkin seminaari on auttanut Cameronia myös vahvistamaan todistustaan. Hän sanoo: ”Todistukseni sai alkunsa seminaariohjelmasta. Nuorena 14-vuotiaana minulla oli todella vaikeuksia evankeliumin kanssa.

En nauttinut kirkosta ja aloin tehdä asioita, joita minun ei olisi pitänyt. Oli kyse vain kuukausista, kun olisin luovuttanut kokonaan.” Mutta kun eräs ystävä kutsui Cameronin osallistumaan seminaariin, hän päätti lähteä ystävänsä mukaan. Silloin hän alkoi saada runsaasti siunauksia.

”Aloin jälleen tuntee Hengen”, Cameron sanoo. ”Aloin olla tarkkaavaisempi kirkossa ja osallistuin pyhäkouluun ja pappeusoppiaiheisiin. Siitä tuli helpompaa, ja aloin tuntee itseni onnellisemmaksi. Sain viimein omakohtaisen todistuksen evankeliumista.” Käytyään kaksi kuukautta seminaarissa Cameron kävi piispan puheilla, ja hänet asetettiin opettajaksi Aaronin pappeudessa.

Cameron tietää, että seminaari auttaa häntä pysymään lujana maailman kiusauksia vastaan. ”Seminaarin jatkuessa”, hän sanoo, ”olen huomannut, että

minun on helpompaa selviytyä maailman tuomista haasteista. On aika vaikeaa olla nuori maailmassa, jossa elämme – synty ympäröi meitä joka puolelta. Minä todistan sinulle, että jos osallistut seminaariin, löydät voimaa puolustautua syntiä vastaan. Seminaari luo hengellisen kilven suojaksesi. Tielleni on tullut monia erilaisia koettelemuksia ja kiusauksia, ja seminaarista on ollut valtavasti apua niin että olen pysynyt kaidalla ja kapealla polulla.”

Vahvistamme toisiamme

Seminaarin ansiosta voit kokoontua yhteen muiden teini-ikäisten kanssa, joilla on samat uskonkäsitykset. Vika Tšelyškova Venäjältä sanoo: ”Minua innoittavat samanhenkiset ihmiset, joilla on samanlaiset moraalintasovaatimukset ja jotka uskovat Jumalaan kuten minä.” Hän lisää:

”Jos minulla on kysymyksiä, voin keskustella niistä seminaarinopettajani ja muiden oppilaiden kanssa. Voin kertoa ajatuksistani ja todistuksestani muille vahvistaakseni omaa uskoani ja muiden uskoa. Lukemalla yhdessä pyhiä kirjoituksia ja pohtimalla niiden hengellistä sisältöä me pääsemme lähemmäksi Jumalaa ja toisiamme.”

Ksenia Gontšarova Ukrainasta on nähnyt samankaltaisia tuloksia. Hän sanoo: ”Kun kerromme omista kokemuksistamme toisillemme, meistä tulee vahvempia ja me ymmärrämme paremmin pyhiä kirjoituksia. Kun puhumme oppiaiheiden aikana oman elämämme esimerkeistä, huomaan, miten evankeliumi toimii omassa elämässäni ja muiden elämässä.”

SEMINAARIN VAIKUTUKSIA PRESIDENTTI HENRY B. EYRINGIN ELÄMÄÄN

Mildred Bennion oli yksi ensimmäisen seminaariluokan oppilaista Graniten seminaarissa vuonna 1912. Hänestä tuli myöhemmin presidentti Henry B. Eyringin äiti. Presidentti Eyring on ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa.

Mildred ymmärsi seminaarin tärkeyden elämässään, ja hän halusi lastensa saavan samat siunaukset, joita hän oli tuntenut saavansa seminaarista, joten hänen perheensä teki suuren päätöksen: ”Me muutimme Utahiin tehden huomattavan taloudellisen uhrauksen, jotta poikamme voisivat osallistua seminaari- ja instituuttiohjelmaan ja saada ystäviä oman kansamme keskuudesta. Sen pitäisi vastata kysymykseen, mitä ajattelen sellaisista asioista.” (Lainattuna julkaisussa C. Coleman, *History of Granite Seminary*, s. 142.)

Kirkon järjestämän koulutuksen tärkeys jatkui Eyringin perheessä, kun presidentti Henry B. Eyringistä tuli vuonna 1971 kirkon omistaman korkeakoulun, Ricks Collegen (nykyinen BYU–Idaho) rehtori ja hän palveli kirkon kouluasiamiehenä vuosina 1980–1985 sekä jälleen vuosina 1992–2005.

Opimme tuntemaan taivaallista Isää ja Jeesusta Kristusta

Eräältä nuorten ryhmältä kysyttiin äskettäin, kuinka seminaari on ollut heille siunaukseksi. Heidän vastauksistaan käy ilmi eräs merkittävä teema – että seminaari auttaa heitä pääsemään lähemmäksi taivaallista Isää ja Vapahtajaa. Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista on opettanut: ”Kaikki aiheet, joita opiskelette seminaarissa, ovat tärkeitä. Keskittyessänne joka vuosi yhteen pyhään kirjaan te keskitytte ennen kaikkea Herraan Jeesukseen Kristukseen.”⁹

Näin muutamat teini-ikäiset kertovat, kuinka seminaari on tuonut heitä lähemmäksi Jeesusta Kristusta:

- ”Olen saanut tietää, mitä Vapahtaja tekee hyväkseni, kun olen lukenut kaikkia niitä monien profeettojen kirjoituksia ja ymmärtänyt, kuinka tärkeä minä olen Hänelle. Ymmärrän, että Hän on rakastanut minua niin paljon, että Hän on kuollut ja kärsinyt tuskieni vuoksi.”
- ”Seminaari on hieno tapa aloittaa päiväni. Olenpa kuinka väsynyt tahansa, tunnen Hengen ja saan vahvistusta, niin että kun päivän aikana tulee eteen vaikeita asioita, tiedän epäilyksettä, että Vapahtajani rakastaa minua, ja tunnen suurempaa varmuutta puolustaa sitä, mikä on oikein.”
- ”Olen käännynnäinen kirkossa. Aloin käydä seminaarissa ennen kuin edes menin kasteelle. Ilman seminaaria en tiedä, olisinko

mennyt lainkaan kasteelle. Ilman seminaaria minulla ei olisi Vapahtajaa elämässäni juuri nyt enkä tietäisi, että voin saada anteeksi syntini. Elämässäni ei oikeastaan koskaan ollut taivaallista Isää tai Jeesusta Kristusta. Seminaari on auttanut minua löytämään Heidät ja saamaan Heidät ikuisesti osaksi elämäni ja tulevien lasteni elämää.”

- ”Seminaarissa käyminen joka päivä on auttanut minua pääsemään lähemmäksi Herraani ja Vapahtajani Jeesusta Kristusta, kun olen saanut tietoa Hänen opetuksistaan, Hänen suuresta rakkaudestaan minua kohtaan ja siitä, kuinka voin palata elämään Hänen luonaan.”
- ”Kun olen seminaarissa, löydän pyhistä kirjoituksista syvällisempää merkitystä. Omalta osaltaan se muistuttaa minua joka aamu siitä, että olisin Kristuksen kaltainen päivittäisissä toimissani.”
- ”Seminaari on opettanut minua lukemaan pyhiä kirjoituksia ja paitsi nauttimaan siitä myös huomaamaan, kuinka voin soveltaa lukemaani käytäntöön. Olen oppinut oppeja ja periaatteita, jotka ovat auttaneet vahvistamaan todistustani rakastavasta taivaallisesta Isästä ja Jeesuksesta Kristuksesta, ja ne pysyvät mukanani loppuelämäni ajan.”

Kun seminaariin osallistuminen tuo niin monia siunauksia, on helppoa nähdä, miksi nuoret ympäri maailman asettavat sen tärkeälle sijalle aikataulussaan. ■

VIITTEET

1. Boyd K. Packer, *Teach the Scriptures*, puhe kirkon koululaitoksen kasvattajille, 14. lokakuuta 1977, s. 3.
2. L. Tom Perry, ”Riman nostaminen”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 48.
3. Richard G. Scott, ”Toteuttakaa kaikki mahdollisuutenne”, *Liahona*, marraskuu 2003, s. 42.
4. Gordon B. Hinckley, ”Pysykää totuudessa ja olkaa uskollisia”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 97.
5. Gordon B. Hinckley, ”Uskon kautta mahdollinen ihme”, *Valkeus*, lokakuu 1984, s. 101.
6. Gordon B. Hinckley, ”Kirkon tila”, *Valkeus*, heinäkuu 1991, s. 55.
7. Ezra Taft Benson, ”Meidän tehtävämme on kertoa evankeliumista”, *Valkeus*, 1985, konferenssiraaportti 155. vuosikonferenssista, s. 6.
8. ”Hyvä, parempi, paras”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 104.
9. David A. Bednar, ”Conclusion and Testimony”, *Welcome to Seminary 2010–2011*, seminary.lds.org/welcome.

SEMINAARIN HISTORIAA

Tässä on katsaus siihen, kuinka seminaariohjelma on laajentunut vuosien varrella.

1888: Presidentti Wilford Woodruff valvoo kirkon kouluneuvottelukunnan perustamista kirkon koulutushankkeiden kuten koulupäivän jälkeen pidettävien uskontoluokkien ohjaamiseksi.

1912: Ensimmäiset päiväsaikaan kokoontuvat vapaatuntiseminaariluokat aloittavat toimintansa, ja näihin vapaatunnin aikana pidettäviin seminaariluokkiin osallistuu kaikkiaan 70 oppilasta. Luokat pidetään Graniten lukiota vastapäätä sijaitsevassa rakennuksessa Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa.

1925: Osallistujamäärä nousee 10 000 oppilaaseen.

1948: Seminaariohjelma aloitetaan Kanadassa, ensimmäisessä maassa Yhdysvaltain ulkopuolella.

1950: Päivittäiset seminaariluokat (joita nimitettiin aiemmin ”aamuseminaariksi”) alkavat toimia Kaliforniassa, missä oppilaat kokoontuvat ennen koulupäivän alkua kirkon seurakuntakeskuksiin.

1958: Osallistujamäärä nousee 50 000 oppilaaseen.

1958: Seminaariohjelma aloitetaan Keski-Amerikassa, ensimmäisenä Meksikossa.

1962: Seminaariohjelma aloitetaan Euroopassa, ensimmäisenä Saksassa ja Suomessa.

1963: Seminaariohjelma aloitetaan Aasiassa, ensimmäisenä Japanissa.

1965: Osallistujamäärä nousee 100 000 oppilaaseen.

1967: Kotiopiskeluseminaari aloitetaan maaseudulla, missä oppilaat opiskelevat neljänä päivänä viikossa kotona ja kokoontuvat yhteen kerran viikossa.

1968: Seminaariohjelma aloitetaan Australiassa.

1969: Seminaariohjelma aloitetaan Etelä-Amerikassa, ensimmäisenä Brasiliassa.

1972: Seminaariohjelma aloitetaan Afrikassa, ensimmäisenä Etelä-Afrikassa.

1983: Osallistujamäärä nousee 200 000 oppilaaseen.

1991: Osallistujamäärä nousee 300 000 oppilaaseen.

2012: Seminaariohjelma toimii 134 maassa ja territoriossa kautta maailman ja mukana on 370 000 oppilasta.

Helena Hannonen

Pian sen jälkeen kun minut kastettiin 10-vuotiaana Lappeenrannassa, sain ensimmäisen kirkon tehtäväni. Oli vuosi 1960, ja pieni seurakuntamme tarvitsi kipeästi jonkun säestämään lauluja sakramenttikokouksiin. Minua pyydettiin tuohon tehtävään.

Vaikka äitini oli aina kannustanut veljeäni ja minua kehittämään taiteellisia lahjojamme, en osannut soittaa pianoa eikä meillä ollut pianoa. Halusin kuitenkin hoitaa tehtäväni, joten laadimme suunnitelman.

Perheillassa puhuimme siitä, mitä tämä kirkon tehtävä merkitsi meille kaikille. Koska äitini oli leski, jolla oli kaksi nuorta lasta, tiesimme kuitenkin, että meille olisi suuri haaste ostaa piano ja maksaa pianotunneista. Tulimme siihen tulokseen, että olimme

TEHTÄVÄ

KÄÄNNYNNÄISELLE

*Olin uusi kään-
nynnäinen enkä
osannut soittaa
pianoa. Mutta
kuinka kiitollinen
olenkaan
elämäni mullis-
taneesta kut-
susta seurakun-
nan säästäjäksi.*

kaikki halukkaita tekemään tarvittavat uhraukset.

Ensimmäinen uhraus, jonka perheeni teki, oli taloudellinen. Päätimme, että kevästä syksyyn ajaisimme polkupyörällä emmekä käyttäisi linja-autoa. Veljeni Martti oli rohkea, ja hän oppi pyöräilemään erityisen taitavasti – jopa lumessa ja jäällä. Minä luovuin suurim-
masta osasta vaateostoksia ja opettelini ompelamaan. Me opimme myös elämään sääste-
liäästi. Perustimme puutarhan maaseudulle lähelle isovanhempieni taloa ja säilöimme ruokaa talven varalle. ”Lomailumme” tarkoitti äidin matkoja temppeleihin Sveitsiin tai eväsrеткиä ja telttailua kodin lähellä.

Toinen uhraus, jonka perheeni teki, koski aikaa. Jaoimme kotiaskareet ja järjestimme uudelleen muut toimemme ja kotitehtävät, jotta minulla oli riittävästi aikaa harjoitella pianonsoittoa. Äiti huomautti usein, ettei meille uhraustemme ja uutteruutemme johdosta jäänyt vapaata aikaa hankkiutua vaikeuksiin niin kuin muille ikäisillemme. Todellisuudessa kirkon tehtävästäni tuli perheen tehtävä paljon ennen kuin soitin nuottiakaan.

Aloitin pianotunnit paikallisessa koulussa erään musiikinopettajan johdolla. Harjoittelin käyttämällä paperista koskettimistoa ja kirkon pianoa. Kun piano-opettajani muutti toisaalle, ostimme hänen pianonsa, ja minä pääsin opiskelemaan erään paikkakunnalla tunnetun piano-opettajan johdolla.

Opettelin kirkon laulut omin avuin ja harjoittelin paljon seurakunnan laulunjohtajan kanssa. Kaikki kannustivat minua – silloinkin kun soitin vahingossa väärin. Opettajani oli kauhuissaan saadessaan selville, että soitin julkisesti ennen kuin olin oppinut kappaleet läpikotaisin ja osasin soittaa ne ulkomuistista.

Mutta oli parempi soittaa yhdellä kädellä kuin olla aivan ilman säästystä.

Ajoin pianotunneilleni pyörälläni, ja kun talvi tuli, yritin kävellä tai hiihtää, jos mahdollista. Sunnuntaisin kävelin yksin kirkon kokouksiin, jotta ehtisin perille tuntia aikaisemmin ja minulla olisi aikaa harjoitella. Päätin mennä linja-autolla vasta kun pakkasta oli enemmän kuin -15 °C. Sade ja lumi eivät oikeastaan häirinneet minua. Aika kului kävellessäni nopeasti, koska seurani oli niin monta kaunista kirkon laulua. Kävellessäni kuljin tasankojen yli pioneerien kanssa (ks. ”Pelvotta käykää”, *MAP-lauluja*, 17), vaelsin korkealla kukkulalla Siionissa (ks. ”Laella kukkulan”, *MAP-lauluja*, 4) ja seisoin nuorten kanssa, jotka eivät koskaan väistyisi paikaltaan (”Voiko milloinkaan nuoremme”, *MAP-lauluja*, 168). En voisi koskaan väistyä sellaisen tuen turvin – vaikka perheeni ja minä olimme ainoat myöhempien aikojen pyhät itäsuomalaisella paikkakunnallamme lähellä Venäjän rajaa.

Vuosien kuluessa opin soittamaan paremmin ja osasin esittää musiikkia enkä vain soittaa oikeita nuotteja. Opin valitsemaan laulut rukoillen, jotta Henki olisi kokouksessa läsnä. Ja mikä tärkeintä, sain musiikin avulla todistukseni evankeliumista. Jos mieleeni milloin nousi kysymyksiä, saatoin helposti muistaa laulujen herättämät tunteet, niiden sanat ja sanoman. Tiesin, että evankeliumin periaatteet ja toimitukset ovat totta, koska olin oppinut ne rivi rivin päälle ja nuotti nuotin perään.

Muistan erään tietyn päivän, jolloin sitoutumiseni noihin periaatteisiin joutui koetukselle. Olin 14-vuotias, rakastin uimista ja unelmoin uimisesta olympiakisoissa. En kilpaillut sunnuntaisin mutta edistyin silti.

Viimein Méxicon olympialaisten lähestyessä valmentaja kutsui minut osallistumaan erityisvalmennukseen.

Valmennus tapahtui kuitenkin joka sunnuntaiaamu pyhäkoulun aikaan. Järkeilin, että voisin mennä harjoituksiin ja jättää pyhäkoulun väliin, koska ehtisin ajoissa takaisin kirkolle illan sakramenttikokoukseen. Säästin rahaa linja-autolippuun ja suunnittelin kaiken. Lauantaina ennen ensimmäisiä harjoituksia kerroin äidille suunnitelmastani.

Näin surun ja pettymyksen hänen silmissään, mutta hänen ainoa vastauksensa oli, että päätös oli minun ja että minulle oli opetettu, mikä on oikein. Sinä iltana en saanut mielestäni laulun ”Oikein tee” (*MAP-lauluja*, 156) sanoja. Sanat kaikuiivat päässäni kuin rikkoutunut levy.

Sunnuntaiaamuna minulla oli uimakassi toisessa kädessä ja nuottikassi toisessa, sillä toivoin uskottelevani äidille, että olin menossa kirkkoon. Menin ulos linja-autopysäkillä. Uimahallin suuntaan menevän linja-auton pysäkki sattui olemaan minun puolellani katua ja kappelin suuntaan menevän linja-auton pysäkki oli kadun toisella puolella. Odottaessani minua alkoi ärsyttää. Korvissani soivat laulun ”Tänään olenko

*Toinen linja-auto
veisi minut kir-
kon tehtävääni,
toinen lapsuu-
denhaaveeseeni
maailmanluokan
uimariksi. Monia
kertoja soittamieni
laulujen sanat
antoivat minulle
vastauksen.*

hyvää mä tehnyt lain” (*MAP-lauluja*, 144) sanat – laulun, joka oli tarkoitus laulaa sinä päivänä pyhäkoulussa. Tiesin kokemuksesta, että koska sen laulun rytmi on vaikea, sanat hankalat ja nuotit korkeita, sen laulaminen ei mitenkään onnistuisi ilman kunnan säestystä.

Pohdiskellessani kumpikin linja-auto lähestyi. Uimahallille menevä linja-auto pysähtyi kohdalleni ja myös kirkolle menevän linja-auton kuljettaja pysähtyi ja katsoi minua hämmentyneenä, koska hän tiesi, että kuljin aina hänen autossaan. Me kaikki katselimme toisiamme muutaman sekunnin. Mitä minä odotin? Olin valinnut Herran (ks. ”Who’s on the Lord’s Side?”, *Hymns*, 260). Olin luvannut mennä sinne, minne Hän halusi minun menevän (ks. ”Käyn minne vain tahdot Sä” (*MAP-lauluja*, 176). Olin paljon aikaisemmin tehnyt päätökseni pitää käskyt (ks. ”Käskyjä seuraa”, *MAP-lauluja*, 189).

Ennen kuin aivoni ehtivät totella sydäntäni, kehoni ryhtyi toimeen. Sääntäsin kiireesti kadun yli ja viittasin toista linja-autonkuljettajaa jatkamaan matkaa. Maksoin matkan ja menin kirkolle ajavan linja-auton takaosaan katsellen, kuinka uintihaaveeni hävisivät vastakkaiseen suuntaan.

Kaikki luulivat, että itkin sinä päivänä siksi, että tunsin Hengen. Mutta todellisuudessa itkin, koska lapsuudenhaaveeni oli juuri särkynyt ja koska häpesin sitä, että olin edes harkinnut uimista lepopäivänä. Mutta sinä sunnuntaina kuten muina sunnuntaina ennen sitä ja sen jälkeen minä hoidin tehtäväni.

Siinä vaiheessa kun olin valmis lähtemään korkeakouluun, olin opettanut muutamia seurakunnan jäseniä johtamaan laulua ja soittamaan pianoa. Korkeakoulussa jatkoin pianon soittamista ja otin urkutunteja. Ajattelin, että mahdollisuuteni päästä Latinalaiseen Amerikkaan olivat iäksi menneet, kun luovuin kilpauinnista, mutta kun olin suorittanut maisterintutkinnon Brigham Youngin yliopistossa, palvelin lähetystyössä Kolumbiassa. Lähetystyössä ollessani annoin pianotunteja. Halusin jättää noille pyhille musiikin lahjan. Lapset ja nuoret Kolumbiassa kävelivät kilometrikaupalla auringonpaah-teessa voidakseen oppia ja tekivät suuria uhrauksia saadakseen musiikin lahjan.

Kasteestani on kulunut yli 50 vuotta. Olen matkustanut kotoani Suomesta kauas ja eri paikkoihin, mutta riippumatta siitä, minne olen mennyt, aina on tarvittu jotakuta soittamaan kirkon lauluja. Musiikin yleismaailmallinen kieli on rakentanut ymmärryksen ja rakkauden siltoja monissa paikoissa.

Nykyään käteni ovat hitaat ja raihnaiset. Monia kyvykkäämpiä soittajia on tullut tilalleni. Äitini tuntee usein itsensä surulliseksi,

Ollessani lähetystyössä Kolumbiassa annoin pianotunteja. Lapset ja nuoret kävelivät kilometrikaupalla auringonpaah-teessa voidakseen oppia ja tekivät suuria uhrauksia saadakseen musiikin lahjan.

kun hän muistelee varhaisvuosiani kirkossa ja tekemiäni uhrauksia, kävelemiäni kilometrejä ja asioita, joita vaille jäin. Hän pelkää, että kylmä on ollut syynä nivel tulehdukseeni. Mutta minä kannan "taisteluarpiani" iloiten. Olen vuodattanut iloni ja suruni musiikkiin. Olen oppinut nauramaan ja itkemään sormieni välityksellä.

Sydämeni laulaa kiitollisuudesta, kun ajattelen, että taivaallinen Isä ja johtajani välittivät niin paljon nuoresta työstä, että pyysivät hänet niin haastavaan tehtävään. Tuo tehtävä auttoi minua saamaan lujan ymmärryksen evankeliumista ja salli minun auttaa muita tuntemaan Hengen musiikin avulla. Olen elävä todiste siitä, että uudet käännönnäiset tarvitsevat kirkon tehtävän – jopa pienet tytöt, jotka eivät osaa soittaa pianoa. Ensimmäisen kirkon tehtäväni myötä opin, että Jumalan kanssa mikään ei ole mahdotonta ja että Hänellä on suunnitelma ja tarkoitus jokaista lastaan varten. Ja musiikin avulla olen saanut horjumattoman todistuksen Jeesuksen Kristuksen palautetusta evankeliumista. ■

Seura- kunta- neuvostot

TYÖSSÄ

LaRene Gaunt

kirkon lehdet

Myöhempien aikojen pyhät käyttävät seurakuntaneuvostoja avuntarpeessa olevien elämän siunaamiseen.

Toukokuun 22. päivän iltana 2011 sireenien ulvoessa valtava tornado osui keskelle Joplinia Missouriissa Yhdysvalloissa tuhoten taloja ja surmaten ihmisiä. Tornado iski pahoin Joplinin 1. seurakuntaan, mutta piispa Chris Hoffman ja seurakuntaneuvosto alkoivat heti pitää lukua seurakunnan jäsenistä.

”Meillä oli toimiva hätäsuunnitelma, koska olimme puhuneet näistä valmisteluista seurakuntaneuvostossa ennen kuin niitä tarvittiin”, hän sanoi. ”Me luotimme myös Henkeen tietääksemme, mitä tehdä. Sähkölinjat katkesivat. Matkapuhelimet eivät toimineet. Rukoilimme ja kuuntelimme vastauksia, ja niitä tuli – niitä tuli aina. Piispana minua ilahdutti kuulla jäsenten sanovan: ’Näin olen tehnyt’ eikä ’Mitä haluat minun tekevän?’”

Toiminta Joplinissa osoittaa yhtenäisen seurakuntaneuvoston voiman. ”Seurakuntaneuvoston kokous on yksi tärkeimmistä kokouksista kirkossa”, vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista on kirjoittanut, ”koska pappeskuorumien ja apujärjestöjen johtohenkilöt voivat keskustella ja tehdä suunnitelmia piispakunnan kanssa. – – Uskon, että kaikista kirkon neuvostoista ja komiteoista seurakuntaneuvosto voi vaikuttaa eniten Isämme lasten auttamiseen.”¹

Rakkauden ja uskon yhdistäminä

Puerto Francisco de Orellanassa, eristyksissään olevassa kaupungissa Ecuadorin viidakossa, jäsenten välillä on luja rakkauden ja uskon side. Kuukausittainen seurakuntaneuvoston kokous osoittaa heidän välittävän toisistaan. He keskittyvät ensin yksilöihin ja perheisiin ja sitten siihen, kuinka ohjelmat voivat auttaa. Innoitus seuraa.

Monet jäsenet tarvitsevat apua työpaikan saamisessa. Seurakuntaneuvostossa huomataan, että jäsenten haasteet voidaan usein ratkaista paikallisella tasolla. Kun neuvosto keskusteli erään yksinhuoltajaäidin tarpeista – hänellä on pieni tytär, jolla on terveysongelmia – Apuyhdistyksen johtaja tiesi eräästä työpaikasta, jossa äiti voisi olla työssä ja silti lähellä tyttärtään.

Seurakuntaneuvosto käyttää myös kirkon resursseja, kuten MAP-työllistämispalvelujen työhön valmentavan kurssin aineistoa.² He järjestivät kurssin, jota opetti eräs seurakunnan jäsen, ja se auttoi erästä toista seurakunnan jäsentä saamaan paremman työpaikan.

Ramiro Reyes, ensimmäinen neuvonantaja seurakunnan johtokunnassa, sanoo seurakuntaneuvostosta: ”Olemme välineitä Herran kädessä. Hän saavuttaa tavoitteensa meidän työmme avulla.”

NEUVOSTOJEN TEHOKKUUELLE OLENNAISTA

Kirjassaan *Counseling with Our Councils* vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista antaa seuraavat kolme ehdotusta:

”Ensiksi, keskittykää perusasioihin.” Noudattakaa *Käsikirjan 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa* luvussa 4 olevia ohjeita. Kirja on verkossa osoitteessa LDS.org kohdassa Serving in the Church.

”Toiseksi, keskittykää ihmisiin älkääkä ohjelmiin.” Pyrkikää ”saamaan uudet jäsenet mukaan, aktivoimaan vähemmän aktiivisia, huolehtimaan nuorista, vastaamaan yksittäisten jäsenten taloudelliseen ahdinkoon sekä yksinhuoltajaäitien ja leskien tarpeisiin”.

”Kolmanneksi, neuvostot ovat neuvottelua ja ideoimista varten, eivät pelkästään raportointiin ja luennointiin. Luokaa avoimuutta edistävä ilmapiiri, missä jokainen jäsen ja ryhmä on tärkeä ja jokaista mielipidettä arvostetaan.” Ihmisillä on erilaisia näkökantoja ja erilainen tausta, joten jokainen voi lisätä hyödyllisen näkökulman jäsenten tarpeiden ymmärtämiseksi.

Ks. vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista, *Counseling with Our Councils*, 1997, s. 106, 109, 112.

Polku temppeliin

Osallistuessaan seurakuntaneuvoston kokoukseen Liverpoolissa New Yorkin osavaltiossa Yhdysvalloissa Alkeisyhdistyksen johtaja Melissa Fisk sai oivalluksen neuvoston voimasta. Kun hän otti kassistaan muistikirjansa, hänen käteensä osui kuva 28:sta Alkeisyhdistyksen lapsesta Palmyran temppelin portailla. Kaikki olivat täynnä ampiaisten pistoja. Kuva vei hetkeksi hänen huomionsa pois kokouksesta, ja hän keskittyi lyhyesti muistelemaan päivää, jolloin seurakunnan Alkeisyhdistys oli mennyt Palmyraan nauttimaan temppelialueella vallitsevasta pyhästä ilmapiiristä. Valitettavasti kävi niin, että kun lapset levittivät

peittonsa maahan, he häiritsivät vahingossa ampiasispesää.

Kun kaikki olivat saaneet hoitoa, johtohenkilöt kehoittivat lapsia koskettamaan temppeliä. Lapset kieltäytyivät, koska he pelkäsivät, että ampiaisia olisi lisää. Niinpä vanhemmat ja johtohenkilöt seisoivat rivissä muodostaen temppelin luo johtavan polun. Näin lapset saivat rohkeutta kulkea eteenpäin.

Kun Melissa käänsi huomionsa takaisin seurakuntaneuvoston kokoukseen, hän ajatteli: ”Kunpa vain jokainen voisi edistyä kohti temppeliä sellaisten rakastavien ystävien ja johtohenkilöiden ympäröimänä.”

Hänen ajatuksensa keskeytyivät, kun hän kuuli

KETKÄ OSALLISTUVAT SEURAKUNTANEUVOSTOON?

Seuraavat pappeusjohtajat ja apujärjestöjen johtohenkilöt osallistuvat neuvostoon kahdessa ominaisuudessa: 1) seurakuntaneuvoston jäsenenä, jotka auttavat piispaa löytämään ratkaisuja seurakunnan tarpeisiin ja

Piispakunta

Piispakunnalla on vastuu kaikista seurakunnan jäsenistä, järjestöistä ja toiminoista. Piispa johtaa seurakuntaneuvostoa, mutta hän voi tehdä parempia päätöksiä keskusteltuaan tarpeen mukaan neuvonantajiansa kanssa ja seurakuntaneuvoston kanssa.

(Ks. Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa, 4.1 ja 4.2.)

Seurakunnan kirjuri

”Seurakunnan kirjuri pitää kirjaa seurakuntaneuvoston kokouksissa annetuista tehtävistä ja siellä tehdyistä päätöksistä. – – Häneltä saa myös asianmukaiset tilastotiedot kirkon aikakirjanpito-ohjelmistosta.”

(Käsikirja 2, 4.6.4.)

Toimisihteeri

”Toimisihteeri valmistelee esityslistan seurakuntaneuvoston kokouksiin – –. Piispa voi myös pyytää häntä avuksi seurakuntaneuvoston jäsenten saamisen toimeksiantojen seurantaan. – – [Hän] voi toimia tiedonvälittäjänä seurakuntaneuvoston ja pappeuden johtajistokomitean välillä.”

(Käsikirja 2, 4.6.5.)

Melkisedekin pappeuden johtohenkilöt

Ylipappien ryhmän johtaja ja vanhinten koorumin johtaja ovat vastuussa johtamiensa miesten hengellisestä ja ajallisesta hyvinvoinnista. Piispa voi delegoida koorumin ja ryhmän johtohenkilöille osan työstä, jota hän tekee perheiden kanssa.

(Ks. Käsikirja 2, 7.)

Seurakunnan lähetystyojohtaja

Seurakunnan lähetystyojohtaja koordinoi seurakunnan lähetystyöpyrkimyksiä. Hän toimii kokoaikaisten ja seurakuntalähetysaarnaajien kanssa. Seurakuntaneuvoston kokouksissa piispa voi pyytää häntä johtamaan keskustelua lähetystyöstä.

(Ks. Käsikirja 2, 5.1.3.)

Apuyhdistyksen johtajan mainitsevan eräästä avuntarpeesta olevasta sisaresta: ”Hän ei ollut kirkossa viime sunnuntaina. Huolehdin siitä, että hänen kotikäyntiopettajansa kertovat hänelle tulevasta temppelimatkasta.”

”Heillä on joitakin vaikeuksia juuri nyt”, lisäsi vanhinten koorumin johtaja. ”Puhun heidän kotiopettajiensa kanssa ja katson, voimmeko me tehdä jotakin.”

”Nuoret naiset voisivat auttaa lastenhoidossa”, sanoi Nuorten Naisten johtaja.

Kun Melissa katseli seurakuntaneuvoston jäseniä, hän näki aitoa kiintymystä ja huolta. Hänen kasvoilleen levisi hymy. ”Herra on valmistanut keinoja, joilla

Hänen lapsiaan voidaan suojella ja rakastaa”, hän ajatteli. ”Seurakuntaneuvoston!”

Aivan kuten Joplinissa, Puerto Francisco de Orellanassa ja Liverpoolissa, kirkon johtohenkilöt kautta maailman huomaavat jatkuvasti seurakuntaneuvostosta koituvia siunauksia. Niin tehdessään he valjastavat näiden neuvostojen tavattoman voiman Herran avuksi siunaamaan Hänen lapsiaan ja toteuttamaan Hänen työtään. ■

VIITTEET

1. *Counseling with Our Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family*, 1997, s. 102.
2. *Työhön valmentava kurssi, osallistujan työkirja* (varastonnumero 35163 130) on saatavissa osoitteesta store.lds.org, jakelupalveluista ja kirkon työllistämiskeskuksista.

huolenaiheisiin, sekä 2) oman järjestönsä edustajina. He tekevät yhteistyötä rakkaudessa palvellakseen ja vahvistaakseen yksilöitä ja perheitä seurakunnassa. (Viittaukset piispakuntaan tarkoittavat myös seurakunnan johtokuntaa.)

Apuyhdistyksen johtaja

Apuyhdistyksen johtaja edustaa seurakunnan naisia, jotka ovat täyttäneet 18 vuotta. Hän tekee kaiken voitavansa auttaakseen naisia kasvamaan uskossa ja henkilökohtaisessa vanhurskaudessa, vahvistamaan perheitä ja koteja sekä auttamaan apua tarvitsevia.

(Ks. *Käsikirja 2*, 9.)

Nuorten Miesten johtaja

Nuorten Miesten johtaja pyrkii vahvistamaan seurakunnan 12–18-vuotiaita nuoria miehiä. Neuvontajijensa avulla hän auttaa Aaronin pappeuden johtokuntaa (piispakunta) ja valvoo partio-ohjelmaa siellä, missä se on käytössä.

(Ks. *Käsikirja 2*, 8.3.4.)

Nuorten Naisten johtaja

Nuorten Naisten johtaja pyrkii vahvistamaan seurakunnan 12–18-vuotiaita nuoria naisia. Hänen vastuullaan on ”auttaa jokaista nuorta naista olemaan kelvollinen solmimaan pyhiä liittoja ja pitämään ne sekä saamaan temppelitoimitukset”.

(*Käsikirja 2*, 10.1.1.)

Alkeisyhdistyksen johtaja

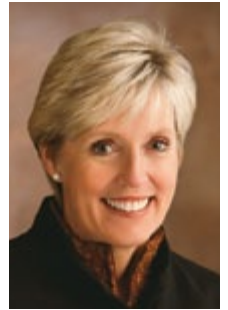
Alkeisyhdistyksen johtaja edustaa seurakunnan 1½–11-vuotiaita lapsia. Hänen näkökulmansa on hyödyllinen, kun seurakuntaneuvosto pohtii jotakin aihetta, joka vaikuttaa seurakunnan lapsiin.

(Ks. *Käsikirja 2*, 11.)

Pyhäkoulun johtaja

Pyhäkoulun johtaja on vastuussa kaikesta evankeliumin opetuksesta pyhäkoulun aikana. ”Hän tulee seurakuntaneuvoston kokoukseen valmistautuneena ehdottamaan tapoja, joilla jäsenet voivat edistää oppimista ja opettamista kirkossa ja kotonaan.”

(*Käsikirja 2*, 12.2.2.)

Rosemary M. Wixom
Alkeisyhdistyksen ylijohtaja

Järjestäkäämme aikaa puhumiseen ja kuuntelemiseen

*Tietoinen pyrkimyksemme kommunikoida paremmin
tänään siunaa perhettämme iankaikkisesti.*

Täydellisessä maailmassa jokaista lasta, joka palaa koulusta kotiin, odottaisi lautasellinen vastaleivottuja suklaapikkuleipiä, iso lasillinen kylmää maitoa ja äiti, jolla on aikaa kysellä ja kuunnella, kuinka hänen lapsensa päivä on sujunut. Me emme elä täydellisessä maailmassa, joten pikkuleivät ja maidon voitte halutessanne jättää väliin, mutta älkää jättäkö väliin tilaisuutta kysellä ja kuunnella.

Presidentti James E. Faust (1920–2007), silloinen toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, murehti 29 vuotta sitten sitä, että perheillä on niin vähän yhteistä aikaa. Ajatelkaapa sitä – 29 vuotta sitten hän sanoi yleiskonferenssissa: ”Yksi nykyajan perheiden pääongelmista on se, että me vietämme yhä vähemmän aikaa yhdessä. – Yhteinen aika on kallisarvoista aikaa – sitä tarvitaan puhumiseen, kuuntelemiseen, kannustamiseen ja eri tehtävien opettamiseen.”¹

Kun vietämme aikaa yhdessä ja puhumme lastemme kanssa, me opimme tuntemaan heidät ja he oppivat tuntemaan meidät. Tärkeysjärjestyksestäämme, sydämemme todellisista tunteista, tulee osa keskusteluamme kunkin lapsen kanssa.

Mikä on sydämenne tärkein viesti, minkä haluaisitte välittää lapsellenne?

Profeetta Mooses opettaa Viidennessä Mooseksen kirjassa:

”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydämes-täsi, koko sielustasi ja koko voimastasi.

Pidä aina mielessäsi nämä käskyt, jotka minä sinulle tänään annan.

Teroita niitä alinomaa lastesi mieleen ja *puhu* niistä, olitpa kotona tai matkalla, makuulla tai jalkeilla.” (5. Moos. 6:5–7, kursivointi lisätty.)

Ja saanen lisätä vielä yhden: ”Ja kun syötte yhdessä päivällispöydässä.”

Jos me haluamme, että perheemme on yhdessä ikuisesti, me aloitamme prosessin tänään. Se, että vietämme aikaa lastemme kanssa jutellen, on sijoitus iankaikkiseen perheeseemme kulkiessamme yhdessä iankaikkiseen elämään johtavaa tietä.

Eräs äiti Illinoisista Yhdysvalloista kertoi, kuinka hän järjesti aikaa jutella lastensa kanssa:

”Kun lapsemme olivat pieniä, tavak-seni tuli katsella muutamia mieleisiä tele-visio-ohjelmia. – Valitettavasti ohjelmat tulivat samaan aikaan kun lapset menivät nukkumaan.

Yhdessä vaiheessa käsitin, että olin pannut ohjelmani tärkeysjärjestyksessäni ensimmäiseksi ja lapseni paljon alemmas. Jonkin aikaa yritin lukea iltasatuja, kun

televisio oli päällä, mutta tiesin sydämessäni, ettei se ollut paras tapa. Kun pohdin päiviä ja viikkoja, jotka olin tuhlannut television katselemiseen, aloin tuntea syyllisyyttä ja päätin muuttua. Kesti jonkin aikaa saada itseni vakuuttuneeksi siitä, että voisin tosiaan sulkea television.

Kun olin antanut television olla kiinni parisen viikkoa, tunsin taakan jotenkin kadonneen. Oivalsin, että minusta tuntui paremmalta, jopa jotenkin puhtaammalta, ja tiesin tehneeni oikean valinnan.”²

Nukkumaanmeno-aika on täydellistä aikaa jutella.

Helaman sanoi nuorista sotilaistaan:
”He toistivat minulle äitiensä sanat, sanoen:
Me emme epäile äitiemme tienneen sitä”
(Alma 56:48).

Heitä olivat opettaneet heidän äitiensä sanat. Puhuessaan lapsilleen nuo äidit opettivat Jumalan sanaa.

Säilyttäkäämme henkilökohtainen kommunikointi

Puhuminen saa aikaan paljon hyvää, ja vastustaja on tietoinen puhutun sanan voimasta. Hän heikentäisi mielellään sitä henkeä, joka tulee koteihimme, kun me puhumme, kuuntelemme, kannustamme toisiamme ja teemme asioita yhdessä.

Saatana yritti turhaan estää Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palautuksen tällä taloudenhoitokaudella, kun hän pyrki torjumaan ratkaisevan keskustelun Joseph Smithin sekä Isän Jumalan ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen välillä.

Josephin sanoin ”minuun kävi heti käsiksi jokin voima, joka valtasi minut kokonaan ja jolla oli sellainen hämmästyttävä vaikutus minuun, että se kahlitsi kieleni, niin etten voinut puhua” (JS–H 15).

Vastustaja haluaisi mieluusti kahlita kiemme – tehdä mitä tahansa estääkseen meitä ilmaisemasta sanallisesti sydämemme tunteita kasvokkain. Hän iloitsee etäisyydestä ja häiriötekijöistä. Hän iloitsee hälystä. Hän iloitsee persoonattomasta kommunikoinnista – mistä tahansa, mikä estäisi meitä kokemasta äänen lämpöä ja niitä henkilökohtaisia tunteita, jotka liittyvät kasvokkain keskustelemiseen.

Kuunnelkaamme lastemme sydäntä

Kuunteleminen on aivan yhtä tärkeää kuin puhuminen. Vanhin Jeffrey R. Holland kahden-toista apostolin koorumista on sanonut: ”Jos kuuntelemme rakastavasti, meidän ei tarvitse miettiä mitä sanoa. Sen [antaa] meille Henki.”³

Kun me kuuntelemme, me näemme ympärillämme olevien sydämeen. Taivaallisella Isälämme on suunnitelma jokaista lastaan varten.

Kuvitelkaa, jos voisimme nähdä vilaukselta yksilöllisen suunnitelman jokaista lastamme varten. Mitä jos osaisimme edistää heidän hengellisiä lahjojaan? Mitä jos osaisimme motivoida lasta yltämään parhaimpaansa? Mitä jos osaisimme auttaa kutakin lasta kasvattamaan lapsenkaltaisen uskonsa todistukseksi?

Kuinka opimme?

Me alamme oppia kuuntelemalla.

Eräs myöhempien aikojen pyhiin kuuluva isä sanoi: ”Teen paljon enemmän hyvää kuuntelemalla lapsiani kuin puhumalla heille. – Olen vähitellen oppinut, etteivät lapseni halua minun valmiita, oikeiksi havaitsemiani ja viisaita vastauksiani. – Heille paljon tärkeämpää on pystyä esittämään omat kysymyksensä ja puhua omista ongelmistaan kuin saada minun vastauksiani. Yleensä kun he ovat saaneet puhua, niin jos olen kuunnellut pitkään ja tarpeeksi hyvin, he eivät oikeastaan tarvitse minun vastaustani. He ovat jo löytäneet oman vastauksensa.”⁴

Vie aikaa keskittyä asioihin, joilla on eniten merkitystä. Puhumista, kuuntelemista ja kannustamista ei voi tehdä nopeasti. Niitä ei voi kiirehtiä tai aikatauluttaa – ne onnistuvat parhaiten muun ohessa. Ne onnistuvat, kun me *teemme* asioita yhdessä: työskentelemme yhdessä, luomme yhdessä ja leikimme ja pelaamme yhdessä. Ne onnistuvat, kun suljemme tiedotusvälineet, siirrämme maailmaliset häiriötekijät sivuun ja keskitymme toinen toiseemme.

Se on vaikeaa. Kun me pysähdymme ja suljemme kaikki laitteet, meidän täytyy olla valmiita siihen, mitä tapahtuu seuraavaksi. Ensin hiljaisuus voi tuntua epämukavalta. Meille saattaa tulla kiusallinen tunne siitä, että menetämme jotakin. Olkaa kärsivällisiä, odotakaa vain muutama sekunti ja sitten nauttikaa. Kiinnittäkää koko huomionne ympärillänne oleviin esittämällä heille jokin kysymys ja alkakaa sitten kuunnella. Vanhemmat, puhukaa lapsenne mielenkiinnon kohteista. Naurakaa menneille – ja unelmoikaa tulevasta. Hassu

jutustelukin voi kehittyä merkitykselliseksi keskusteluksi.

Asettakaamme iankaikkinen tarkoituksemme etusijalle

Kun olin viime keväänä eräässä Nuorten Naisten luokassa, opettaja pyysi meitä oppilaita kirjoittamaan luettelon 10 tärkeästä asiasta elämässämme. Aloin heti kirjoittaa. Minun on myönnettävä, että ensimmäisenä ajatuksenani oli: ”Numero 1: siivoa keittiön kynälaatikko.” Kun luettelomme olivat valmiita, Nuorten Naisten johtaja pyysi meitä kaikkia kertomaan, mitä olimme kirjoittaneet. Vieressäni istui Abby, joka oli hieman aiemmin täyttänyt 12 vuotta. Abbyn luettelo oli tällainen:

1. Mene yliopistoon.
2. Valmistu sisustussuunnittelijaksi.
3. Lähde lähetystyöhön Intiaan.
4. Solmi avioliitto temppelissä kotiin palanneen lähetysaarnajan kanssa.
5. Saa viisi lasta ja perusta koti.
6. Lähetä lapset lähetystyöhön ja yliopistoon.
7. Tule sellaiseksi isoäidiksi, joka antaa pikkuleipiä.
8. Hemmottele lastenlapsia.
9. Opi lisää evankeliumista ja nauti elämästä.
10. Palaa taivaallisen Isän luokse asumaan.

Minä sanon: ”Kiitos, Abby. Olet opettanut minulle, että meillä tulee olla näkemys taivaallisen Isän suunnitelmasta meitä jokaista varten. Kun tiedät kulkevasi polkua, niin tulipa eteen millaisia kiertoteitä hyvänsä, sinä selviydyt niistä. Kun polkusi keskittyy tärkeimpään tavoitteeseen – korotukseen ja paluuseen taivaallisen Isän luo – sinä pääset sinne.”

Mistä Abby sai tämän ymmärryksen iankaikkisesta tarkoituksesta? Se alkaa kodeissamme. Se alkaa perheissämme. Minä kysyin Abbyltä: ”Mikä teidän perheessä on auttanut sinua laatimaan oikeanlaisen tärkeysjärjestyksen?”

Hän vastasi näin: ”Pyhien kirjoitusten lukemisen lisäksi me tutkimme opasta *Saarnatkaa*

minun evankeliumiani.” Sitten hän lisäsi: ”Me puhumme paljon – perheillassa, yhteisellä aterialla ja autossa ajaessamme.”

Nefi on kirjoittanut: ”Me puhumme Kristuksesta, me riemuitsemme Kristuksessa, me saarnaamme Kristuksesta.” Miksi? ”Jotta lapsemme tietäisivät, mistä lähteestä he voivat odottaa syntiensä anteeksiantoa.” (2. Nefi 25:26.)

Puhuminen, kuunteleminen, toistemme kannustaminen ja asioiden tekeminen yhdessä perheenä tuovat meidät lähemmäksi Vapahtajaamme, joka rakastaa meitä. Tietoinen pyrkimyksemme kommunikoida paremmin tänään – juuri tänä päivänä – siunaa perhettämme iankaikkisesti. Todistan, että kun me puhumme Kristuksesta, me myös riemuitsemme Kristuksesta ja sovituksen lahjasta. Lapsemme oppivat tietämään, ”mistä lähteestä he voivat odottaa syntiensä anteeksiantoa”. ■

Puheesta, joka pidettiin erään Salt Lake Cityn vaarnan konferenssin satelliittilähetyksessä 24. lokakuuta 2010.

VIITTEET

1. ”Antoisampaa perhe-elämää”, *Valkeus*, lokakuu 1983, s. 78.
2. Susan Heaton, ”Talk Time Instead of TV Time”, *Ensign*, lokakuu 1998, s. 73.
3. ”Te olette minun todistajani”, *Liahona*, heinäkuu 2001, s. 16.
4. George D. Durrant, ”Pointers for Parents: Take Time to Talk”, *Ensign*, huhtikuu 1973, s. 24.

MUSTIKOITA JA MORMONIN KIRJA

Muutama vuosi sitten perheemme muutti kiireisestä, ruuhkaisesta suurkaupungista pienelle tilalle maaseudulle rauhallisen pikkukylän viereen. Lähellä oli hylätty mustikkaviljelmä, ja omistajan ystävien avulla saimme luvan poimia niin paljon mustikoita kuin halusimme.

Monena aamuna joka viikko sinä kesänä lastasimme autoon ämpäreitä ja koreja ja vietimme ilahduttavan, herkullisen tunnin mustikoita keräten.

Yhtenä aamuna nuorin poikamme Hyrum vaikutti haluttomalta lähtemään mukaan. Hän oli varma, että olimme poimineet jokaisen mustikan ja että olisi ajantuhlausta mennä uudelleen. Kuinka yllättynyt hän olikaan löytäessään yhtä paljon mustikoita kuin aiemminkin. Niitä oli rykelminä paikoissa, jotka häneltä oli jäänyt huomaamatta, ja muutamat mehukkaimmista marjoista kasvoivat varvuissa, jotka hän oli mielestään aivan varmasti tarkistanut aiemmin.

Noihin samoihin aikoihin seurakuntamme nuorten johtohenkilöt antoivat nuorillemme haasteen lukea koko Mormonin kirja ennen kuin koulu elokuussa alkaisi. Lapsemme kertoivat haasteesta kotona, ja perheemme lupautui lukemaan heidän kanssaan.

Heti kun olimme saaneet Mormonin kirjan luettua, tuli elokuun 2005 *Ensign*-lehti, jossa oli presidentti Gordon B. Hinckleyn (1910–2008) haaste lukea koko Mormonin kirja

Hyrum oli varma, että olimme poimineet jokaisen mustikan ja että olisi ajantuhlausta mennä uudelleen mustikkaviljelmälle.

Kun astuin sisään, näin Leandron istuvan huoneessani. Henki valtasi minut, ja minua heikotti.

vuoden loppuun mennessä. Hyrum ja hänen veljensä Joseph olivat innoissaan – ajatella, että olimme jo totelleet profeettaa! Sitten heidän vanhemmat sisaruksensa Seth ja Bethany muistuttivat heille, että presidentti Hinckley oli pyytänyt meitä lukemaan sen uudelleen riippumatta siitä, kuinka monta kertaa olimme jo tehneet niin.

”Mutta miksi?” pojat kysyivät. ”Olemme lukeneet jokaisen sanan, ja mitä muuta opittavaa siellä on kuin se, mitä olemme jo lukeneet?”

Muutaman hetken hiljaisuuden jälkeen joku mainitsi mustikat. ”Muis-tatteko, kun luulimme, että olimme poimineet jokaisen mustikan? Mutta kun menimme takaisin, siellä oli aina lisää mustikoita – aina! Vaikka menimme kuinka monta kertaa ja kuinka usein, siellä oli aina valtavasti mustikoita.”

Ymmärsimme pian yhteyden. Samoin kuin läheinen viljelmä ja sen runsas tarjonta herkullisia mustikoita, Mormonin kirja on jatkuva hengellisen ravinnon lähde, josta voi löytää uusia totuuksia. Niinpä me aloimme jälleen kerran lukea Mormonin kirjaa.

Kun otin vastaan profeetan haasteen, luin Mormonin kirjasta asioita, jotka olin lukenut monta kertaa aiemmin, mutta näin ne eritavalla tai ymmärsin ne siten kuin ne soveltuivat uusiin olosuhteisiin tai haasteisiin. Tiedän, että joka kerta kun luemme Mormonin kirjaa vilpittömästi, me voimme saada uusia oivalluksia ja päästä lähemmäksi Vapahtajaa. ■

Suellen S. Weiler, Georgia, USA

MINUSTA TUNTUI, ETTÄ MINUN PITÄISI TULLA

Kaksi ja puoli vuotta sen jälkeen kun minut oli kastettu Buenos Airesissa Argentiinassa, erään minua opettaneen vanhimman sanat kaikuivat yhä korvissani: ”Tiedän, että olet vielä lähetyssaarnaaja.” Muistin myös voimallisen vastauksen, jonka olin saanut rukoiltuani, että tietäisin, oliko sydämeeni tunkeutunut tunne todella totta. Olin 20-vuotias ja tiesin, että minun pitäisi valmistautua lähetystyöhön.

Mutta kuinka voisin olla lähetysaarnaaja? En ollut vähääkään niiden enkelimäisten nuorten miesten kaltainen, jotka olivat opettaneet minulle evankeliumia. Ja kuinka voisin jättää työpaikkani? Missä asuisin tultuani takaisin kotiin? Oli ollut hyvin vaikea löytää asuntoa, joka minulla oli, vaikka se olikin vain pieni huone yhden talon takaosassa.

Eräänä iltana ollessani menossa kotiin nämä tunteet ja epäilykset tulivat jälleen mieleeni. Kun pääsin kotiin, yritin tehdä päätöksen. Päätin polvistua ja rukoilla apua. Kun tein niin, sain voimakkaan tunteen, että minun pitäisi mennä tapaamaan Leandroa, ystävää, joka oli ollut minulle suurena voimanlähteenä murheellisina aikoina.

Mutta ajatus, että herättäisin hänet keskellä yötä, sai minut vastustamaan ajatusta. Tiesin, että hän heräsi aikaisin lähteäkseen töihin, enkä uskaltanut koputtaa hänen oveensa siihen kellonaikaan. Yritin vastustaa ajatusta, mutta tunsin edelleen kehotuksen

mennä tapaamaan häntä. Päätin silti olla välittämättä siitä.

Sen sijaan päätin kävellä korttelin ympäri saadakseni vähän raitista ilmaa. Muistaessani, että olin jättänyt oveni auki, lähdin kuitenkin kohti kotia. Kun astuin sisään, näin Leandron istuvan huoneessani. Henki valtasi minut, ja minua heikotti. Tunteen tukahduttamalla äänellä kysyin häneltä: ”Mitä sinä täällä teet?”

”En tiedä”, hän sanoi. ”Minusta vain tuntui, että minun pitäisi tulla tapaamaan sinua.”

Kerroin hänelle epäilyistä, joita minulla oli lähetystyön suhteen. Hän lausui minulle todistuksensa ja rohkaisi minua. Sitten hän auttoi minua täyttämään lähetystyöpaperini, jotka vein seuraavana aamuna piispalleni. Kaksi kuukautta myöhemmin sain kutsun palvella Saltan lähetyskentällä Argentiinassa.

Tiedän, että ystäväni oli sinä iltana väline Herran käsissä, ja koko sydämeistäni tiedän, että taivaallinen Isä kuuntelee rukouksia ja vastaa niihin, kun ne lausutaan vilpittömin sydämin ja vakain aikein. ■

Aldo Fabio Moracca, Nevada, USA

MINÄ KUOLEN!

Toimiessani sairaanhoitajana kiireisellä leikkauksista toipuvien osastolla sain eräänä päivänä puhelinsoiton, joka koski Bill-nimistä potilasta. Bill oli juuri ollut leikkauksessa. Hänet olisi pitänyt viedä teho-osastolle, mutta hänet ohjattiin minulle, koska teho-osasto oli täynnä.

Pian potilas saapui perheensä kanssa. Olin helpottunut nähdessäni, että hän oli hereillä, tajuissaan ja ilmeisesti kivuton.

Kun olin tarkistanut hänen elintointonsa sekä esitellyt potilashuoneen hänelle ja hänen perheelleen, astuin käytävään tehdäkseni merkinnän hänen kansioonsa. Juuri kun kynäni osui paperiin, kuulin äänen sanovan: ”Mene takaisin hänen huoneeseensa.” Lopetin kirjoittamisen

ja katsoin taakseni. Siellä ei ollut ketään. Luulin kuvitelleeni äänen, kun äkkiä kuulin sen toisen kerran – vain kovempana.

Juoksin takaisin Billin huoneeseen ja huomasin, että hänen kaulansa oli paisunut kaksinkertaiseksi ja hänellä oli hengitysvaikeuksia. Ajatellen, että hänen kaulavaltimonsa oli puhjennut, painoin suoraan hänen kaulaansa oikealla kädelläni ja vasenta kättäni käyttäen soitin kirurgille, joka oli leikannut hänet. Kirurgi sanoi, että hän lähettäisi tiimin hakemaan Billin mahdollisimman pian. ”Ja pidä kätesi paikallaan!” hän sanoi.

Kun jatkoin edelleen painamista, huomasin tutun kirkon kirjan lähellä Billin vuodetta. ”Oletko kirkon jäsen?” kysyin.

Hän yritti nyökätä ja kertoi sitten, että oli toimitustyöntekijänä Atlantan

Kirurgi sanoi, että hän lähettäisi tiimin hakemaan Billin mahdollisimman pian. ”Ja pidä kätesi paikallaan!” hän sanoi.

temppeleissä Georgiassa. Sitten hän räpytteli silmistään kyyneliä ja sanoi: ”Minä kuolen!”

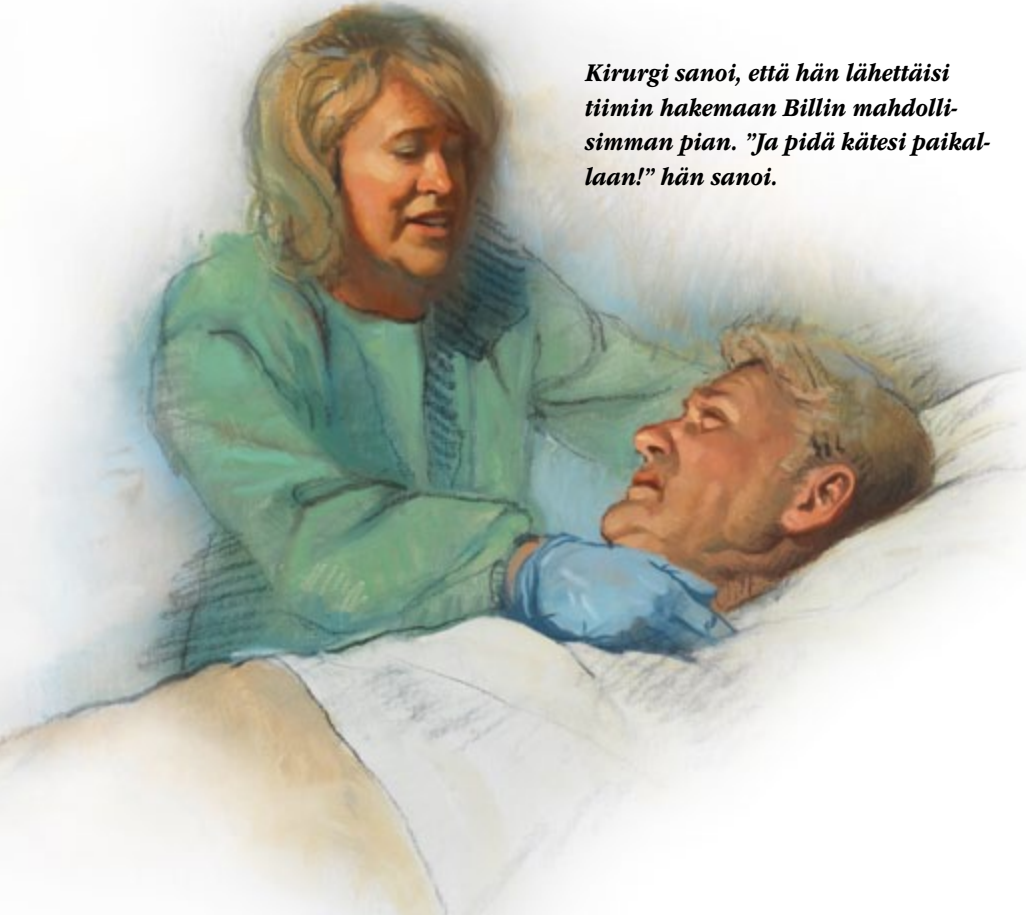
Vakuutin hänelle, ettei hän kuolisi, ja sanoin päättäväisesti: ”Minut vihitään ensi kuussa Atlantan temppeleissä, ja sinä tulet olemaan siellä.” Sitten leikkausryhmä saapui ja kiidätti Billin pois.

Seuraavan kuukauden aikana hääsunnitelmieni innossa miltei unohdin Billin, joka – kuten kävi ilmi – oli ollut yliherkkä saamalleen lääkitykselle. Mutta kun temppeleinemäntä johdatti minut häöpäivänäni sinetöimishuoneeseen, näin tutut kasvot: Billin vaimon Georgian. Kun kerroin hänelle, että olin menossa naimisiin, hän meni hakemaan Billiä. Jokunen hetki ennen kuin seremonia alkoi, ovi avautui ja Bill astui sisään. Viikkoja kestäneiden päänsärkyjen, pahoinvoinnin ja väsymyksen jälkeen Bill oli tuntenut sinä päivänä itsensä kyllin terveeksi tulemaan temppeleihin tietämättä, että oli minun häöpäiväni.

Kaksi vuotta myöhemmin mieheni ja minut kutsuttiin toimitustyöntekijöiksi Nashvillen temppeleihin Tennesseessä. Kun saavuimme temppeleihin tehtävään erotettaviksi, eräs herrasmies piti minulle ovea avoinna ja sanoi: ”Tervetuloa Nashvillen temppeleihin!” Hän oli veli Bill.

Palvelimme yhdessä kolmen vuoden ajan. Bill kertoi kaikille, että olin pelastanut hänen henkensä, mutta tiesin, että Herra oli pelastanut hänet. Siinä samalla Hän oli opettanut minulle, kuinka tärkeää on noudattaa Hengen kehotuksia. ■

Ramona Ross, Tennessee, USA

EHKÄ MEIDÄN PITÄISI RUKOILLA

Keväällä 1975 asuin perheeni kanssa kauniilla vehreällä maaseudulla Rheinland-Pfalzin alueella Länsi-Saksassa. Ajaessamme kirkosta kotiin eräänä sateisena sunnuntaina pysähdyimme vilkaisemaan autoa, joka oli kääntynyt kyljelleen märällä tienpenkalla metsän reunassa. Metsässä oli jo pimeää puiden ja lähestyvän yön luodessa sinne sankan katoksen.

Katsottuamme romuttunutta ajoneuvoa palasimme autoomme ja huomasimme, että se oli juuttunut mutaan. En voisi peruuttaa, mutta voisin ajaa eteenpäin – metsään. Olimme aiemmin ajaneet metsän läpi ja havainneet, että monet metsätiet olivat yhteydessä toisiinsa ja johtaisivat viimein ulos metsästä, joten päätin ajaa eteenpäin pimeyteen.

Tajusin pian, että olin tehnyt väärän päätöksen. Kapea, märkä tie oli täynnä syviä, mutaisia uria ja johti yhä syvemmälle synkkään metsään. Yritin pitää yllä nopeutta peläten, että jos pysähtyisimme, juuttuisimme mutaan. Näin aivan edessämme korkean kohdan, joka näytti riittävän lujalta kestämään auton painon. Suunnitelmanani oli saada auto pois mutaiselta tieltä, jotta saisin aikaa miettiä. Auto syöksähti ylöspäin ja pois mutaiselta tieltä.

Sammutin moottorin ja kiipesin ulos. Ilman auton valoja en nähnyt mitään. Sytytin ajovalot, nappasin taskulamppumme ja tarkastettuani auton tilanteen päätin, että paras

Sytytin ajovalot, nappasin taskulamppumme ja tarkastettuani auton tilanteen päätin, että paras vaihtoehtoni oli peruuttaa metsään päin.

vaihtoehtoni oli peruuttaa metsään päin ja ampaista sitten samaan suuntaan, josta olimme tulleet.

Peruutin niin pitkälle metsään päin kuin mahdollista ja annoin lisää kaasua. Syöksähdimme takaisin tielle ja vajosimme syvälle mutaan. Nyt olimme todella vaikeuksissa. Auton ulkopuolella oli täysin pimeää ja hiljaista. Auton sisäpuolella vaimoni ja minä istuimme kolmen peloissaan olevan lapsen kanssa.

Kysyin, olisiko vaimollani mitään ideoita. Hetken päästä hän sanoi: ”Ehkä meidän pitäisi rukoilla.” Lapset rauhoittuivat miltei heti. Minä rukoulin apua nöyrästi mutta palavasti. Rukoillessani mieleeni tuli selkeästi ajatus: ”Pane pyöriin lumiketjut.”

Suloinen vaimoni seisoi pyhämekossaan 25 sentin paksuisessa mudassa pidellen taskulamppua, kun minä siivosin takarenkaita mudasta paljain käsin ja kiinnitin lumiketjut. Uskoen ja luottaen rukoilimme jälleen, ja minä käynnistin moottorin. Hitaasti ajoimme mudan läpi ja viimein takaisin päällystetylle tielle.

Innoissani siitä, että olimme päässeet pois mudasta ja pimeydestä, melkein unohdin, kuka oli auttanut meidät pois metsästä. Viisivuotias tyttäreemme muistutti minua siitä sanoessaan: ”Isi, taivaan Isä tosiaan vastaa rukouksiin, vai mitä?” ■

Scott Edgar, Utah, USA

Kaikki tuntevat Bleckin

Adam C. Olson

kirkon lehdet

Honoura "Bleck" Bonnetille koripallo oli kaikki kaikessa. Viidentoista ikäisenä Bleck oli nouseva tähti Ranskan Polynesiassa – yksi parhaita pelaajia yhdessä maan parhaista joukkueista aikuisten pääsarjassa. Vaikka hän saikin lempinimekseen englanninkielisen sanan *black* [musta] väärin kirjoitettuna, hänen kykyjään ei kukaan voinut tulkita väärin.

Mutta hän halusi enemmän. Hän halusi pelata ammattilaisena Euroopassa. Ja enemmän kuin mitään muuta hän halusi voittaa kultamitalin Etelä-Tyynenmeren kisoissa.

Honoura "Bleck" ja Myranda Bonnet ovat pitkään pelanneet koripalloa Tahitissa.

Ainoana esteenä hänen tiellään näytti olevan kirkko.

Mies ja päämäärä

Vaikka joukkue, jossa Bleck pelasi, oli kirkon sponsoroima, häntä ei ollut juurikaan kiinnostanut kirkko tai se, että profeetta on kehottanut jokaista kelvollista ja kykenevää nuorta miestä palvelemaan lähetystyössä.

Hän oli jo sanonut piispalleen, ettei hän lähtisi lähetystyöhön. Hän ei ymmärtänyt, kuinka hän voisi pelata ammattilaisena, jos hän lopettaisi pelaamisen kahdeksi vuodeksi.

Mikä vielä tärkeämpää, Etelä-Tyynenmeren kisat – jotka pidetään joka neljäs vuosi – olisivat sinä aikana kun hän olisi lähetystyössä, ja Tahitin koripalloliitto halusi hänen pelaavan maa joukkueessa. Hän saisi viimeinkin tilaisuuden tehdä lopun siitä, mitä hänen isänsä sanoi joka kerta kun hän alkoi luulla liioja itsestään: "Kaikki tuntevat Bleckin, mutta hänellä ei ole kultamitalia."

Bleckin isän Jean-Baptisten sanat olivat hyväntahtoista kiusoittelua. Mutta ne ärsyttivät Bleckiä suunnattomasti. Ne olivat muistutus siitä, että vaikka koripallofanit kautta Tahitin tiesivät hänestä, hän ei ollut voittanut kisoista mitalia. Hänen isänsä oli voittanut kultamitalin pelatessaan miesten joukkueessa ensimmäisissä Etelä-Tyynenmeren kisoissa.

Bleckin rakkaus koripalloon on ollut sekä koetus että siunaus.

”Onni tulee siitä, että elätte niin kuin Herra halua teidän elävän.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Valmistautuminen tuo siunauksia”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 67.

Bleckin päämääränä oli tehdä tyhjiksi nuosat. Hänellä ei ollut aikaa mihinkään muuhun päämäärään.

Mielen muutos, sydämen muutos

Lähetystyötä koskevista ajatuksistaan huolimatta Bleck osallistui edelleen kirkon toimintaan. Ollessaan 16-vuotias Bleck sai eräissä kirkon tansseissa kerättyä rohkeutta pyytää Myranda Mariteragia tanssimaan. Myrandakin oli hyvä koripalloilija, joka myös unelmoi kultamitalin voittamisesta. Hänenkin isänsä oli kuulunut tuohon ensimmäiseen mitalijoukkueeseen.

Muutama sekunti sen jälkeen kun Bleck oli pyytänyt Myranda tanssimaan, kappale loppui. Niinpä he tanssivat seuraavan kappaleen, joka osoittautui illan viimeiseksi. Bleck ei olisi halunnut tanssien loppuvan.

Bleck ei ollut suunnitellut temppelelioliittoa eikä edes naimisiinmenoa kirkon jäsenen kanssa. Mutta hänen ajatuksensa alkoivat muuttua, kun hän tutustui Myrandaan paremmin seuraavien kahden vuoden aikana. Eräänä päivänä Myrandan kotona Bleck huomasi jotakin, minkä Myranda oli tehnyt Nuorissa Naisissa. Siinä luki: ”Minä solmin temppelelioliiton.”

Kiinnostus Myrandaan ja tämän luja sitoutuminen temppelelioliittoon saivat Bleckin harkitsemaan uudelleen suunnitelmiaan. Hän päätti alkaa suhtautua kirkkoon vakavasti.

Hänen päätöksensä johtivat tekoihin, joiden ansiosta Pyhä Henki alkoi vaikuttaa hänen elämässään.

Päätös

Yksi noista päätöksistä oli valmistautua saamaan patriarkallinen siunaus 18-vuotiaana. Kun patriarkka sanoi siunauksessa, että Bleck palvelisi lähetystyössä ja solmisi temppelelioliiton, Bleck tunsikin Hengen. ”Tiesin, että niin Jumala halusi minun tekevän”, hän sanoo.

Vaikka maajoukkueella näytti olevan mahdollisuuksia mitaliin, Bleck päätti perheensä tukemana asettaa omien halujensa edelle sen, mitä Herra halusi. Päätös ei ollut helppo. Painostus pelaamiseen oli kovaa. Ja hän huomasi pian, että hänen päätöstään alistua Jumalan tahtoon testattaisiin useammin kuin kerran.

Kun hän oli palvellut lähetysaarnaajana Tahitissa vuoden, koripalloliitto kysyi, voisiko hän palata joukkueeseen vain yhden kuukauden ajaksi ja osallistua kisoihin.

Bleckin lähetysjohtaja, joka oli huolissaan siitä, mikä vaikutus kokemuksella olisi Bleckin kykyyn palata palvelemaan, tunsikin innoitusta sanoa hänelle: ”Voit lähteä, jos haluat, mutta et voi tulla takaisin.”

Bleck halusi sen mitalin, mutta hän ei enää halunnut sitä enemmän kuin mitään muuta. Hänen lähetystyönsä oli ollut todella hienoa aikaa. Hän ei ollut halukas luopumaan viimeisestä vuodestaan edes koripallon vuoksi.

Bleck jäi lähetystyöhön.

Joukkue voitti kultaa.

Erilaiset olosuhteet, sama päätös

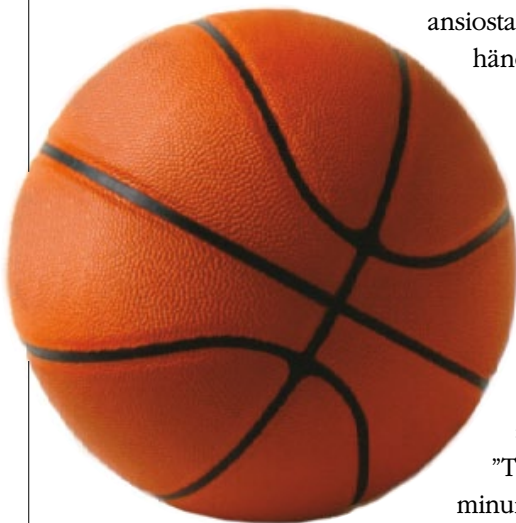
Kun Bleck oli suorittanut kunniakkaasti lähetystyönsä loppuun, hän solmi avioliiton Myrandan kanssa Papeeten temppeleissä Tahitissa ja he perustivat perheen. Hän jatkoi taas pelaamista maajoukkueessa.

Myranda pelasi naisten maajoukkueessa pelintekijänä ja valmistautui itsekin Etelä-Tyynenmeren kisoihin.

Kisojen lähestyessä parista alkoi kuitenkin tuntua vahvasti siltä, että heidän pitäisi saada toinen lapsi.

Kun tulevat kisat olivat vain alle vuoden päässä, olisi ollut helppoa lykätä lapsen hankkimista niin pitkälle, että Myranda olisi voinut pelata. Naisten joukkueella oli hyvä mahdollisuus mitaliin.

Mutta Bleck ja Myranda olivat oppineet kokemuksesta, että tahtonsa alistaminen Jumalalle toi suurempia siunauksia kuin mikään, mitä he voisivat toivoa saavansa noudattamalla omia halujaan. Kun he olivat pohtineet asiaa

huolellisesti ja rukoilleet, he päättivät asettaa perheensä etusijalle.

Vuonna 1999, kun Myranda oli yhdeksännellä kuukaudella raskaana, naisten joukkue voitti kultaa.

Kaikki tuntevat Bleckin

Viimeisen kymmenen vuoden aikana Bleck ja Myranda ovat saaneet pelata koripalloa Ranskan Polynesiassa sen korkeimmalla tasolla – voittaen maan liigamestaruuksia ja turnauksia sekä pelaten maajoukkueessa vuosien 2003 ja 2007 kisoissa.

Kumpikin osallistui vuoden 2011 kisoihin, mutta tällä kertaa Bleck oli niissä miesten joukkueen valmentajana. Vaikka Myranda ja naisten joukkue voittivatkin kultamitalin, miesten joukkue sai pronssimitalin eikä Bleck vielääkään saanut unelmoimaansa kultamitalia.

Joskus Bleck miettii, millaista hänen elämänsä olisi mahtanut olla, jos hän olisi tehnyt niin kuin itse halusi eikä niin kuin Jumala halusi.

”Minulla olisi luultavasti kultamitali”, hän sanoo. ”Olisin kenties pelannut ammattilaisena tai sitten en.”

Mutta Bleck ja Myranda eivät kadu teke-miään päätöksiä. He eivät tiedä, kuinka voisivat olla onnellisempia.

”Solmin temppeliavioliiton”, Bleck sanoo. ”Minulla on upea vaimo, neljä kaunista lasta ja olen yhä kirkossa. Koripallo yksin ei voisi antaa minulle mitään niistä. Ne ovat siunauksia, jotka ovat tulleet sen johdosta, että olen asettanut Herran ensimmäiseksi.”

Herran asettaminen ensimmäiseksi ei ole lopettanut Bleckin isän kiusoittelua, mutta se on antanut noille sanoille uutta merkitystä. Muutama vuosi sitten, kun koripalloliitto harkitsi liigan pelien siirtämistä sunnuntaille, seurojen johtajat kokoontuivat keskustelemaan asiasta. Joku kysyi: ”Oletteko kysyneet Bleckiltä?”

Ehdotus hylättiin.

Koska Bleck on asettanut Herran ensimmäiseksi, kaikki paitsi tuntevat Bleckin myösi tietävät, mihin hän uskoo. ■

Bleckille ja Myrandaalle on ollut tärkeämpää menestyä perheasioissaan kuin urheilulajissaan.

”Miksi minun pitää käydä seminaaria, jos voin tutkia pyhiä kirjoituksia itseksenikin?”

Sinulla on koko loppuelämä aikaa tutkia pyhiä kirjoituksia itsekseksi, joten jos vain mahdollista, käytä nyt hyväksesi tilaisuus tutkia pyhiä kirjoituksia seminaarissa erinomaisten opettajien ja ystävien kanssa.

Oppiminen ja opiskeleminen hyvän opettajan johdolla auttaa sinua saamaan uutta näkemystä pyhien kirjoitusten kohdista, joita et ehkä ole aiemmin oikein ymmärtänyt. Opettaja saattaa myös kertoa profeettojen ja muiden kirkon johtohenkilöiden opetuksista, jotka auttavat sinua ymmärtämään paremmin pyhiä kirjoituksia.

Oppiminen luokkasi kanssa on usein myös mukavampaa. Sinulla on tilaisuus puhua asioista, joita olet lukiessasi huomannut. Luokkatovereillasi on kenties ollut kokemuksia, joiden ansiosta joistakin pyhien kirjoitusten kohdista on tullut heidän lempikohtiaan. Heidän kokemustensa kuuleminen voi tehdä nuo pyhien kirjoitusten kohdat eläväksi. Ja koska tutkit evankeliumia muiden kanssa, voit nauttia tästä siunauksesta, joka on luvattu: ”Missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni – –, minä olen siellä heidän keskellä” (OL 6:32).

Seminaari tuo myös järjestystä opiskeluusi. Olet motivoitunut lukemaan tietyllä vauhdilla, mikä auttaa sinua saamaan kunkin pyhän kirjan luettua. Sinulla on tilaisuus keskustella hallittavista pyhien kirjoitusten kohdista ja opetella ne ulkoa. Voit olla varma siitä, että saat enemmän irti pyhistä kirjoituksista osallistumalla seminaariin kuin miltei millään muulla tavalla tässä vaiheessa elämääsi.

Uusia ystäviä, uusia ajatuksia

Seminaarissa saat uusia ystäviä ja teistä tulee läheisiä toisillenne, kuin perhe. Opit monia uusia asioita, joita et tietäisi itsekseksi. Se on hauskaa ja hyvin hengellistä. Se varmistaa, että aloitat päiväsi oikealla tavalla. Jos et ole nyt mukana, aloita, niin se muuttaa elämäsi.

Katarina B., 16, Kalifornia, USA

Onnellisuus

Seminaari aloittaa päiväni. Se saa minut onnellisemmaksi ja halukkaammaksi keskustelemaan evankeliumista muiden ihmisten kanssa. Me keskustelemme pyhien kirjoitusten kohdista syvällisemmin, joten ymmärrän enemmän.

Madi S., 15, Colorado, USA

Täydellinen yhdistelmä

Seminaari on kohottava kokemus. Joskus pelkkä itsekseen opiskeleminen ei riitä. Henkilökohtainen tutkiminen ja seminaari ovat täydellinen yhdistelmä.

Opettajat ovat loistavia, ja jos sinulla on jokin kysymys, opettajasi ja luokkatoverisi voivat auttaa sinua vastaamaan niihin.

Dawson D., 15, Idaho, USA

Lisää ymmärrystä

Kun tutkin pyhiä kirjoituksia yksin, minulla ei ole niin hauskaa kuin silloin kun tutkin muiden kanssa. Lisäksi voimme kuulla muilta kiinnostavia ajatuksia, kun tutkimme pyhiä kirjoituksia yhdessä. Seminaarissa olen saanut kuulla monia kiinnostavia kertomuksia ja tiedän enemmän pyhien kirjoitusten taustasta, minkä ansiosta tutkiminen on paljon mielenkiintoisempaa! Olen iloinen siitä, että päätin osallistua seminaariin.

Rebecca M., 16, Schleswig-Holstein, Saksa

Vastaukset eivät ole kirkon virallisia opillisia lausuntoja, vaan ne on tarkoitettu avuksi ja avartamaan näkemystä.

Vahvempi todistus

Ensiksi, Herra sanoo, että missä kaksi tai kolme on koolla Hänen nimessään, Hän on heidän keskellään (ks.

Matt. 18:20; OL 6:32). Hänen Henkensä tunteminen voi auttaa meitä pohtimaan, mitä Hän on tehnyt hyväksimme. Toiseksi, kun tutkimme pyhiä kirjoituksia muiden kanssa, voimme ymmärtää paremmin sitä, mitä on kirjoitettu. Toisiamme kuunnellesamme voimme kuulla jotakin sellaista, mitä emme ole huomanneet itse, ja sama voi tapahtua muille, kun kerromme, mitä tiedämme. Kolmanneksi, kun menen seminaariin, todistukseni vahvistuu. Seminaari on tilaisuus lausua todistuksemme ja kuunnella muiden ihmisten todistuksia. Se auttaa meitä pysymään oikealla polulla.

Dmitri G., 16, Dnipropetrovsk, Ukraina

Opimme muilta

Seminaarissa käyminen on minulle välttämätöntä. Sen lisäksi että omistautunut opettajani opettaa ja selittää pyhissä kirjoituksissa olevia totuuksia, opin hyvin paljon myös luokkamme keskusteluista. Muut oppilaat kertovat kokemuksiaan asioista, joita he ovat oppineet, ja he ovat auttaneet minua saamaan enemmän tietoa evankeliumista sekä Vapah-tajasta ja Hänen sovituksistaan. Ei riitä, että opiskelen itsekseni, sillä jotkin vastaukset ongelmiini olen saanut luokan keskusteluissa. Voin todistaa, että seminaarilla on tärkeä tehtävä todistukseni ravitsemisessä Jeesuksen Kristuksen tosi kirkosta.

Denzel J., 15, Länsi-Samoa

Valoa ja totuutta

Kun menen seminaariin, etsin valoa ja totuutta ja puen yleni Jumalan koko taisteluväestöni (ks. OL 27:15–18). Tuo

taisteluväestöni auttaa minua tunnistamaan Hänen äänensä kaikkina aikoina ja kaikkialla. Päivittäinen pyhien kirjoitusten tutkiminen vahvistaa uskoani ja todistustani ja auttaa minua olemaan luja koettelemuksissani. Seminaariin osallistuminen on yksi parhaista tavoista saada valoa ja totuutta ja tutkia pyhiä kirjoituksia ja mietiskellä.

Nohemi M., 17, Puebla, Meksiko

Kolme syytä

Ensiksi, osallistun seminaariin, koska haluan palvella lähetystyössä. Lähetys-saarnaajien pitää herätä aikaisin aamulla ja tutkia evankeliumia. Seminaariin osallistuminen auttaa minua omaksumaan hyvän tavan nousta varhain ylös. Toiseksi, aamulla ajatuksemme ovat kirkkaina, joten voimme keskittyä oppimiseemme ja tutkimiseemme. On viisasta käyttää päivän parhaat tunnit siihen, että saa oppia Jumalasta. Kolmanneksi, kun tutkin yksikseni, minulla

ei kenties ole yhtä syvällistä ymmärrystä kuin opettajallani. Hänen opastuksensa ja opettamisensa ansiosta voin oppia paljon enemmän kuin itsekseni.

H. Chen Yuan, 16, T'ai-chung, Taiwan

SEMINAARIN SIUNAUKSIA

”Minä tiedän sen voiman, joka tulee seminaari- ja instituutioihin osallistumisesta. Se on rikastuttanut minun elämäni, ja tiedän, että samoin tapahtuu myös teille. Se luo suojakilven ympärillenne ja pitää teidät vapaina maailman kiusauksista ja koettelemuksista. Evankeliumin tunteminen on suuri siunaus. Enkä tiedä kirkon nuorille parempaa paikkaa saavuttaa pyhiä asioita koskeva tärkeä tieto kuin kirkon instituuti- ja seminaariohjelmat.”

Vanhin L. Tom Perry kahdenoista apostolin koorumista, ”Vastanoottakaa totuus”, Valkeus, tammikuu 1998, s. 63.

SEURAAVA KYSYMYS

”Kuinka selitän ystävälleni, miksi siveyden lain rikkominen on huono ajatus?”

Lähetä vastauksesi 15. toukokuuta 2012 mennessä sivustolla liahona.lds.org tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org tai postitse osoitteeseen

Liahona, Questions & Answers 5/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Sinun täytyy lähettää seuraavat tiedot ja lupa: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seurakunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi, ja jos olet alle 18-vuotias, vanhempiesi kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuvasi.

MIKSI seminaari?

OSALLISTU SEMINAARIIN

”Seminaari auttaa teitä ymmärtämään Jeesuksen Kristuksen opetuksia ja sovittusta sekä turvaamaan niihin. Tunnette Herran Hengen, kun opitte rakastamaan pyhiä kirjoituksia. Valmistaudutte menemään temppeleihin ja palvelemaan lähetystyössä.

Nuoret, pyydän teitä osallistumaan seminaariin. Tutkikaa pyhiä kirjoituksianne päivittäin. Kuunnelkaa tarkoin opettajianne. Soveltakaa oppimaanne rukoillen.”

Presidentti Thomas S. Monson,
”Participate in Seminary”,
seminary.lds.org.

Mikä mielestäsi olisi tärkein asia, minkä oppilas saa seminaarista ja instituutista? Kun ryhmä seminaarioppilaita esitti tämän saman kysymyksen kirkon koululaitoksen asiamiehelle, seitsemänkymmenen koorumiin kuuluvalla vanhin Paul V. Johnsonille, hän vastasi, että tärkein asia, minkä voit saada, on ”todellinen todistus siitä, että Jeesus on Kristus. Ymmärrys siitä, että *todellinen* tieto on hengellistä tietoa. Se on sitä, minkä Pyhä Henki antaa sielullemme yksilöllisesti. Se on voimallisin totuus, voimallisin asia, minkä seminaarista ja instituutista voi saada. Se muuttaa paitsi sen, mitä tiedät, myös sen, kuka olet, ja se muuttaa sen, kuinka suhtaudut maailmaan. Ja sellainen korkeampi koulutus auttaa täydentämään muuta koulutustasi.” (”A Higher Education”, *New Era*, huhtikuu 2009, s. 15.)

Vanhin Johnson on yksi monista johtavista auktoriteeteista, jotka ovat puhuneet suurenmoisista siunauksista, joita seminaariin ja instituuttiin osallistuminen tuo. Jos siis mietit, miksi sinun pitäisi käydä seminaaria, tässä on lisää profettojen ja apostolien esittämiä hyviä syitä.

LUO PERUSTA ONNELLE JA MENESTYKSELLE

”Seminaariohjelmat auttavat teitä nuoria miehiä ja naisia luomaan perustan onnelle ja menestykselle elämässä.”

Vanhin Richard G. Scott kahdentoista apostolin koorumista, ”Nyt on aika palvella lähetystyössä!”, *Liahona*, toukokuu 2006, s. 88.

OPI EVANKELIUMIN TOTUUKSIA

”Toivoisin, että jokainen poika ja tyttö voisi opiskella seminaarissa, koska siellä he oppivat monia evankeliumin totuuksia. Juuri seminaarissa monet heistä omaksuvat ihanteet siitä, mitä he aikovat tehdä, ja he menevät lähetystyöhön.”

Presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985), ”Presidentti Kimball puhuu lähetystyöstä”, *Valkeus*, helmikuu 1982, s. 50.

ASETA SE ETUSIJALLE

”Oppilaat, jos arvojärjestyksenne on oikea, ette emmi valita [opetusta], joka voi pitää koossa koko elämänne perustan sen sijaan, että vain antaisi sille pintasilausta. Ja kun olette kirjoittautuneet seminaariin tai instituuttiin, niin käykää siellä, opiskelkaa ja oppikaa. Suostutella ystäviänne tekemään samoin. Ette kadu sitä koskaan, sen lupaan [teille].”

Presidentti Boyd K. Packer, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, ”Tahdonvapaus ja kuri”, *Valkeus*, lokakuu 1983, s. 121.

KUTSU ELÄMÄÄSI SIUNAUKSIA

”Olen kiitollinen kirkon seminaarijärjestelmästä ja instituutiohjelmasta. Haluan kehottaa jokaista seminaari-ikäistä täällä hyödyntämään seminaariohjelmia. Elämääne siunataan enemmän, jos teette niin.”

Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008), ”Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley”, *Ensign*, joulukuu 1995, s. 67.

HUOMAA KOLME ASIAA, JOTKA SEMINAARI VOI TEHDÄ

”Seminaari voi tehdä kolme voimallista asiaa. Ensiksi, se tuo yhteen nuoria, joilla on samat arvot. Nuoret ovat mielellään yhdessä toisten sellaisten kanssa, joilla on sama usko ja jotka rakastavat pyhiä kirjoituksia. Toiseksi, se tuo nuoret sellaisen opettajan luo, jolla on todistus, ja he tuntevat todistuksen palon, kun se lausutaan. Kolmanneksi, seminaari tuo nuoret pyhien kirjoitusten ääreen.”

Ks. presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Pyhien kirjoitusten tutkimisestä”, *Liahona*, heinäkuu 2005, s. 11.

ANSAITSE SEMINAARIN PÄÄTTÖTODISTUS

”Osallistukaa säännöllisesti – – seminaariin ja [ansaitkaa] seminaarin päättötodistus. Seminaariopetus on merkittävimpiä hengellisiä kokemuksia, mitä nuori mies [ja nainen] voi saada.”

Ks. presidentti Ezra Taft Benson (1899–1994), ”Sä nuoriso Jumalamme”, *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssistä, s. 42; ks. myös ”Kirkon nuorille naisille”, *Valkeus*, tammikuu 1987, s. 71.

SEMINAARI

Ecuadorin viidakoissa

*Syrjäisessä viidakossa seminaarilla on
valtava vaikutus näihin nuoriin.*

Joshua J. Perkey
kirkon lehdet

Ecuatorin pääkaupungista Quitosta itään, ohi tulivuorten ja Andien vuoriston, maasto muuttuu nopeasti Amazonin viidakoksi. Siellä on tiheitä metsiä, vuolaita jokia, apinoita, tukaaneja ja jopa vaaleanpunaista delfinejä.

Siellä on myös kaupunki nimeltä Puerto Francisco de Orellana. Se on hyvin kaukana käytännöllisesti katsoen kaikesta muusta Ecuadorissa. Viisitoista vuotta sitten alueella asui suhteellisen vähän ihmisiä. Mutta raakaöljylöytö toi teollisuutta, työtä etsiviä ihmisiä ja kirkon jäseniä.

Seminaari pienessä seurakunnassa

Muutamia nuoria, kuten Oscar R., olivat jo jäseniä, kun seurakunta perustettiin, mutta suurin osa on uusia käännyttäjiä. Ja heidän sydämessään hehkuu tuli. ”Me olemme vahvoja”, Oscar sanoo.

Syyskuussa 2010, vain vuosi seurakunnan perustamisesta, siellä aloitettiin seminaariohjelma. ”Kun aloimme kokoontua muutama vuosi sitten”,

Oscar sanoo, ”meitä oli hyvin vähän.

Olin ainoa nuori. Mutta kasvua on ollut koko ajan. Pian meitä

nuoria oli 6, sitten 10 ja nyt vieläkin enemmän.”

Koska osa nuorista käy koulua aamulla ja muut iltapäivällä, heille järjestettiin kaksi seminaariluokkaa – toinen aamukahdeksasta aamuyhdeksään ja toinen iltapäivällä puoli viidestä puoli kuuteen.

Ohjelmaan ei kenties osallistunut kovin paljon nuoria, mutta niiden kohdalla, jotka osallistuvat, seminaari on muuttanut heidän elämänsä.

Miksi käydä?

”Seminaari on minulle suuri siunaus”, sanoo Luis V., uusi käännyttäjä. ”Se auttaa minua valmistautumaan hyväksi lähetyssaarnaajaksi. Olen kohdannut monia haasteita ja kiusauksia sen jälkeen kun liityin kirkkoon, mutta olen myös kyennyt pitämään itseni vahvana, koska tiedän, että teen sitä, mikä on oikein.”

Eikä Luis ole ainoa, joka ajattelee niin. ”Olen ollut kirkon jäsen vasta vähän aikaa”, sanoo Ariana J., ”mutta olen osallistunut seminaariin siitä asti kun minut kastettiin. Minusta on mukavaa käydä seminaaria, koska opin monia tosia asioita Jeesuksen Kristuksen evankeliumista. Ne täyttävät sydämeni toivolla ja mieleni ymmärryksellä.”

Seminaari vahvistaa nuoria kuten näitä Ecuadorissa. Monet heistä ovat uusia käännyttäjiä.

Seminaariin osallistuminen on auttanut juurruttamaan Arianan evankeliumiin. ”Minulle on siunaus osallistua näille oppitunneille”, Ariana sanoo. ”Ne vahvistavat henkeäni ja auttavat minua valmistautumaan, jotta voin jonakin päivänä olla hyvä puoliso, äiti, johtaja kirkossa ja kenties kokoaikainen lähetysaarnaja.”

Arianan veli Gerardo tuntee samoin. ”Olen kiitollinen siitä, että seminaarista on tullut tärkeä osa elämääni”, hän sanoo. ”Se valmistaa minua palvelemaan jonakin päivänä lähetystyössä. Seminaarissa olen oppinut pelastussuunnitelmasta, jonka Jumala on valmistanut minua varten. Jokainen oppitunti, jolle osallistun, antaa minulle toivoa siitä, että voin periä selestisen valtakunnan, ja antaa minulle varmuuden siitä, että olen ottanut vastaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin.”

Gerardo on oppitunneilla joskus hyvin väsynyt. Hänen on ensin viettävä pikkuveljensä kouluun ja palattava sitten nopeasti kotiin hakemaan sisarensa, jotta he voivat mennä

seminaariin. Mutta hänellä ei ole mitään sitä vastaan.

”Kaikki tämä on minulle hyvin uutta, mutta olen täynnä onnea”, Gerardo sanoo. ”Tiedän, että olen oikealla tiellä, joka tuo minulle mahdollisuuden nähdä jälleen taivaallinen Isäni. Pyhä Henki antaa minulle tämän varmuuden. Minun pitää vain ponnistella ja pysyä lujana loppuun asti.”

Ei tarvitse pelätä

Walter A:n mielestä seminaari oli ensin vähän pelottava. ”Minua jännitti tullessani ensimmäisen kerran”, hän sanoo. ”Mutta kun astuin luokkaan, tunsin itseni tärkeäksi, koska tunsin rakkauden, jota tuntee pyhiä kirjoituksia tutkiessaan. Ja kun lähdin, tunsin vahvistuneeni, koska olin sydämestäni onnellinen sen johdosta, mitä olin oppinut. Yksi suurimmista taivaallisen Isän siunauksista nuorille on seminaari.”

”Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on muuttanut elämäni”, sanoo Abel A., joka myös valmistautuu lähtemään lähetystyöhön. ”Opin profettojen opetuksia. Rakastan Joseph Smithiä. Hän oli urhoollinen toteuttaessaan tosi kirkon palautuksen kaikista ongelmista huolimatta,

joita se hänelle aiheutti. Haluan olla urhoollinen kuten hän oli.”

Monien nuorten on tehtävä uhrauksia, jotta he voivat osallistua seminaariin. Se ei ole aina helppoa, mutta Puerto Francisco de Orellanan nuorten mielestä se on vaivan arvoista.

”Kun ajattelen ponnistelemista eteenpäin, kuten pyhissä kirjoituksissa sanotaan”, Abel selittää, ”se tarkoittaa mielestäni sitä, että laitamme asiat elämässämme tärkeysjärjestykseen. Seminaari on yksi tärkeimmistä. Aivan kuten se on muuttanut minun elämäni, se voi tehdä saman muiden nuorten kohdalla.”

Jopa Ecuadorin kaukaisimmassa viidakossa Jeesuksen Kristuksen kirkko ja sen nuorille tarkoitettu seminaariohjelma kukoistavat ja muuttavat niiden elämää, jotka päättävät antaa sen tehdä niin. ■

MITÄ SEMINAARIN JÄLKEEN?

Seminaarin päättötodistuksen saaminen ei ole uskonnonopintojesi päätepiste. Sinua varten on edelleen jotakin suurenmoista.

David A. Edwards

kirkon lehdet

Seminaarissa tutkit pyhiä kirjoituksia ja luultavasti tapaat säännöllisesti muita ikäisiäsi. Tunnet itsesi tervetulleeksi, ja voit tuntea Hengen. Kun siis olet saanut seminaarin päätökseen, ovatko nämä kokemukset ohi? Eivät missään tapauksessa.

Kirkon instituuttiohjelma on seuraava vaihe, ja tulet pitämään siitä. Riippumatta siitä, opiskeletko vai menetkö töihin, voit jatkaa evankeliumin oppimista, valmistautua lähetystyöhön ja temppliavioliittoon sekä jakaa kokemuksia muiden ikäistesi kanssa.

Tässä on joitakin vastauksia instituuttia koskeviin peruskysymyksiin. Lisää tietoa on osoitteessa institute.lds.org.

Mikä instituutti on?

Instituutti koostuu evankeliumin tutkimisen kurseista, mukaan lukien kurssit, jotka käsittelevät pyhiä kirjoituksia, profeettojen opetuksia ja valmistautumista lähetystyöhön tai temppliavioliittoon. Joissakin instituuteissa voit valita useista kurseista.

Kuka voi osallistua?

Kaikkia nuoria naimattomia aikuisia kannustetaan voimakkaasti osallistumaan instituuttiin. Jokainen

FAKTOJA INSTITUUTISTA

Oppilaita: yli 350 000

Kokoontumispaikkoja:
yli 2 500

Kursseja: 15 peruskurssia sekä useita erityiskurssia

Ensimmäinen instituutti:
Moscow'ssa Idahossa USA:ssa
(1926)

**Ensimmäinen instituutti
Yhdysvaltain ja Kanadan
ulkopuolella:** Meksikossa
(1959)

Tarkoitus: Auttaa nuoria aikuisia ymmärtämään Jeesuksen Kristuksen opetuksia ja sovitusta ja turvaamaan niihin, tulemaan kelpoiksi saamaan tempplin siunaukset sekä valmistautumaan itse ja valmistamaan perhettään ja muita iankaikiseen elämään taivaallisen Isänsä luona.

18–30-vuotias, olipa hän naimisissa tai naimaton, voi osallistua.

Mistä löydän instituutin?

Joillakin alueilla instituuttirakennuksia on lähellä korkeakouluja ja yliopistoja. Muilla alueilla oppitunnit pidetään kirkon rakennuksissa tai muualla. Ota yhteys piispaasi tai seurakunnanjohtajaasi ja kysy alueellasi toteutettavasta instituuttiohjelmasta tai käy osoitteessa institute.lds.org etsimässä lähin instituutti.

Miksi minun pitäisi osallistua instituuttiin?

Presidentti Thomas S. Monson on sanonut: ”Aseta instituuttiin osallistuminen etusijalle. – – Ajattele sitä. Instituutissa voi saada ystäviä, tuntea Hengen vaikutusta ja vahvistua uskossa. Lupaam sinulle, että kun osallistut instituuttiin ja tutkit ahkerasti pyhiä kirjoituksia, sinulla on enemmän voimaa välttää kiusauksia ja kokea Pyhän Hengen johdatusta kaikessa, mitä teetkin.” (institute.lds.org, 21. huhtikuuta 2009.) ■

2. Tim. 3:16-17

Apostoli Paavali opetti, kuinka pyhät kirjoitukset ovat siunaukseksi elämässämme.

Jokainen pyhä kirjoitus

”Kun me haluamme puhua Jumalalle, me rukoilemme. Ja kun me haluamme Hänen puhuvan meille, me tutkimme kirjoituksia, sillä Hänen sanansa puhutaan Hänen profeettojensa kautta. Sitten Hän opettaa meitä, kun kuuntelemme Pyhän Hengen kuiskauksia.

Ellette ole kuulleet Hänen äänensä puhuvan teille viime aikoina, palatkaa uusin silmin ja uusin korvin pyhien kirjoitusten pariin. Ne ovat hengellinen pelastusköytemme.”

Vanhin Robert D. Hales kahdenoista apostolin koorumista, ”Pyhät kirjoitukset – Jumalan voima, joka tuo meille pelastuksen”, *Liahona*, marraskuu 2006, s. 27.

Kaikkeen hyvään

Millaista hyvää tekemään pyhät kirjoitukset auttavat sinua valmistautumaan? Tässä on muutamia selkeimmistä. Keksitkö lisää? Kirjoita niistä päiväkirjaasi.

- Palvelemaan kokoaikaisena lähetyssaarnaajana
- hoitamaan kirkon tehtäviä (kuten koorumin tai luokan johtokunnassa)
- opettamaan evankeliumia
- lausumaan todistuksen
- kertomaan evankeliumista muille
- vastaamaan ystävien kirkkoa koskeviin kysymyksiin.

Ojennukseksi

Alkuperäinen Raamatussa käytetty kreikankielinen sana tarkoittaa kirjaimellisesti ”uudelleen suoristamista”. Pyhät kirjoitukset auttavat sinua siis pysymään oikeassa suunnassa ja kulkemaan suoraa ja kaitaa polkua (ks. 2. Nefi 9:41).

16. Jokainen pyhä, Jumalan Hengestä syntynyt kirjoitus on hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi Jumalan tahdon mukaiseen elämään.
Room. 15:4; 2. Piet. 1:21

17. Näin Jumalan ihmisestä tulee täydellinen ja kaikkeen hyvään kykenevä.
1. Tim. 6:11; 2. Tim. 2:21

Nuhteeksi

Nuhde – moite, toruminen tai oikaisu, yleensä ystävällisellä tavalla esitetty

Kykenevä

Kykenevä – pystyvä, kyvykäs

Opetukseksi

”Tosi opin ymmärtäminen muuttaa asenteita ja käyttäytymistä. Evankeliumin oppien tutkiminen parantaa käytöstä nopeammin kuin käytöksen tutkiminen.”

Presidentti Boyd K. Packer, kahdenoista apostolin koorumin presidentti, ”Älkää pelätkö”, *Liahona*, toukokuu 2004, s. 79.

Toimituksen huomautus: Tämän sivun tarkoituksena ei ole olla täydellinen selvitys valitusta pyhien kirjoitusten kohdasta vaan lähtökohta omaan tutkimiseesi.

ÄLÄ TEE MAAHANSYÖKSYÄ

*Ehkäise suuria ongelmia myöhemmin hoitamalla
kuntoon pienet ongelmat nyt.*

Adam C. Olson
kirkon lehdet

HENGELLISIÄ TARKISTUKSIA

”Meidän on tehtävä säännöllisiä hengellisiä tarkistuksia omalla kohdallamme saadaksemme selville, millä alueilla meidän on toimittava paremmin.

Yleensä huomaamme nämä pienet heikkoudet Pyhän Hengen avulla. – – Meidän pitää kuunnella tarkoin sitä, mistä Henki, kirkon johtohenkilöt, rakkaamme, työtoverit ja ystävät meille huomauttavat.”

Vanhin Marcos A. Aidukaitis seitsemänkymmenen koorumista, ”Honesty in the Small Things”, *Ensign*, syyskuu 2003, s. 30.

Andrei on rakastanut lentokoneita pienestä asti. Mutta vaikka monet unelmoivat lentämisestä, Andrei ei leijaile pilvissä, vaan hänen kiinnostuksensa kohdistuu muttereihin ja pultteihin. Tämä 16-vuotias romanialainen opiskelee lentokonemekaanikoksi.

Romaniassa nuoret voivat mennä joko yliopistoon valmentavaan lukioon tai ammattikouluun. Koska Andrei rakastaa lentokoneita, hänen oli helppoa tehdä päätös mennä ilmailualan ammattikouluun.

Lentokonemekaanikot tekevät muutakin kuin korjaavat rikkoutuneita lentokoneita. Yksi heidän tärkeimpiä tehtäviään on tarkastaa lentokoneet ja pitää ne kunnossa, etteivät ne rikkoutu. He tarkastavat säännöllisesti koneen läpikotaisin – propelleista lasikutelineisiin ja jokaisen muunkin osan.

”Voi olla vaikeaa löytää pieni ongelma, joka voisi aiheuttaa koneen maahansyöksyn”, Andrei sanoo. ”Mutta ongelman löytäminen on helpompaa kuin yrittää koota koko kone entiselleen.”

Säännöllinen huoltoaikataulu ja sen noudattaminen ovat tärkeitä – sekä lentokoneille että kirkon jäsenille – jotta voi huomata ja korjata ongelmat, ennen kuin niistä tulee hengenvaarallisia joko teknisesti tai hengellisesti.

Hengellistä huoltoa

Andrei asuu Bukarestissa, joka on lähes kahden miljoonan asukkaan kaupunki. Kirkko on kuitenkin melko uusi Romaniassa, ja jäseniä Bukarestissa on riittävästi vain kahteen pieneen seurakuntaan. Andrei ja hänen perheensä asuvat kaukana muista seurakuntansa jäsenistä. Andrei tuntee maailman kiskovan häntä joka puolella koulussa ja ystävien keskuudessa. Hän tietää, kuinka helppoa on tehdä maahansyöksy – hengellisessä mielessä – ellei hän huolehdi hengellisestä huollostaan säännöllisesti.

Elämä voi olla kiireistä. Sen lisäksi että Andrei käyttää aikaa opintojen, jalkapallon ja tietokoneen parissa, hän ehtii myös rukoilla, paastota, tutkia pyhiä kirjoituksia sekä hoitaa papin velvollisuutensa. Hän huolehtii myös siitä, että hän ”käy seminaaria”, minkä hän tekee pitkän matkan takia internetissä.

Noiden asioiden tekeminen on osa säännöllistä hengellistä huoltoa, joka auttaa huomaamaan ja korjaamaan heikkouksia, ennen kuin ne johtavat hengellisesti vaaralliseen maahansyöksyyn.

”On joitakin asioita, joita on vain tehtävä säännöllisesti – jotta niistä tulee tapa”, hän sanoo. ”Ei saa antaa elämän ottaa ohjia.”

Hengellisiä maahansyöksyjä

Andrei on oppinut, että jos me emme huolehdi säännöllisestä hengellisestä huollostamme, sellaiset voimat kuin stressi tai vertaisryhmän paine voivat saada meidät antamaan periksi kiusaukselle. Kun niin käy, menetämme ennen pitkää suunnamme, tilanteenhallintamme ja viimein hengellisen voimamme.

Aivan kuten vailla moottorin voimaa lentokone menettää korkeutta, samoin mekin syntiä tehdessämme menetämme hengellistä voimaa ja korkeutta ja etäännyimme taivaasta, mikä ennemmin tai myöhemmin johtaa hengelliseen maahansyöksyyn.

Vaikka Vapahtajan sovitus voi koota meidät maahansyöksyn jälkeen taas eheiksi, niin on paljon parempi turvata Hänen voimaansa ja korjata ongelma Hänen avullaan, kun se on pieni – ennen kuin se aiheuttaa hengellisen katastrofin.

Väliin jättämisen vaarallisuus

Ajatus lentokoneen huollon väliin jättämisestä ei ole koskaan käynyt Andrein mielessä. Väliin jättäminen ei ole vaihtoehto. ”Siitä on säädetty lakeja”, hän sanoo. Mutta jos hän *tosiaan* jättäisi huollon väliin – vain kerran – hän myöntää, ”ettei luultavasti tapahtuisi mitään”.

Ehkäpä suurin ongelma väliin jättämisessä ei olekaan se, että kone syöksyy heti maahan, vaan se, ettei niin tapahdu. ”Ellei mitään pahaa tapahdu, kun jätän sen väliin tänään, minulla on suurempi houkutus jättää se väliin huomenna”, hän sanoo.

Kun huolto jätetään väliin säännöllisesti, koneeseen – tai meihin – kohdistuvat voimat ja paineet saavat jonkin kohdan ennemmin tai myöhemmin pettämään. ”Lopulta me teemme maahansyöksyn”, hän sanoo.

Siksi Jumala on antanut meille lakeja, jotka koskevat myös säännöllistä hengellistä huoltoa. ”Kokoontu-
kaa *usein* yhteen [kirkossa]” (3. Nefi 18:22, kursivointi lisätty). Rukoilkaa *aina* (ks. 3. Nefi 18:19).

Tutkikaa pyhiä kirjoituksia *uutterasti* (ks. 3. Nefi 23:1–5). ”Hyve kaunistakoon [ajatuksianne] *lakkaamatta*” (OL 121:45, kursivointi lisätty). Käykää *säännöllisesti* temppelissä.¹

Noiden lakien noudattaminen ja säännöllinen hengellinen huolto pitävät meidät ilmassa ja oikeassa suunnassa.

”Lentokone on rakennettu nousemaan ylös maasta, jättämään maailman”, Andrei sanoo. ”Sitä taivaallinen Isä haluaa meiltä. Säännöllisellä huollolla me pääsemme turvallisesti sinne, minne haluamme mennä – takaisin taivaaseen.” ■

VIITE

1. Ks. Thomas S. Monson, ”Pyhä temppeli – johtotähti maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 92.

”Tutkikaa itseänne, oletteko uskossa” (2. Kor. 13:5).

HENGELLEN HUOLLON TARKISTUSLISTA

Lentokonemekaanikoilla on usein tarkistuslista kohdista, jotka heidän pitää tarkastaa säännöllisesti. Kirkon johtohenkilöt ovat ehdottaneet, että me teemme omalla kohdallamme säännöllisesti hengellisiä tarkistuksia.¹ Tässä on joitakin kysymyksiä, joiden avulla voit aika ajoin tutkia omaa hengellistä terveydentilaasi. Jos jokin vastauksesi herättää sinussa huolta, puhu vanhempiesi tai piispasi tai seurakunnanjohtajasi kanssa.

- Rukoilenko säännöllisesti ja vilpittömästi?
- Kestitsenkö itseäni Jumalan sanalla, joka on pyhissä kirjoituksissa ja elävien profeettojen opetuksissa?
- Pyhitänkö lepopäivän ja käynkö säännöllisesti kirkon kokouksissa?
- Paastoanko ja maksanko kymmenykseni ja uhrini auliisti?
- Olenko altis antamaan anteeksi muille?
- Etsinkö säännöllisesti tapoja palvella muita?
- Muistanko Vapahtajan kaikkina aikoina ja noudatanko Hänen esimerkkiään?
- Pidänkö ajatukseni ja kielenkäyttöni puhtaina?
- Olenko rehellinen kaikessa?
- Noudatanko viisauden sanaa?

VIITE

1. Ks. Joseph B. Wirthlin, ”Uskollinen olen iäti”, *Valkeus*, heinäkuu 1997, s. 16.

UPPOUDU PYHIIN KIRJOITUKSIIN

Anna seminaarin muuttaa sinua.

(Ks. 1. Nefi 19:23.)

VALOKUVAKUUTUS CARY HENRIE; ARNOLD FRIBERGIN TEOS LEHIJÄ HÄNEN KANSANSA SAAPOIVAT LUVATTUUN MAAHAN © 1951 IRI; ARNOLD FRIBERGIN TEOS NJORI NEFI TALUTTAA KAPINAALISIA VELJENSÄ, KIRKON HISTORIAAN MUSEON LUVALLA; ARNOLD FRIBERGIN TEOS ABINADI KUNINGAS NOOAN EDESSÄ © 1951 IRI

Jutteluhetki

"Kunnioitan vanhempiani ja vahvistan omalta osaltani perhettäni" (Evankeliumin tasovaatimukseni).

Hilary Watkins Lemon

Perustuu tositahtumaan

"No niin, kaikki. Pidetäänpä jutteluhetki", äiti ilmoitti. Josie oli odottanut jutteluhetkeä koko päivän. Joka iltana Josie ja hänen kaksi pikkuveljeään Ben ja Wes kokoontuivat olohuoneeseen äidin ja isän kanssa juttelemaan siitä, mitä päivän aikana oli tapahtunut.

Isä oli sanonut, että hän auttaisi tänä iltana Josieta harjoittelemaan aamun ilmoitusasioiden lukemista. Aamun ilmoitusasioiden lukeminen oli erityinen etuoikeus Josien koulussa. Huomenna Josie soittaisi pienen otteen lempilaulustaan koulun kovaäänisistä ja kuuluttaisi mikrofoniin päivän tapahtumat ja ruokalistan.

Josie juoksi olohuoneeseen innoissaan siitä, että saisi harjoitella osuuttaan.

"Siinä on tunnettu kuuluttajamme!" isä sanoi, kun Josie hyppäsi sohvalle hänen viereensä. "Miltä sinusta huomina tuntuu?"

"Minä olen innoissani mutta vähän minua jännittää. Pelkään, että

sotkeudun sanoissa koko koulun edessä", Josie sanoi.

"Siksi me harjoittelemmekin", isä sanoi. "Luepa nyt koko osuutesi, niin minä kuuntelen, mitä kohtia voit parantaa."

"Kiitos, isi", Josie sanoi.

Josie kävi osuuden läpi isän kanssa niin monta kertaa, ettei enää pysynyt laskuissa mukana. Sitten hän nousi ja esitti osansa vielä yhden kerran perheelleen. Äiti ja isä hurrasivat. Ben löi hänen kanssaan kättä ja Wes hymyili ja taputti käsiään.

Josie meni nukkumaan iloisena ja luottavaisena.

Seuraavana päivänä kaikki sujui hyvin. Vaikka Josieta jännitti, hän

hymyili kuullessaan laulunsa soivan koulun kovaäänisissä. Hän oli iloinen siitä, että oli harjoitellut osuuttaan isän kanssa, ja hän luki sen hitaasti ja selkeästi ja aivan virheettömästi.

"Sinä selviydyit hienosti", apulaisrehtori Blake sanoi.

Koulupäivän päätyttyä Josie seisoivat odottamassa bussia. Eräs vanhempi poika kääntyi kysymään: "Oletko sinä se tyttö, joka luki tänään ilmoitukset?"

Josie hymyili. "Olen", hän sanoi.

"Miksi valitsit sen laulun?" poika kysyi. "Se oli tyhmä laulu. Sillä kyllä pilasit aamun ilmoitukset." Sitten hän haukkui Josieta rumalla nimellä ja nauroi ystäviensä kanssa.

Josie istui yksin bussin etupenkällä. Hänellä oli huono olo.

Kun Josie tuli kotiin, äiti oli leikkimässä Wesin kanssa.

”Äiti, tiedän, ettei vielä ole jutteluhetki, mutta voitaisiinko silti jutella nyt heti?” Josie sanoi.

”Tietenkin, Josie”, äiti vastasi.

”Mitä tapahtui? Menikö jokin pieleen aamun ilmoituksissa?”

”Ei”, Josie vastasi. ”Kaikki sujui täydellisesti. Ainakin luulin niin, kunnes yksi poika sanoi, että olin valinnut tyhmän laulun. Hän haukkuikin minua tosi rumalla nimellä.”

Äiti taputti lattiaa vieressään. Josie meni hänen viereensä istumaan. Äiti antoi hänelle ison halin. Josie ja äiti juttelivat kaikesta, mitä sinä päivänä

oli tapahtunut, myös vararehtori Blaken kehuista.

”Olen pahoillani siitä, että se poika ja hänen ystävänsä olivat sinulle töykeitä”, äiti sanoi. ”Mutta kuulostaa siltä kuin muut ihmiset, joita kunnioitat, niin kuin vararehtori Blake, olivat hyvin tyytyväisiä siihen, kuinka luit ilmoitukset. Isä ja minä olemme hyvin ylpeitä sinusta. Sinä teit lujasti töitä, ja se kannatti!”

Josie halasi äitiä uudelleen. ”Kiitos, äiti”, hän sanoi. ”Minusta tuntuu paljon paremmalta.” Josie oli iloinen siitä, että jutteluhetki voi olla milloin tahansa. ■

Mikään ei ole tärkeämpää perheenjäsenten välisissä suhteissa kuin avoin, rehellinen keskustelu.”

Vanhin M. Russell Ballard kahdenkymmentä apostolin koorumista, ”Kuin sammumaton liekki”, *Liahona*, heinäkuu 1999, s. 103.

JUTELLAAN YHDESSÄ

Tässä on joitakin ehdotuksia teidän perheen omaan ”jutteluhetkeen”:

- Pyydä vanhempiasi varaamaan joka päivä muutama minuutti siihen, että perheenne juttelee

yhdessä. Se voisi olla aterialla tai jonakin tietynä aikana päivästä.

- Huolehdi siitä, että jokainen puhuu ja kuuntelee vuorollaan. Ota jokainen mukaan!

- Suhtaudu kunnioittavasti perheesi jäsenten mielipiteisiin. Huolehdi siitä, että jokainen tuntee, että se, mitä hän sanoo, on tärkeää.

KESKUSTELULEIKKEJÄ

Tarvitsetko ideoita jutteluhetkeen? Kokeile näitä leikkejä:

Herne pussin heitto: Jos perheenne on iso tai teidän on vaikeaa vuorotella, käytä herne pussia osoittamaan, kenen vuoro on puhua. Kun henkilö, jolla on herne pussi, on sanonut haluamansa, heitä herne pussi toiselle perheenjäsenelle, jolla on vuoro puhua.

Haastattelija: Jakautukaa pareittain ja olkaa vuorotellen haastattelijoita. Mieti muutama kysymys parillesi ja esitä ne sitten hänelle. Voitte jopa käyttää haastatteluisanne oikeaa mikrofonia tai äänityslaitetta.

Entä jos? Esitä vuorotellen perheenjäsenille eri kysymyksiä, jotka alkavat sanoilla ”Entä jos ... ?” Esimerkiksi: ”Entä jos eksyisit – mitä tekisit?” ja ”Entä jos voisit matkustaa ihan minne tahansa maailmassa – mihin matkustaisit?”

VINKKEJÄ VANHEMMILLE: KAHDEN KESKEN

Niin hauskaa kuin onkin jutella perheenä, on myös tärkeää, että vanhemmat ja lapset viettävät kahdenkeskistä aikaa yhdessä. Hyödynnä päivän aikana ilmaantuvia hetkiä jutella kunkin lapsen kanssa kahden kesken. Kutsu yksi lapsi kerrallaan auttamaan jonkin kotityön tekemisessä, mukaan hoitamaan jotakin asiaa tai juttelemaan kanssasi makuuhuoneeseen muutamaksi minuutiksi. Muutamat lyhyetkin hetket yhdessä voivat johtaa merkityksellisiin keskusteluihin.

Hän katkoi **KAHLEET KUOLEMAN**

Vanhin Patrick Kearon
seitsemänkymmenen koorumista

*"Heillä on iankaikkinen elämä
Kristuksen kautta, joka on
katkaisut kuoleman siteet"
(Moosia 15:23).*

Yhtenä iltana kun lapsemme olivat pienempiä, meillä oli meneillään perheen yhteinen pyhien kirjoitusten lukuhetki.

Luimme Vapahtajasta

ja puhuimme siitä, kuinka Hän ei tehnyt koskaan mitään virheitä.

Myöhemmin samana iltana vaimoni peitteli kolmivuotiaasta tyttäremme Susieta vuoteeseen. Susie katsoi äitiään ja sanoi: "Äiti, kyllä Jeesuskin teki virheen."

"Mitä tarkoitat?" äiti kysyi.

"Hän katkoi jotakin", Susie vastasi.

Hieman hämmentyneenä äiti kysyi: "Mitä Hän katkoi?"

"Hän katkoi kaikki kahleet kuoleman", Susie vastasi.

Vaimoni ymmärsi, että hän ja Susie olivat laulaneet monta kertaa Alkeisyhdistyksen laulua "Kevätpäivä kultainen", ja Susie oli oppinut sanat: "Kevätpäivä kultainen, Jeesus haudassaan. Vaan nousi Hän ja katkoi kaikki kahleet kuoleman."¹ Susien äiti selitti, että kuoleman kahleiden katkominen tarkoittaa,

että Jeesus nousi kuolleista, jotta me kaikki voimme elää jälleen sen jälkeen kun olemme kuolleet.

Tuo keskustelu on antanut vaimolleni ja minulle monia tilaisuuksia opettaa tyttärillemme Lizzielle, Susielle ja Emmalle, mitä sovitus todella merkitsee meille jokaiselle. Susie oli oikeassa: Jeesus todella katkaisi kuoleman siteet. Mutta se ei ollut virhe. Se oli suurin lahja, mitä Hän voisi meille antaa! (Ks. OL 14:7.)

Vapahtaja kuoli ja nousi kuolleista, jotta me voimme elää jälleen taivaallisen Isämme ja perheemme kanssa, jos olemme vanhurskaita. Jos olemme kelvollisia, me voimme nauttia jonakin päivänä kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän siunauksista. Olen kiitollinen siitä, että Jeesus katkaisi jotakin – kuoleman siteet! ■

VIITE

1. "Kevätpäivä kultainen", *Lasten laulukirja*, s. 57.

Voit käyttää tätä oppiainetta ja toimintaa saadaksesi tietää lisää Alkeisyhdistyksen tämän kuukauden aiheesta.

JEEBUS KRISTUS

opettaa minua valitsemaan oikein

Tanelin pääsiäinen ei olisi tänä vuonna sellainen kuin ennen. Hänen isoisänsä oli kuollut, ja hän oli surullinen siksi, ettei koskaan enää saisi viettää isoisän kanssa tätä erityistä aikaa.

Mutta Alkeisyhdistyksessä Tanelia muistutettiin, että me vietämme pääsiäisten vuoksi, että Jeesus elää! Kun

Jeesus nousi kuolleista, Hänen henkensä yhdistyi ainiaaksi Hänen ruumiiseensa, eikä se koskaan enää koe kuolemaa. Taneli oppi, että koska Jeesus nousi kuolleista, kaikki nousevat jonakin päivänä kuolleista, myös hänen isoisänsä!

Pääsiäislaulu täytti Tanelin sydämen onnella, kun hän lauloi: ”Jeesus on noussut,

Riemuitsemme. Hän elää jälleen, Ystävämme.”¹ Taneli halusi kertoa tämän hyvän uutisen jokaiselle. Hän päätti, että ennen pääsiäistä hän veisi jokaisen naapurin portaille pienen kimpun kevätkukkia ja pyhien kirjoitusten kohtia Jeesuksen ylösnousemuksesta. Hän kuvitteli hymyn heidän kasvoillaan, kun he löytäisivät pääsiäisaamuna hänen lahjansa. ■

VIITE

1. ”Jeesus on noussut”, *Lasten laulukirja*, s. 44.

Lauluja ja pyhien kirjoitusten kohtia

- Joh. 13:15
- Valitsemasi laulu Jeesuksesta Kristuksesta
- Mahdollisia lauluja *Lasten laulukirjasta*: ”Jeesus on noussut” (s. 44), ”Kai Jeesus elää vieläkin?” (s. 45), sekä *Liahona*-lehestä: ”Hän kuoli, jotta eläisin” (huhtikuu 2005, s. Y13), ”Pääsiäishoosianna” (huhtikuu 2003, s. Y8).

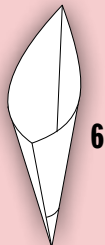
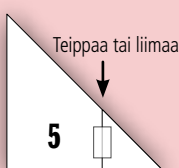
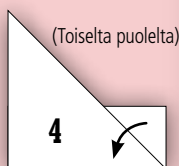
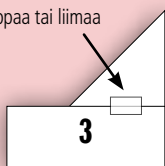
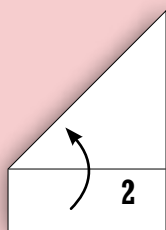
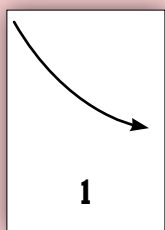
VO-toiminta

Kummissa paikkassa maailmaa?

Kun Jeesus Kristus oli noussut kuolleista, Hän kävi ihmisten luona paitsi Jerusalemin alueella myös vanhurskaiden ihmisten luona Amerikan mantereella. Piirtäkää yhdessä perheen kanssa viiva kustakin kuvasta sen tapahtumapaikkaan, Jerusalemiin tai Amerikan mantereelle. Lukekaa vuorotellen pyhien kirjoitusten kohdat saadaksenne tietää lisää siitä, mitä kuvissa tapahtuu.

Vain sinulle

Voit tehdä samanlaisia pääsiäisstervehdyksiä kuin Taneli. Käytä suorakaiteen muotoista valkoista tai värillistä paperia ja seuraa alla olevia ohjeita. Täytä tötterö pienillä kukilla tai makeisilla yllätykseksi ystävälle tai perheenjäsenelle!

J e r u s a l e m

Jeesus siunaa lapsia.
3. Nefi 17:11–25

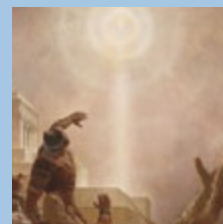
Jeesus ilmestyy
Magdalan Marialle.
Joh. 20:14–18

Jeesus opettaa
Amerikassa.
3. Nefi 11:8–11

Jeesus nousee taivaaseen.
Ap. t. 1:9–11

Jeesus ilmestyy
vanhurskaille ihmisille.
3. Nefi 11:1–8

Jeesus näyttää haavansa
apostoleilleen.
Luuk. 24:36–40

Jeesus pyytää nähdä
nefiläisten aikakirjat.
3. Nefi 23:7–13

Jeesus ilmestyy
apostoleilleen.
Matt. 28:16–20

A m e r i k k a

Kuin Jeesus mä olla tahdon

Yksinkertaistettu säestys

Vakaumuksella ♩ = 104–116

Sanat ja sävel: Janice Kapp Perry

1. Kuin Jee - sus mä ol - la tah - don, Esi - merk - ki - ään
(2. Mä) toi - si - a aut - taa tah - don Ja op - pi - a

seu - ra - ta - an - ta - maan. Ja pyr - ki - ä ra - kas -
Mä toi - von, ett Jee - sus

ta - maan Sa - nois - sa ja te - ois - sa. Jos
saa - puu Maan pääl - le pian uu - des - taan. Kun

© 1980 Janice Kapp Perry. Kaikki oikeudet pidätetään.
Tämän laulun saa kopioida satunnaiseen, epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona.
Tämä huomautus täytyy liittää kuhunkin kopioon.

koh - taan mä vää - ryy - teen kiu - sa - uk - sen, Sil-loin kuul - la
muis - taa mä y - ri - tän käs - ky-jään ain, Py - hä Hen - ki

voin, kun ää - ni hil - jai - nen kuis - kaa: ”Jee - suk-sen lail - la suo
vah - vis - ta - en us - ko - ain tois - taa:

rak - ka - ut - ta. Kaik - ki - en an - na se tun - te -

a Ja hel - lä ja lem - pe - ä o - le sä vain. Niin

o - pet - ti Jee - sus ain.” _____ 2. Mä ain.” _____

Meitä yhdistää perhe ja kirkko

Heather Wrigley

kirkon lehdet

Maria ja Diana D. ovat paitsi siskokset, he ovat myös parhaat ystävät. Diana on 10-vuotias ja Maria täytti 12 viime elokuussa. He asuvat Romaniassa, jossa on noin 3 000 kirkon jäsentä. He pitävät uskonsa Jeesukseen Kristukseen lujana käymällä kirkossa, lukemalla pyhiä kirjoituksia ja rukoilemalla.

”Kirkossa olen oppinut uskomaan Jumalaan”, Maria sanoo. Kerran, kun hänellä oli koe, hän rukoili apua taivaalliselta Isältä Jeesuksen Kristuksen nimessä. Kun hän sai hyvän numeron, hänestä tuntui, että taivaallinen Isä oli auttanut häntä.

Dianan mielestä Mormonin kirja auttaa häntä saamaan uskoa. ”Joka päivä kun luen Mormonin kirjaa, minulla on hyvä päivä”, hän sanoo. Hänen lempikertomuksensa pyhissä kirjoituksissa on Joseph Smithin kertomus. ”Joseph rukoili, ja Jumala ja Jeesus Kristus auttoivat häntä”, hän muistuttaa. ■

SUKLAA

Kummankin siskon lempijälkiruoka on suklaa: Maria pitää suklaaruuduista ja Diana suklaakakusta.

LEMPILAULU

Maria ja Diana soittavat kumpikin pianoa. Marian lempilaulu on "Rakastakaa toisianne". Se kertoo Jeesuksen käskystä rakastaa muita ihmisiä. Diana osaa jo melkein soittaa sen, mutta hänen mielestään loppuosa on vaikein.

SAAN KÄYDÄ TEMPELIIN

Maria ja Diana haluavat kumpikin mennä jonakin päivänä naimisiin temppelissä. He asuvat Ukrainassa sijaitsevan Kiovan temppelin temppeliirin alueella.

Kun Diana on vanhempi, hän menee Kiovan temppeliin kastettavaksi kuolleiden puolesta. Maria on nyt jo tarpeeksi vanha. Temppeliin on matkaa noin 800 kilometriä.

PERHE ENSIN

Maria ja Diana rakastavat vanhempiaan. "Äiti piristää meitä aina kun olemme sairaita", Maria sanoo. "Isä vie meidät kouluun", Diana sanoo.

KIRKON LAULUJA

Dianan lempilaulu on "Paimenet kaukaisen Juudean maan", joka kertoo siitä, kun Jeesus Kristus syntyi. Jäsenet Romaniassa käyttävät kirkon vihreää laulukirjaa. "Imnuri" tarkoittaa kirkon lauluja romaniaksi.

Vanhin Richard G. Scott kahdentoista apostolin koorumista kertoo ajatuksiaan tästä aiheesta.

Mitä minä voin tehdä noudattaakseni **TAIVAALLISEN ISÄN** minua varten laatimaa suunnitelmaa?

Opi suuresta onnensuunnitelmasta tutkimalla pyhiä kirjoituksia.

Kuuntele nykyisiä ja edesmenneitä profeettoja.

Tottele sisäisiä tuntemuksia, jotka tulevat Pyhän Hengen kuiskauksina.

Pyydä tarvitessasi ohjausta ja neuvoa vanhemmiltasi ja pappesusjohtajiltasi.

Artikkelista "Ilo saada elää suurta onnensuunnitelmaa", Valkeus, tammikuu 1997, s. 72.

EVANKELIUMIN TASOVAATIMUKSENI

Noudatan taivaallisen Isän minua varten laatimaa suunnitelmaa.

Muistan kasteenliittoni ja kuuntelen Pyhää Henkeä.

Valitsen oikein. Tiedän, että voin tehdä parannuksen,
kun olen tehnyt väärin.

Olen rehellinen taivaalliselle Isälleni, muille ja itselleni.

Käytän taivaallisen Isän ja Jeesuksen nimiä kunnioittavasti.
En kiroile enkä käytä karkeaa kieltä.

Teen sunnuntaisin sitä, mikä auttaa minua tuntemaan
taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen läheisyyttä.

Kunnioitan vanhempiani ja vahvistan omalta osaltani perhettäni.

Pidän mieleni ja kehoni pyhänä ja puhtaana enkä käytä aineita,
jotka ovat minulle vahingollisia.

Pukeudun säädyllisesti osoittaakseni kunnioitusta
taivaallista Isää ja itseäni kohtaan.

Luen ja katselen vain sellaista, mikä on taivaallisen Isän mielen mukaista.

Kuuntelen vain sellaista musiikkia, joka on taivaallisen Isän mielen mukaista.

Etsin hyviä ystäviä ja kohtelen toisia ystävällisesti.

Elän nyt siten, että olen kelvoinen menemään temppeleihin
ja tekemään oman osani iankaikkisen perheen saamiseksi.

OLEN JUMALAN LAPSI.

Tiedän, että taivaallinen Isä rakastaa minua, ja minä rakastan Häntä.

Voin rukoilla taivaallista Isää milloin ja missä tahansa.

Yritän muistaa Jeesuksen Kristuksen ja seurata Häntä.

Pääsiäinen on ilon juhla

Perustuu tositapahtumaan

Pääsiäisen jalanjalkia

Jeesus Kristus teki tärkeää työtä tietyissä paikoissa ristiinnaulitsemistaan ja ylösnousemistaan edeltävinä päivinä. Seuraa jalanjalkia ja ota selville, missä Jeesus kävi ja mitä Hän teki.

2. Jeesus ratsasti Jerusalemiin aasilla. Monet olivat iloisia nähdessään Hänet.

6. Jeesus nousi kuolleista.

5. Jeesus ristiinnaulittiin.

1. Jeesus opetti ihmisiä kukkulalla, jonka nimi on Öljymäki.

3. Jeesus paransi sairaita temppelin luona.

4. Getsemanen puutarhassa Jeesus rukoi taivaallista Isää ja kärsi syntiemme vuoksi.

Maailmanlaajuinen johtajien koulutus tähdensi tietä todelliseen kasvuun

Heather Whittle Wrigley

Kirkon uutisia ja tapahtumia

Maailmanlaajuudessa johtajien koulutusko-
kouksessa 11. helmikuuta 2012 kirkon
johtohenkilöt selittivät ”todellisen kas-
vun” merkitystä ja sitä, kuinka se saavutetaan.

Koulutusta kirkon johtohenkilöille kautta maail-
man antoivat presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen
neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa,
sekä kahdentoista apostolin koorumin, seitsemän-
kymmenen koorumien johtokunnan ja kirkon
apujärjestöjen johtokuntien jäsenet.

”Kirkon termistössä *kasvu* voitaisiin määritellä
'uusiksi jäseniksi'. – – *Todellinen kasvu* määritel-
lään kuitenkin 'kasvuksi aktiivisten jäsenten mää-
rässä”, presidentti Uchtdorf selitti.

Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apos-
tolin koorumista lisäsi: ”Kasvua tapahtuu, kun
henkilökohtainen, elinikäinen kääntyminen evan-
keliumiin johtaa lisääntyneeseen uskollisuuteen
kunkin yksilön ja perheen kohdalla.”

Presidentti Uchtdorfin mukaan tuohon lisäänty-
neeseen uskollisuuteen sisältyy asioita, joita ei voi
helposti mitata, kuten päivittäinen rukous, pyhien
kirjoitusten tutkiminen, perheiltä, rakkaus kotona
sekä henkilökohtaiset kokemukset sovituksista.

”Liian usein me teemme Jeesuksen Kristuksen
evankeliumin kauneudesta ja yksinkertaisuudesta
monimutkaisen loputtomilla listoilla pikkutarkkoja
odotuksia”, hän sanoi. ”Mutta kun keskitymme
evankeliumin tarkoitukseen, hämmennys enim-
mäkseen haihtuu.”

Suuri osa lähetyksestä keskittyi keskeisiin
oppeihin ja periaatteisiin, jotka antavat vas-
tauksia evankeliumin tarkoitusta koskeviin
”miksi”-kysymyksiin.

”Oikeanlaiset kysymykset evankeliumin tar-
koituksesta johtavat meidät oikeanlaisiin 'kuka'-,

'mitä'-, 'milloin'-, 'missä'-, 'miksi'- ja 'kuinka'-
päätöksiin”, presidentti Uchtdorf sanoi.

Avioliitto ja perhe suunnitelmassa

”Kirkko koostuu perheistä”, sanoi presidentti
Boyd K. Packer, kahdentoista apostolin kooru-
min presidentti. ”Seurakunnat ja vaarnat tukevat
perheitä. Kun me puhumme perheistä, silloin me
näemme todellisen kasvun kirkossa.”

Hänen mukaansa jokaisen aviomiehen ja isän
tulee olla pappeusvirkailija kodissaan ja johtaa
perhettään vanhurskaudessa. Samalla tavoin pap-
peusjohtajien tulee johtaa kelvollisesti – vaikka
virat pappeudessa ovat erilaisia, jokaisella kelvol-
lisella pappeudenhaltijalla on aivan yhtä paljon
pappeutta kuin muillakin (ks. OL 1:20).

Vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apos-
tolin koorumista tähdensi sitä, että aviomiehen ja
vaimon, isän ja äidin on luotava suhde, jossa on
rakkautta, parannuksentekoa ja rukousta, vahvis-
taakseen ja suojellakseen menestyksellä perhettä,
joka ”on keskeisellä sijalla Luojan suunnitelmassa
Hänen lastensa iankaikkiseksi päämääräksi”
”(Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu
2010, s. 129).

”Pyhissä kirjoituksissa varoitetaan kolme ker-
taa siitä, että koko maailma hävitettäisiin täysin
Herran tullessa, ellei tiettyjä ehtoja täytettäisi”,
hän sanoi. ”Jokaisessa tapauksessa varoitus liittyy
ihmissuvun tilaan vailla tempelin sinetöimis-
toimituksia. Vain näiden korotuksen toimitusten
myötä toteutuisi Jumalan kirkkaus.”

Lopullisen tavoitteen saavuttaminen – iankaik-
kinen elämä ja korotus kaikille Jumalan lapsille
– edellyttää todellista kasvua kodeissamme, seura-
kunnissamme ja kaikkialla kirkossa.

Evankeliumin soveltaminen käytäntöön

Todellinen kasvu ja kääntymys ovat tulosta evankeliumin soveltamisesta jokapäiväiseen elämään. Haastatteluosuudessa vanhin L. Tom Perry ja vanhin D. Todd Christofferson kahdentoista apostolin koorumista selittivät, että tärkeintä evankeliumin soveltamista käytännössä on temppeliliit-tojen tekeminen ja pitäminen. Kuuliaisuus liitoille voi vanhin Christoffersonin mukaan muuttaa luonnollisen ihmisen ajan myötä pyhäksi.

Muiden ihmisten auttaminen on toinen tärkeä puoli evankeliumin soveltamisessa käytäntöön. Johtohenkilöiden mukaan jäsenet ovat vastuussa henkilökohtaisesti ja kirkkona siitä, että he pyrkivät pelastamaan niitä, joilla on ajallista ja hengellistä hätää.

Meidän ei pitäisi epäröidä yhteistyön tekemistä muiden uskontokuntien ja palveluhenkisten järjestöjen kanssa huolehtiaksemme köyhistä ja tarvitsevista, sanoi vanhin Christofferson. Pappesusjohtajien tulee johtaa näitä ponnistuksia, mutta jäsenten ja lähetyssaarnaajien tulee myös olla tukena tässä tehtävässä.

Paneelikeskustelu tähdensi keskittymistä perheiden palvelemiseen, Melkisedekin pappeuden haltijoiden vahvistamiseen sekä nuorten uskon ja todistuksen kasvun edistämiseen. Paneeliin osallistuivat vanhin Ballard ja vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista sekä vanhin Ronald A. Rasband seitsemänkymmenen johtokunnasta, Nuorten Naisten ylijoh-taja

Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista puhuu paneelikeskustelussa, joka pidettiin osana maailmanlaajuista johtajien koulutuskokousta helmikuussa 2012.

Helmikuun maailmanlaajuisessa johtajien koulutuskokouksessa presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, sanoi: ”Ensimmäinen asia, joka meidän on tehtävä, on ymmärtää. Toinen on muuttaa ymmärryksemme toiminnaksi. – – Jumalan sanan kuulemisesta ei ole juuri hyötyä, elleimme sovel-la kuulemaamme elämäämme.”

Hän kehotti kirkon johtohenkilöitä tekemään kolme asiaa johtajien koulutuslähetyksen jälkeen ja koko kutsumuksissaan palvelemissaan ajan, jotta he saisivat kaiken mahdollisen hyödyn kirkon johtohenkilöiden antamasta opetuksesta:

1. Pohtikaa yksilöinä ja neuvostoina rukoillen opetusta, jota olette saaneet, ja löytäkää palvelemisenne ja palvelutyönne tarkoitus.
2. Kun olette pohtineet ja keskustelleet, päättäkää muutamista yksityiskohtaisista toimenpiteistä, jotka sitoudutte ottamaan käyttöön. Toimenpiteiden tulee olla sovitettuja kunkin järjestön, seurakunnan, vaarnan, perheen tai yksilön olosuhteisiin ja tarpeisiin.
3. Kun olette sitoutuneet näihin toimenpiteisiin, seuratkaa niiden toteutumista jokaisessa neuvostonne kokouksessa niiden asioiden osalta, jotka liittyvät omiin velvollisuuksiinne ja kutsumuksiinne.

Elaine S. Dalton ja Alkeisyhdistyksen ylijohtaja Rosemary M. Wixom.

Vanhin Rasband sanoi, että jokaisen johtohenkilön pitää olla mukana jäsenten tuomisessa takaisin täyteen aktiivisuuteen, ja vanhin Andersen tähdensi, että nuorten pitää olla enemmän mukana muiden nuorten uudelleen aktivoimisessa ja vahvistamisessa.

Todellisen kasvun saavuttaminen

Presidentti Uchtdorf tähdensi, että todellista kasvua tapahtuu, kun me sovellamme evankeliumin periaatteita omaan päivittäiseen elämäämme.

”Kun pohditte näitä aiheita, kysykää itseltänne, ’miksi’ palvelette, niin se johtaa siihen, ’mitä’ teidän pitäisi tehdä velvollisuuksissanne yksilöinä ja neuvostoina”, hän sanoi.

Opi lisää

Voit katsoa, kuunnella, tulostaa ja ladata lähetyksen aineistoa kymmenillä kielillä osoitteessa lds.org/study/other-addresses. Napsauta kohtaa **Worldwide Leadership Training**. ■

Artikkeleita tarvitaan

Liahona on kiinnostunut lukemaan jouluperinteistänne:

- Kuinka perheenne viettää joulua?
- Mitkä perinteet ovat yleisiä kulttuurissanne?
- Mitä perinteitä olette luoneet päästäksenne itse ja perheenä lähemmäksi Vapahtajaa?
- Mistä mieleenpainuvista jouluun liittyvistä kokemuksista – etenkin perinteisiin liittyvistä – voisitte kertoa meille?

Lähetäkää muistonne ja ideanne

Liahona-lehdelle 1. kesäkuuta 2012 mennessä osoitteeseen liahona@ldschurch.org. ■

BibleVideos.LDS.org on lahja maailmalle

Vuoden 2011 ensimmäisen presidenttikunnan jouluhartaudessa kirkon johtohenkilöt esittelivät ”lahjan” maailmalle: verkkosivuston, jolla on Jeesuksen Kristuksen elämästä kertovia Raamatun videoita.

BibleVideos.lds.org-sivustolla on alkuperäisiä lyhyitä videoita, joissa kuvataan Kristuksen elämän tapahtumia aina enkelin ennustamasta Kristuksen syntymästä Vapahtajan ylösnousemukseen.

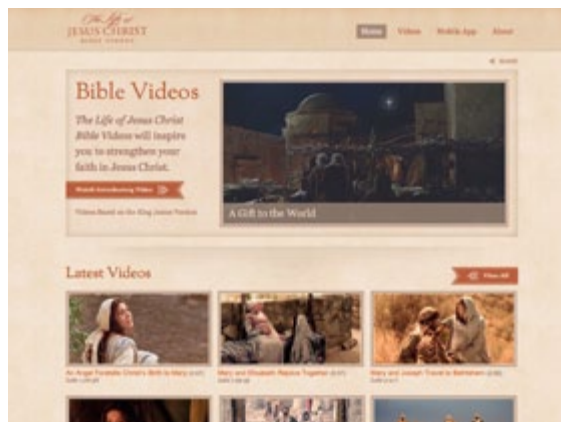
Jouluhartaudessa sivustosta ilmoitti presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa.

”Kuten ne pyhien kirjoitusten kohdat, joita nämä lyhytfilmit seuraavat uskollisesti, ne saattavat tuntua teistä varsin hillityiltä”, hän sanoi. ”Teidän uskonne ja Pyhä Henki saavat aikaan sen tunnetilan, jonka nämä maailmaa muuttaneet tapahtumat ansaitsevat.”

Videoiden materiaali tuotetaan kirkon uuden MAP-elokuvastudion eteläisen kampuksen kuvauspaikalla Goshenissa Utahissa, jossa Uuden testamentin pyhien kirjoitusten kokoelmaprojektin filmaaminen alkoi elokuussa 2011.

Projektissa tuotetaan yli 100 lyhyttä videota, jotka kertovat Kristuksen elämästä ja joiden teksti on otettu suoraan englanninkielisestä kuningas Jaakon raamatunkäännöksestä.

Verkkosivuston aineistoa voi käyttää mobiililaitteilla, ja se on saatavissa englanninkielisenä (BibleVideos.lds.org), espanjankielisenä (videosdelabiblia.org) ja portugalinkielisenä (videosdabiblia.org). Saatavilla on myös maksuton iPad-sovellus, joka tarjoaa uuden tavan kokea Raamatun kertomuksia silmin, korvin ja koskettaen. ■

Ennen pitkää verkkosivustolla, jossa on Raamatun videoita Jeesuksen Kristuksen elämästä, on saatavilla lähes 100 videota. Niissä kuvataan Kristuksen elämää ja Uuden testamentin tapahtumia.

Vanhin Christofferson ja vanhin Jensen opettivat jäseniä Argentiinassa

Luantaina 12. marraskuuta 2011 vanhin D. Todd Christofferson kahdentoista apostolin koorumista ja vanhin Jay E. Jensen seitsemänkymmenen koorumien johtokunnasta puhuivat nuorille, nuorille aikuisille, pappeusjohtajille, lähetysaarnajille ja jäsenille Saltassa Argentiinassa.

Läsnä olivat myös vanhin Mervyn B. Arnold, Etelä-Amerikan eteläisen vyöhykkeen johtaja, hänen vaimonsa Devonna sekä vanhin Ruben Spitale, vyöhykeseitsenkymmen. Myös vanhin Christoffersonin vaimo Kathy ja vanhin Jensenin vaimo Lona olivat paikalla.

Takkavalkeailtaan, jossa sekä vanhin Christofferson että vanhin Jensen puhuivat, osallistui lähes 1 300 nuorta vanhempineen. Lisäksi 10 000 jäsentä seurasi lähetystä 70 vaarna-keskuksessa kautta Argentiinan.

Vanhin Jensen, joka on palvellut aiemmin Etelä-Amerikan eteläisen vyöhykkeen johtajana, sanoi: ”Ellette muista mitään siitä, mitä olen sanonut, haluaisin teidän muistavan erään lauseen profeetalta, presidentti Thomas S. Monsonilta, jonka todistan olevan tosi Jumalan profeetta. Se on tämä: ‘Päätökset ratkaisevat kohtalon.’ ”

Vanhin Jensenin mukaan meillä on tahdonvapaus – kyky ja etu oikeus tehdä päätöksiä –, ja niiden

päätösten myötä me valitsemme kohtalomme.

Hän kertoi eräästä ystävästä, joka päätti yhtenä iltana juoda alkoholia ja lähteä ajamaan ja aiheutti onnettomuuden, jossa kaksi ihmistä sai surmansa. Hän vertasi sitä kertomukseen omasta ja vaimonsa päätöksestä aikanaan lykätä avioliittoa, jotta hän voisi palvella nuorena miehenä lähetystyössä.

”[Palattuani] me solmimme avioliiton temppelissä. Me teimme liittoja, jotka me olemme uudistaneet joka viikko koko elämämme ajan. Teimme päätöksen, joka on ratkaissut kohtalomme”, hän sanoi.

Sisar Christofferson lausui sen jälkeen todistuksensa liittojen pitämisen siunauksista, ja sitten vanhin Christofferson puhui kokouksen päätteeksi.

”Ainoat asiat, joita todella tarvitsette, ovat rakkaus ja usko”, vanhin Christofferson sanoi. ”Usko auttaa meitä avioliitossamme, perheessämme, ammatissamme [ja] työssämme.”

Hän tähdensi, että käskyt antavat suunnan elämällemme ja auttavat meitä saavuttamaan sen, mikä on todella tärkeää.

Sitten hän neuvoi sekä nuoria että heidän vanhempiaan tekemään sitoumuksen noudattaa kirjasessa *Nuorten voimaksi* olevia neuvoja.

KUVA: JAMES DALRYMPLE

”Tieto siitä, että te vanhemmat noudatatte näitä samoja periaatteita, vahvistaa suuresti lapsianne silloinkin kun he huomaavat olevansa yksin”, hän sanoi.

Vanhin Christofferson päätti sanomansa kertomalla rakastavansa jäseniä Argentiinassa, jossa hän oli palvellut lähetystyössä lähes viisi vuosikymmentä aiemmin.

Saltassa ollessaan vanhin Christofferson ja vanhin Jensen tapasivat myös paikallisia lähetysaarnajia ja nuoria naimattomia aikuisia, joille he toivat johtavien veljien rakkaat terveiset.

*Lue lisää nykyajan apostolien palvelutyöstä sivustolta LDS.org kohdasta *Prophets and Apostles Speak Today*. ■*

Sekä vanhin Christofferson että vanhin Jensen puhuivat Resistencian lähetyskentän lähetysaarnajille Argentiinassa marraskuun alkupuolella 2011.

Presidentti Dieter F. Uchtdorfin 11. joulukuuta 2011 vihkimä Quetzaltenangon temppeli Guatemalassa on kirkon 136. temppeli.

Quetzaltenangon temppeli Guatemalassa vihitty

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, vihki Quetzaltenangon temppelin Guatemalassa sunnuntaina 11. joulukuuta 2011 kolmessa tilaisuudessa. Vihkimistilaisuudet välitettiin kirkon seurakuntiin temppelipiirin alueella.

”Miten kaunis tämä temppeli onkaan”, presidentti Uchtdorf sanoi lauantain kulttuurijuhlissa, jossa alueen seurakunnista olevat nuoret esiintyjät tanssivat, lauloivat ja esittivät kuvauksen paikallisesta historiasta ja kulttuurista. ”Siinä on jalokiven kaltaista hehkuvaa loistetta, ja se on jalokivi tälle alueelle tässä maassa.”

Quetzaltenangon temppeli on kirkon 136. temppeli maailmassa ja viides Keski-Amerikassa. Temppeli tulee palvelemaan noin 60 000 myöhempien aikojen pyhää.

Kirkko piti Brasilian seitsemännen temppelin maanmurtotilaisuuden

Marraskuun 15. päivänä 2011 vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista johti Fortalezan temppelin maanmurtotilaisuutta. Siitä tulee kirkon seitsemäs temppeli Brasiliaan.

”Tästä temppelistä tulee lähde, joka tuo toivoa, valoa ja uskoa Jumalaan kaikille tänne tuleville sekä täällä ja tällä alueella käveleville ihmisille”, vanhin Bednar sanoi. ”Tämä kaupunki on aina oleva parempi ja erilainen tänne rakennettavan temppelin ansiosta.”

Temppeli rakennetaan Avenida Santos Dumontin varrelle Fortalezaan Cearán osavaltioon. Presidentti Thomas S. Monson ilmoitti Fortalezan temppelin rakentamisesta lokakuun 2009 yleiskonferenssissa. ■

Konserttiin Puerto Ricossa osallistui tuhansia

Joulukuun 18. päivänä 2011 viiden vaarnan jäsenet Puerto Ricossa osallistuivat joulukonserttiin, joka pidettiin Paseo de las Artesissa Caguasin kaupungissa. Esiintymässä oli noin 85 kirkon jäsentä, ja noin 2 500 paikkakuntalaista osallistui konserttiin.

Uusi nuorten aikuisten keskus on kolmas Afrikassa

Marraskuun 4. päivänä 2011 nuorilla aikuisilla Soweton vaarnassa Etelä-Afrikassa oli ensimmäinen toiminta uudessa rakennuksessa, jota käytetään ainoastaan nuorten aikuisten keskuksena.

Euroopassa on yli 140 keskusta, ja Yhdysvalloissa niitä on eri puolilla maata muutamia. Soweton keskus on kolmas Afrikassa. Toiset kaksi ovat Kongon demokraattisessa tasavallassa ja Zimbabwessa.

Ainutlaatuinen lähestymistapa sai aikaan kysymyksiä

Paperirulla oli ”Kysymyksiä Jumalalle” -nimisen lähetysaarnajien toiminnan alullepanija Nižnissä Novgorodissa Venäjällä 9. lokakuuta 2011.

Muutamien tuntien kuluessa yli 150 ihmistä pysähtyi kiireisellä kadulla kahden pöydän ääreen, otti käteensä huopakynän ja kirjoitti kysymyksensä. Kaiken kaikkiaan paperirullalle kirjoitettiin 84 kysymystä. Monet ihmiset ilmaisivat halua saada vastauksen paikalla olleilta lähetysaarnajilta.

Lue lisää näistä ja muista kertomuksista osoitteessa news.lds.org. ■

Tarpeellinen kompassi

Liahona on merkkivaloni tässä elämässä. Kun minulla on se, en koskaan joudu eksyksiin. Uskon, että jokainen, joka lukee kirkon lehtiä, voi löytää täsmälleen sitä, mitä tarvitsee. Olen Alkeisyhdistyksen johtaja ja näen, että lapsista on ihanaa kuulla lehdestä kertomuksia heidän kaltaisistaan lapsista. *Liahona* on hyvin tarpeellinen kompassi elämässämme. Se auttaa meitä välttämään Saatanan ansat.

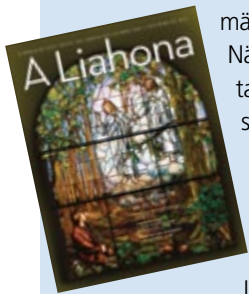
Janina Ivanivna Davidenko, Ukraina

Kokemukset tuovat lohtua

Liahona on auttanut minua sanomillaan ja artikkeleillaan hyvin paljon. Siinä levottomassa elämässä, joka meillä on, pysähdyn usein päivän aikana lukemaan lehdestä jonkin artikkelin, jossa kerrotaan muiden jäsenten elämäkokemuksista. Nämä artikkelit auttavat minua aina saamaan hieman hengellistä lohtua ja uudistamaan haluni palata perheeni kanssa Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen luo.

João Carlos, Brasilia

Lähetä palautteesi tai ehdotuksesi osoitteeseen liahona@ldschurch.org. Lähetettyä aineistoa saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmäksi. ■

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillassa. Seuraavana on kaksi esimerkkiä.

”Seminaarin siunaukset”, s. 20: Käy läpi artikkeli etukäteen ja päätä, kuinka sovellat sanoman parhaiten perheellenne. Jos perheessänne on teini-ikäisiä, jotka ovat seminaarissa, aloita kysymällä heiltä, miksi seminaari on tärkeä heille. Lue sitten osio nimeltään ”Saamme luvattuja siunauksia”. Kannusta nuorempia lapsia valmistautumaan seminaariin osallistumiseen sitten kun he ovat riittävän vanhoja. Ellei perheessänne ole seminaari-ikäisiä nuoria, voitte halutessanne lukea artikkelin ja keskustella sitten seminaarin tärkeydestä nykyajan nuorille.

”Kaikki tuntevat Bleckin”, s. 42: Voisitte laulaa alkulauluna ”Oikein sä tee” (*MAP-lauluja*, 158). Lue Bleckistä kertova artikkeli tai tee yhteenveto siitä. Pyydä perheenjäseniä kertomaan kokemuksesta, jolloin heidän oli tehtävä vaikea päätös eri vaihtoehtojen välillä, ja siitä, mitä seurauksia heidän tekemällään päätöksellä oli. Päätä lukemalla artikkelista presidentti Thomas S. Monsonin sanat. ■

Yksinkertaista, rauhallista ja unohtumatonta

Se oli unohtumaton perheilta pienten tyttäriemme, 6-vuotiaan Angéliquen ja 4-vuotiaan Béthanien, kanssa. Aviomieheni ja minä olimme kumpikin lysähtäneet tuoleihimme väsyneinä ja tietämättä, mistä aloittaa. Niinpä tyttäremme tekivät aloitteen ja käänsivät perheiltatehtävypöyrää antaen meille kullekin tehtävän. Mieheni tehtävänä oli johtaa, Béthanie vastasi lauluista, minulla oli toiminta ja Angéliquen oli määrä pitää oppiaihe.

Béthanie valitsi laulun ”Saan käydä temppeliin” (*Lasten laulukirja*, s. 99), ja me lauloimme sen yhdessä. Isä piti alkurukouksen. Sitten Angélique otti viimeisimmän *Liahonan* numeron ja valitsi lasten osiosta yhden artikkelin. Hän opettelee koulussa lukemaan, joten hän luki artikkelin meille. Ilmapiiri kodissamme oli rauhallinen. Henki todisti, että se, mitä hän luki, oli totta.

Leikimme yhdessä muutaman leikin, ja minä pidin loppurukouksen. Rukoillessani en voinut olla kiittämättä taivaallista Isäämme Hänen Hengestään ja rakkaudestaan ja myös siitä, että Hän oli siunannut kotiamme näillä pienillä hengillä. Mieheni ja minä tiedämme, että meidän vastuullamme on pitää heistä huolta ja opettaa heille evankeliumia. Perheillan pitäminen on osa tuota pyhää tehtävää. ■

Sylvie Poussin, Réunion

TOIVOA SOVITUKSESTA

Olen tavannut ihmisiä, jotka ovat menettäneet kaiken toivon. Parannus on heidän mielestään heille mahdotonta ja anteeksianto heidän ulottumattomissaan. Sellaiset eivät ymmärrä sovituksen puhdistavaa voimaa. Tai jos he ymmärtävät, he eivät ole sisäistäneet Jeesuksen Kristuksen Getsemanessa ja ristillä kokeman kärsimyksen merkitystä. Jos joku meistä luopuu toivosta saada elämänsä puhtaaksi, hän kieltää Kristuksen meidän puolestamme kokeman kärsimyksen syvyyden, voiman ja laajuuden.

Muutama vuosi sitten sain eräässä vaarna-konferenssissa tehtävän puhutella 21-vuotiasta miestä saadakseni selville hänen kelvollisuutensa palvella lähetystyössä. Johtavat auktoriteetit eivät yleensä puhuttele tulevia lähetysaarnajia. Se oli siis epätavallista. Kun luin hieman taustaa sille, miksi puhutteluani tarvittiin, sydäntäni särki. Tämä poika oli syyllistynyt vakaviin rikkomuksiin. Uskon, että hän oli jopa keksinyt joitakin. Mietin, miksi minua pyydettiin puhumaan miehen kanssa, jolla oli sellainen tausta, ja päätin, että minulle olisi aivan tavatonta suosittaa hänen hyväksymistään lähetysaarnajaksi.

Lauantai-illan konferenssikokouksen jälkeen menin vaarnajohtajan toimistoon puhuttelua varten. Odottaessani luokseni tuli komea nuorukainen, jonka kasvot olivat suurenmoiset. Mietin, kuinka voisin ilmoittaa kohteliaasti, etten ollut käytettävissä, koska oli ilmeistä, että hän halusi puhua, ja minulla oli tapaaminen sen hyvin ongelmaisen nuorukaisen kanssa. Sitten hän esittäytyi. Hän oli se nuori mies, jonka vuoksi olin siellä.

Toivon täytyy perustua paitsi siihen, että meillä on tieto ja todistus sovituksesta, myös siihen, että otamme tämän lahjan vastaan omalla kohdallamme.

Piispa Richard C. Edgley

ensimmäinen neuvonantaja
johtavassa piispakunnassa

Ollessamme kahden toimistossa esitin hänelle vain yhden kysymyksen: ”Miksi puhuttelen sinua?”

Hän kertoi menneisyydestään. Sen jälkeen hän alkoi selittää niitä vaiheita ja sitä henkilökohtaista kärsimystä, jotka hän oli käynyt läpi. Hän puhui sovituksesta – sovituksen äärettömästä voimasta. Hän lausui todistuksensa ja ilmaisi rakkautensa Vapahtajaa kohtaan. Ja sitten hän sanoi: ”Uskon, että Vapahtajan henkilökohtainen kärsimys Getsemanessa ja Hänen uhrinsa ristillä ovat riittävän voimallisia pelastamaan jopa sellaisen ihmisen kuin minä.”

Hänen nöyryytensä ja Hengen liikuttamana sanoin: ”Aion suosittaa sinua palvelemaan Jeesuksen Kristuksen edustajana.” Ja sitten sanoin: ”Aion pyytää sinulta vain yhden asian. Haluan, että olet paras lähetysaarnaja koko kirkossa. Siinä kaikki.”

Kolme tai neljä kuukautta myöhemmin sisar Edgley ja minä puhuimme lähetysaarnajien koulutuskeskuksessa. Hartaustilaisuuden päätyttyä keskustellessani lähetysaarnajien kanssa näin tutunnäköisen nuorukaisen.

Hän kysyi: ”Muistatko minut?”

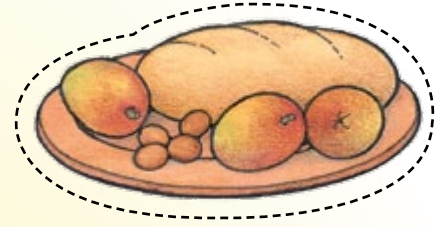
Hieman nolona sanoin: ”Olen pahoillani. Tiedän, että minun pitäisi, mutta en vain muista.”

Silloin hän sanoi: ”Saanen kertoa, kuka olen. Olen paras lähetysaarnaja lähetysaarnajien koulutuskeskuksessa.” Ja minä uskoin häntä.

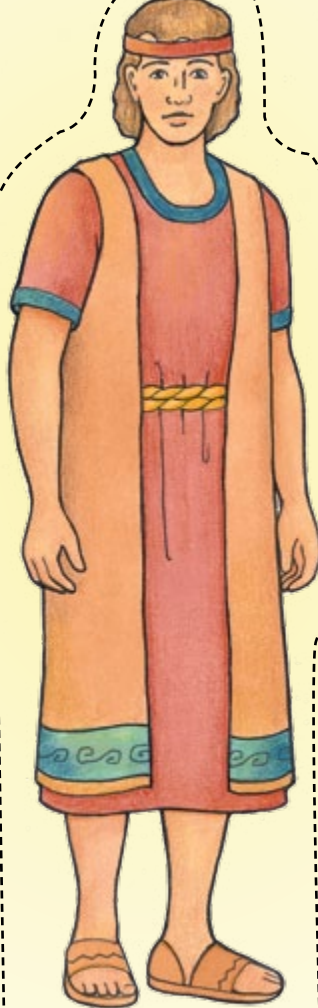
Tämän nuorukaisen toivo perustui paitsi siihen, että hänellä oli tieto ja todistus sovituksesta, myös siihen, että hän otti tämän lahjan vastaan omalla kohdallaan. Hän ymmärsi, että se oli häntä varten henkilökohtaisesti! Hän tunsu sovituksen voiman ja toivon, jonka se antaa, kun kaikki saattaisi näyttää menetetyltä tai toivottomalta. ■

Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 4. marraskuuta 2008 pidetystä puheesta. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa speeches.byu.edu.

Tänä vuonna monet *Liahonan* numerot sisältävät leikekuvia Mormonin kirjan kertomuksista. Voit tehdä niistä tukevia ja helpokäyttöisiä, kun leikkaat ne irti ja liimaat tai kiinnität ne teipillä pahville, kartongille, pieniin paperipusseihin tai askartelutikkuihin. Säilytä kuvia kirjekuoressa tai pussissa, johon olet kiinnittänyt oheisen otsikon ja merkinnän, mistä löytyy kuviin sopiva pyhien kirjoitusten kertomus.

Alma

Amulek

Seesrom

Alman ja Amulekin
lähetystyö Ammonihassa

Alma 8–14

”Me saatamme hetken heikkoudessa huudahtaa: 'Kukaan ei ymmärrä. Kukaan ei tiedä'”, kirjoittaa vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista. ”Kukaan ihminen ei kenties tiedäkään. Mutta Jumalan Poika tietää ja ymmärtää täysin, koska Hän tunsi ja kantoi kuormamme paljon ennen meitä. Ja koska Hän maksoi äärimmäisen hinnan ja kantoi tuon kuorman, Hänellä on täydellistä myötätuntoa ja Hän voi ojentaa meille armon käsivartensa niin monissa elämämme vaiheissa. Hän voi kurkottaa puoleemme, koskettaa elämäämme, auttaa – kirjaimellisesti juosta luoksemme – ja vahvistaa meitä.” Ks. ”Sovitus ja kuolevaisuuden taival”, s. 12.